

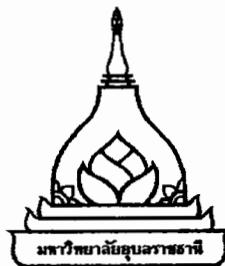
การนำเสนอイヤการพัฒนาสาขาวารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาเทศบาลนคร
อุบลราชธานี

พัชรินทร์ เลิศอุทัย

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีสาขาสารสนเทศมหาบัณฑิต^๑
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

พ.ศ. 2555

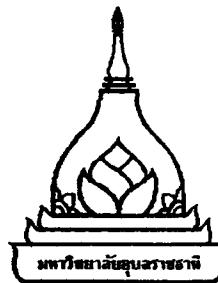
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

**IMPLEMENTATION OF PUBLICHEALTH AND ENVIRONMENTAL
DEVELOPMENT POLICY: A CASE STUDY OF UBONRATCHATHANI CITY
MUNICIPALITY**

PATCHARIN LERTUTHAI

**AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF MASTER OF PUBLIC
ADMINISTRATION MAJOR IN PUBLIC ADMINISTRATION
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE
UBON RATCHATHANI UNIVERSITY
YEAR 2012
COPYRIGHT OF UBON RATCHATHANI UNIVERSITY**

ใบรับรองการค้นคว้าอิสระ^๑
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ปริญญา รัฐป่าระศาสตร์ศศิธรานุพงษ์
สาขาวิชารัฐป่าระศาสตร์ศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์

เรื่อง การนำเสนอข้อความการพัฒนาสาระผลสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาเทศบาลนคร
อุบลราชธานี

ผู้วิจัย นางสาวพัชรินทร์ เลิศอุทัย

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ดร.สุดิพลด กักดีวนิช)

กรรมการ

(ดร.ศรีวิชัย สุคไจ)

(ดร.กรทัย เลียงจินดาภาวงศ์)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยันต์ รัชฎกุล)

คณบดี

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี รับรองแล้ว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุทิศ อินทร์ประสิทธิ์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ปีการศึกษา 2555

Ապրի

(ՌԱՅԻՆ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ
ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ)

ՀՀ ՀՀ ՀՀ

ԱՅՍԻՆԿԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՎՐԱՅԻ ՎՐԱՅԻ ՎՐԱՅԻ

ԱՅՍԻՆԿԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՎՐԱՅԻ ՎՐԱՅԻ ՎՐԱՅԻ
ԱՅՍԻՆԿԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՎՐԱՅԻ ՎՐԱՅԻ ՎՐԱՅԻ
ԱՅՍԻՆԿԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՎՐԱՅԻ ՎՐԱՅԻ ՎՐԱՅԻ

ԱՅՍԻՆԿԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՎՐԱՅԻ ՎՐԱՅԻ ՎՐԱՅԻ

ԱՅՍԻՆԿԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՎՐԱՅԻ ՎՐԱՅԻ ՎՐԱՅԻ
ԱՅՍԻՆԿԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՎՐԱՅԻ ՎՐԱՅԻ ՎՐԱՅԻ
ԱՅՍԻՆԿԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՎՐԱՅԻ ՎՐԱՅԻ ՎՐԱՅԻ

ԱՅՍԻՆԿԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՎՐԱՅԻ ՎՐԱՅԻ ՎՐԱՅԻ

ԱՅՍԻՆԿԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՎՐԱՅԻ ՎՐԱՅԻ ՎՐԱՅԻ
ԱՅՍԻՆԿԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՎՐԱՅԻ ՎՐԱՅԻ ՎՐԱՅԻ
ԱՅՍԻՆԿԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՎՐԱՅԻ ՎՐԱՅԻ ՎՐԱՅԻ

ԱՅՍԻՆԿԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՎՐԱՅԻ ՎՐԱՅԻ ՎՐԱՅԻ

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ : กรณีศึกษา
เทศบาลนครอุบลราชธานี

โดย : พัชรินทร์ เลิศอุทัย

ชื่อปริญญา : รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา : รัฐประศาสนศาสตร์

ประธานกรรมการที่ปรึกษา : ดร.สุกิตพล ภักดีวนิช

ศัพท์สำคัญ : นโยบายสาธารณะ การพัฒนา สาธารณสุข สิ่งแวดล้อม

การศึกษาหันมาอิสรระ เรื่อง การนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาเทศบาลนครอุบลราชธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนครอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ และ 2) ศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 580 คน ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ที่ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิงที่มีอายุ ระหว่าง 31 - 40 ปี มีสถานภาพสมรส มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี และมีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 15,000 บาท ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนครอุบลราชธานี ไปปฏิบัติในภาพรวม พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยค่านักขัมภะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ที่มีอิทธิพลมากที่สุดและค้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและการบังคับที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่า อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อ ปัจจัยดังกล่าว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการศึกษาพบว่าประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนครอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ ในภาพรวม พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยค่านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตมีประสิทธิผลมากที่สุด และค้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม มีประสิทธิผลน้อยที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่า เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลดังกล่าว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ABSTRACT

TITLE : IMPLEMENTATION OF PUBLICHEALTH AND ENVIRONMENTAL
DEVELOPMENT POLICY : A CASE STUDY OF UBONRATCHATHANI
CITY MUNICIPALITY

BY : PATCHARIN LUETUTHAI

DEGREE : MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION

MAJOR : PUBLIC ADMINISTRATION

CHAIR : TITHIPON PUKDEEWANIT, Ph.D.

KEYWORDS : PUBLIC POLICY / DEVELOPMENT / PUBLIC HEALTH /
ENVIRONMENT

The study is The Implementation of public health and Environmental development Policy : A case study of Ubon Ratchathani City Municipality. The purposes of this study were to 1) study the factor that is influential on the implementation of public health and environmental development Policy: A case study of Ubon Ratchathani City Municipality. And 2) study effectiveness of the the implementation of public health and environmental development Policy: A case study of Ubon Ratchathani City Municipality.

The data was collected in form of survey research from the sample 580 persons which selected from Simple Random Sampling. Most of the sample were female, aging were between 31-40 years old, the status were marriage, the education were in bachelor degree, and the income were more than 15,000 baht per month. The result of this study found that the factor which was effectiveness of the implementation of public health and environmental development Policy: A case study of Ubon Ratchathani City Municipality was at the moderate level. The highest mean belonged to the overall image of the Ubon Ratchathani Municipality. The lowest mean belonged to the communication between organization and enforcing, and the study found that the different of age, education and income were significantly different at .05 for this aspect. For the effectiveness of the implementation of public health and environmental development Policy: A case study of Ubon Ratchathani City Municipality. found that the opinion of the sample was at

the moderate, in aspect of the life quality promotion found that the effectiveness was in highest level and in aspect of natural resources and environmental preservation was in lowest level. In addition to the study found that the different of sex, age, status, education and income were significantly different at .05

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	๙
บทคัดย่อภาษาไทย	๑๐
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑๑
สารบัญ	๑๒
สารบัญตาราง	๑๓
สารบัญภาพ	๑๔
บทที่	๑๕
1 บทนำ	
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	5
1.3 สมมติฐานการวิจัย	5
1.4 ขอบเขตการวิจัย	7
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	9
2 ทบทวนบทรรถกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดทฤษฎีการบริหารและการจัดการองค์กร	11
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานของเทคโนโลยี	19
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจกับการมีส่วนร่วม	
ของประชาชน	29
2.4 แนวคิดทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ	38
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลการปฏิบัติงาน	55
2.6 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	58
2.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย	61

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	63
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	64
3.3 การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ	65
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	66
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	66
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 ข้อมูลปัจจัยพัฒนาบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	68
4.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราชธานี จังหวัดกรุงเทพราชนีไปปฏิบัติ	73
4.3 ประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราชธานี จังหวัดกรุงเทพราชนีไปปฏิบัติ	95
4.4 ผลการทดสอบสมมติฐานการศึกษาค้นคว้า	111
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการศึกษา	164
5.2 อภิปรายผล	165
5.3 ข้อเสนอแนะ	167
เอกสารอ้างอิง	168
ภาคผนวก	
ก แบบสอบถามการวิจัย ชุดที่ 1: สำหรับพนักงานและลูกจ้างกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลกรุงเทพราชธานี	176
ข แบบสอบถามการวิจัย ชุดที่ 2: สำหรับประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนเทศบาลกรุงเทพราชธานี	184
ค บทสรุปภาษาไทย	192
ประวัติผู้วิจัย	202

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	69
4.2 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	71
4.3 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราษฎร์นี้ จังหวัดกรุงเทพราษฎร์นี้ ไปปฏิบัติ สำหรับพนักงานและลูกจ้าง กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลกรุงเทพราษฎร์นี้	74
4.4 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราษฎร์นี้ จังหวัดกรุงเทพราษฎร์นี้ ไปปฏิบัติ สำหรับประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชน เทศบาลกรุงเทพราษฎร์นี้	84
4.5 สรุปค่าเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราษฎร์นี้ จังหวัดกรุงเทพราษฎร์นี้ ไปปฏิบัติ	94
4.6 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราษฎร์นี้ จังหวัดกรุงเทพราษฎร์นี้ ไปปฏิบัติ สำหรับพนักงานและลูกจ้าง กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลกรุงเทพราษฎร์นี้	96
4.7 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราษฎร์นี้ จังหวัดกรุงเทพราษฎร์นี้ ไปปฏิบัติ สำหรับประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชน เทศบาลกรุงเทพราษฎร์นี้	103
4.8 สรุปค่าเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราษฎร์นี้ จังหวัดกรุงเทพราษฎร์นี้ ไปปฏิบัติ	110
4.9 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราษฎร์นี้ ไปปฏิบัติ จำแนกตามเพศ	112

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.10 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบาย การพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราษฎร์ ไปปฏิบัติ จำแนกตามอายุ	114
4.11 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำ นโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราษฎร์ ไปปฏิบัติจำ แนกตามอายุ	117
4.12 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบาย การพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราษฎร์ ไปปฏิบัติ จำแนกตามสถานภาพสมรส	121
4.13 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบาย การพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราษฎร์ ไปปฏิบัติ จำแนกตามระดับการศึกษา	124
4.14 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ นำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราษฎร์ ไปปฏิบัติจำ แนกตามระดับการศึกษา	127
4.15 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบาย การพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราษฎร์ ไปปฏิบัติ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	131
4.16 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ นำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราษฎร์ ไปปฏิบัติจำ แนกตามรายได้ต่อเดือน	134
4.17 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนา สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราษฎร์ ไปปฏิบัติ จำแนกตามเพศ	138
4.18 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนา สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราษฎร์ ไปปฏิบัติ จำแนกตามอายุ	140

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.19 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครอุบลราชธานีไปปฏิบัติจำแนกตามอายุ	142
4.20 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครอุบลราชธานีไปปฏิบัติจำแนกตามสถานภาพสมรส	144
4.21 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครอุบลราชธานีไปปฏิบัติจำแนกตามสถานภาพสมรส	146
4.22 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครอุบลราชธานีไปปฏิบัติจำแนกตามระดับการศึกษา	148
4.23 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครอุบลราชธานีไปปฏิบัติจำแนกตามระดับการศึกษา	150
4.24 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครอุบลราชธานีไปปฏิบัติจำแนกตามรายได้ต่อเดือน	152
4.25 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครอุบลราชธานีไปปฏิบัติจำแนกตามรายได้ต่อเดือน	154
4.26 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ (ด้านความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย)	156

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.27 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประสิทธิผลของการนำนโยบาย การพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ (ความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัดถูประสงค์)	157
4.28 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประสิทธิผลของการนำนโยบาย การพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ (ด้านการตื่อสารระหว่างองค์กรและการบังคับ)	158
4.29 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประสิทธิผลของการนำนโยบาย การพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ (ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ)	159
4.30 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประสิทธิผลของการนำนโยบาย การพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ (ด้านความสามารถในการบริหารจัดการ)	161

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 อธิบายปัจจัยสถานการณ์ที่มีผลต่อการจัดโครงสร้างขององค์กร	16
2.2 การแบ่งส่วนราชการตามภารกิจและตามพื้นที่	20
2.3 การแบ่งส่วนราชการตามประการคุณภาพและความต้องการทางเทศบาล	22
2.4 โครงสร้างการบริหารงานและการปฏิบัติงานของ เทศบาล	23
2.5 โครงสร้างการบริหารงานกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนคร อุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี	24
2.6 ลำดับชั้นของกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ	42
2.7 ตัวแบบกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติของ Van Meter and Van Horn	51
2.8 ผลกระทบต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติทั้งทางตรงและทางอ้อมของ Edwards III	52
2.9 ตัวแบบทางทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติของ Paul Sabtier and Danial Mazmanian	54
2.10 กรอบแนวคิดในการวิจัย	62

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีอำนาจอิสระในการบริหารงาน มีรายได้และงบประมาณเป็นของตนเอง นอกจากนี้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นทั้งหมดหรือบางส่วน การดำเนินกิจการต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นการจัดบริการสาธารณะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีพของประชาชน เช่น การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการต่าง ๆ ได้แก่ น้ำประปา ไฟฟ้า ถนน สะพาน การกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล การรักษาพยาบาล การจัดการศึกษา การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงปลอดภัย การสวัสดิการและสังคม การประชาสงเคราะห์ การจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อม การส่งเสริมและการอนุรักษ์ศิลปะวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น การอำนวยความสะดวกและการบริการประชาชน ซึ่งการพัฒนาท้องถิ่นจะต้องคำนึงถึงปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเป็นหลัก เพื่อให้สามารถแก้ปัญหาและสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง ภายหลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านอำนาจของท้องถิ่น เมื่อ พ.ศ.2542 ได้มีการประกาศพระราชบัญญัติกำหนดแผนและ ขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้รับการกระจายอำนาจมากขึ้นซึ่งต้องรับผิดชอบจัดบริการสาธารณะเพิ่มขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่มีคุณภาพและตรงความต้องการ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (สนิท ใจอนันต์, 2548 : 134 - 135)

เทศบาลเป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นเป็นรูปแบบแรกภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง เมื่อ พ.ศ.2475 เป็นองค์กรที่รับผิดชอบในพื้นที่ที่มีความเจริญและโดยส่วนใหญ่เป็นชนชนเมืองและมีประชากรหนาแน่นตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 และแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 13 พ.ศ.2552 โดยกำหนดให้เทศบาลมี 3 ระดับ คือ เทศบาลนคร เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล ปัจจุบันประเทศไทยมีเทศบาลรวมทั้งสิ้น 2,082 แห่ง เป็นเทศบาลนคร 27 แห่ง เทศบาลเมือง 155 แห่ง และ เทศบาลตำบล 1,900 แห่ง (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น,

2554 : ออนไลน์) ซึ่งจังหวัดอุบลราชธานี มีเทศบาลทั้งสิ้นจำนวน 39 แห่ง โดยมีเทศบาลนคร 1 แห่งเทศบาลเมือง 3 แห่ง และเทศบาลตำบล 35 แห่ง ใน การบริหารงานมีการจัดแบ่งส่วนราชการ ของเทศบาลนครอุบลราชธานี ออกเป็นสานักปลัดเทศบาล และส่วนราชการอื่นที่นายกเทศมนตรี ประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงมหาดไทย เช่น กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม กองวิชาการและแผนงาน กองสวัสดิการสังคม กองการประปา เป็นต้น โดยเทศบาลสามารถประ公示กำหนดของหรือส่วนราชการที่เรียกว่าอย่างอื่นโดยได้รับ ความเห็นชอบจากคณะกรรมการพนักงานเทศบาล

กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เป็นส่วนราชการส่วนหนึ่งในการบริหารงานของ เทศบาลนครอุบลราชธานี ที่อยู่ภายใต้กฎหมายตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และแก้ไข เพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 13 พ.ศ. 2552 ให้กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาล มีหน้าที่ควบคุม และรับผิดชอบงานสุขาภิบาลและอนามัยสิ่งแวดล้อม งานส่งเสริมสุขภาพ งานป้องกันและ ควบคุมโรค งานสัตวแพทย์และงานธุรการ ซึ่งการบริหารงานของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ของเทศบาลนครอุบลราชธานี มีการกำหนดการจัดรูปแบบขององค์การและการกำหนดกรอบ นโยบายการบริหาร โดยกรรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย และจัดสร้าง งบประมาณเป็นเงินอุดหนุนประเภทต่าง ๆ ตามจำนวนประชากรและรายได้ของพื้นที่ เมื่อมีการถ่าย โอนภารกิจเพิ่มมากขึ้นทำให้กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม มีบทบาทและการกิจเพิ่มมากขึ้น ตามลำดับ ดังนี้ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติซึ่งต้องตรวจสอบหน่วยงานของตนเองว่ามีประสิทธิผลใน การปฏิบัติงานเพียงใดหลังจากได้รับการถ่ายโอนภารกิจดังกล่าวในการบริหารงานนั้นมีผลลัพธ์ดังนี้ ที่มีผลและมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมให้ประสบ ความสำเร็จและบรรลุเป้าหมายนั้นซึ่งมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องหลายประการ เช่น ลักษณะของ องค์การ สภาพแวดล้อมของงาน เป็นต้น

ดังนั้น การปกครองท้องถิ่นที่มีความเข้มแข็งจะทำให้ประชาชนมีความรู้สึกเชื่อมั่น และ ศรัทธาต่อท้องถิ่น ประชาชนจะรู้สึกตัวว่ามีความผูกพันมีส่วนได้เสียต่อท้องถิ่น อันจะเป็น การสร้างสรรค์ผลเมืองที่รับผิดชอบให้แก่ประเทศชาติโดยร่วมซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มนัส สุริยสิงห์ (2543 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาบทบาทในกระบวนการกำหนดนโยบายของスマชิกสภาก องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า สมชิกสภากองค์การบริหารส่วน ตำบลส่วนใหญ่ขาดความรู้ ความเข้าใจในกฎ ข้อบังคับ บทบาทและหน้าที่ของตัวเองใน กระบวนการกำหนดนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล อย่างไรก็ตามองค์การบริหารส่วน ตำบลยังสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนและสามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน ของประชาชนได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชนีกร บันลือศิลป์ (2545 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษา

เกี่ยวกับนโยบายการปฏิรูประบบราชการของรัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจ และการยอมรับนโยบายการปฏิรูประบบราชการมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของข้าราชการและลูกจ้างสำนักน้ำมันเชื้อเพลิง และสำนักบริการข้อมูลธุรกิจ กรมทะเบียนการค้า ในขณะที่ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อายุราชการ ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัดไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของข้าราชการและลูกจ้าง

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษานโยบายบริหารการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี สามารถสรุปได้ดังนี้ (เทศบาลนครอุบลราชธานี, 2552 : 1 - 5)

(1) นโยบายด้านการเมืองและการบริหาร โดยยึดหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี เป็นเครื่องมือหลักของการบริหาร บริหารจัดการเทศบาลนครอุบลราชธานีด้วยหลักนิติธรรม คุณธรรม ความคุ้มค่า ความโปร่งใส ตรวจสอบได้ บริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม โดยเน้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตรวจสอบการบริหารงานเทศบาล

(2) นโยบายการพัฒนาด้านการศึกษา ผุ่งพัฒนาเพื่อสร้างความเป็นเลิศทางการศึกษา เพื่อส่งเสริมและการบริหารด้านการศึกษาง่ายเด็กและเยาวชนในเขตเมืองที่ด้อยโอกาส ได้มีการศึกษาอย่างทั่วถึงและเหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่น พัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้ได้มาตรฐานในการเรียนการสอน นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่มาใช้ในสถานศึกษาในเขตเทศบาล เพื่อให้นักเรียนได้มีความรู้ที่ทันสมัยกว้างไกลขึ้น สำหรับสิ่งที่เกิดความร่วมมือและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ปกครองและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาและชุมชนอยู่ร่วมกันด้วยดี ส่งเสริมให้มีการเรียนและกิจกรรมด้านคนดี กีฬา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น อย่างกว้างขวาง เพื่อให้เกิดความมีจิตใจและอารมณ์ที่ดีงาม มีความรับผิดชอบ รักดินแดนนำไปสู่ชีวิตที่เป็นสุข

(3) นโยบายด้านการพัฒนาด้านสังคม ผุ่งเน้นประชาชน คือหัวใจของการบริการ จัดตั้ง One Stop Service บริการแบบเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว สำหรับ สนับสนุนประชาธิปไตย และสิทธิเสรีภาพของประชาชน สำหรับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น เป็นต้น

(4) นโยบายพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ด้านเศรษฐกิจชุมชน ให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจชุมชน ในการจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมอาชีพอย่างครบวงจร การส่งเสริมอาชีพของกลุ่มต่างๆ และการจ้างงานในชุมชนให้มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างยั่งยืน ส่วนด้านการท่องเที่ยว ผุ่งเพื่อส่งเสริมสร้างเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมประเพณี ตลอดจนประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว เมยแพร่ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง ปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยว และให้มี

กิจกรรมท่องเที่ยวมากขึ้น พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพในการดึงดูดนักท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดการใช้จ่ายเงิน รวมทั้งการสร้างงาน สร้างรายได้ให้ประชาชนเพิ่มขึ้น

(5) นโยบายการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ยึดหลักความคุ้มค่าต่อส่วนรวมด้วยการสร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในเขตเทศบาลครอุบลราชธานี เพื่อรองรับการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และพัฒนามีองให้เป็นเมืองน่าอยู่ โดยจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน

(6) นโยบายด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น มีนโยบายที่จะอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณี ที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นที่โอดเด่นให้คงอยู่ พร้อมส่งเสริมคุณแล ทำนุบำรุงศิลปะ ศิลปะ ศาสนา ลัทธิ เทพเจ้า ท้องถิ่นให้เกิดคุณค่าอย่างยั่งยืน

(7) นโยบายการพัฒนาด้านสาธารณูปโภคและสิ่งแวดล้อม ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีนโยบายเพื่อจะส่งเสริมให้เขตเทศบาลครอุบลราชธานีเป็นเมืองน่าอยู่ พัฒนาคุณภาพชีวิต ดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชน และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน ด้านการพัฒนาด้านสาธารณูปโภค นุ่งเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ประชาชนมีสุขภาพอนามัยที่แข็งแรง สมบูรณ์ คุณภาพชีวิตที่ดีถ้วนหน้า มีความปลอดภัยจากโรคระบาด พัฒนาบริการด้านศูนย์สาธารณูปโภคให้ครอบคลุมพื้นที่ โดยเพิ่มศูนย์บริการสาธารณูปโภคมาแล เป็นอย่างน้อย 12 แห่ง เพื่อให้ได้รับการบริการที่ครบถ้วน

นโยบายดังกล่าว มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญขึ้น และนำมายังประเทศไทย ของพื้นท้องประชาชนในเขตเทศบาลครอุบลราชธานี ซึ่งหากได้รับความร่วมมือจากประชาชนทุกภาคส่วนแล้วจะทำให้เทศบาลครอุบลราชธานีเป็นเมืองที่น่าอยู่น่าอาศัยสืบต่อไป แต่ถึงอย่างไรก็ตามกองสาธารณูปโภคและสิ่งแวดล้อม ของเทศบาลครอุบลราชธานี ยังประสบปัญหาด้านโครงสร้างองค์การ การกำหนดนโยบายบริหารที่ไม่ชัดเจน ทรัพยากรไม่เพียงพอ ขาดคน หรือคนล้นงาน และบุคลากรขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ยังมีบุคลากรมีความประพฤติที่ไม่พึงประสงค์ เช่น การทุจริตคอร์รัปชัน การใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์ให้แก่ตน การละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ซึ่งทำให้มีผลกระทบต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน

ดังนั้น ผู้ว่าจังหวัดในฐานะประชาชนซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในเขตเทศบาลครอุบลราชธานี และได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติงานของกองสาธารณูปโภคและสิ่งแวดล้อม ของเทศบาลครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี จึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินนโยบายการพัฒนาสาธารณูปโภคและสิ่งแวดล้อม ไปปฏิบัติ รวมถึงประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณูปโภคและสิ่งแวดล้อม ไปปฏิบัติ เพื่อทราบถึงระดับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของกองสาธารณูปโภคและ

สิ่งแวดล้อม มีปัจจัยใดบ้างที่มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลสามารถอพยพกรณีประสบชิผลการปฏิบัติงาน ทั้งนี้เพื่อนำผลการศึกษามาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติงานของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ของเทศบาลกรอบราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิผลต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรอบราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ

1.2.2 เพื่อศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรอบราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 สมมติฐานหลักข้อที่ 1 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน เช่น เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรอบราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติแตกต่างกัน โดยมีการทดสอบสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1.1 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรอบราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.2 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรอบราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.3 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีสถานภาพการสมรสแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรอบราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.4 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรอบราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน

สมนติฐานข้อที่ 1.5 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน
มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
ของเทศบาลกรุงเทพมหานครนี้ จังหวัดกรุงเทพมหานคร ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน

1.3.2 สมมติฐานหลักข้อที่ 2 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน เช่น เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงอุบราชธานี จังหวัดอุบราชธานี ไปปฏิบัติแตกต่างกัน โดยมีการทดสอบสมมติฐานดังนี้

สมนติฐานข้อที่ 2.1 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีผลแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราชธานี จังหวัดกรุงเทพราชธานี ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน

สมนติฐานข้อที่ 2.2 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีอาชญากรรมแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน

สมนติฐานข้อที่ 2.3 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีสถานภาพการสมรสแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครนี้ จังหวัดกรุงเทพมหานคร ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.4 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาระธรรมสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนครอุบราชธานี จังหวัดอุบราชธานี ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.5 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณูปโภคสุขาและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงราชธานี จังหวัดกรุงราชธานี ไปปฏิบัติแตกต่างกัน

1.3.3 สมนติฐานหลักข้อที่ 3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสานารณสุข และสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ มีอิทธิพลต่อระดับความคิดเห็นประستิทิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสานารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ โดยมีการทดสอบสมนติฐานดังนี้

สมนติฐานข้อที่ 3.1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมล้วนไปปฏิบัติ ด้านความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย มีอิทธิพลต่อระดับความคิดเห็นของประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมล้วนไปปฏิบัติ

สมมติฐานข้อที่ 3.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ด้านความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัตถุประสงค์ มีอิทธิพลต่อระดับความคิดเห็นของประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ

สมมติฐานข้อที่ 3.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและการบังคับ มีอิทธิพลต่อระดับความคิดเห็นของประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ

สมมติฐานข้อที่ 3.4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ มีอิทธิพลต่อระดับความคิดเห็นของประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ

สมมติฐานข้อที่ 3.5 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ด้านความสามารถในการบริหารจัดการ มีอิทธิพลต่อระดับความคิดเห็นของประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ

1.4 ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจและได้กำหนดขอบเขตการศึกษาวิจัยดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.4.1.1 มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ โดยศึกษาตัวแปรปัจจัยที่มีทั้ง 5 ปัจจัย ดังนี้ 1) ความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย 2) ความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัตถุประสงค์ 3) การสื่อสารระหว่างองค์กรและการบังคับ 4) ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ และ 5) ความสามารถในการบริหารจัดการ

1.4.1.2 มุ่งศึกษาประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติใน 3 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต 2) ด้านการพัฒนาการสาธารณสุข และ 3) ด้านการอนรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.4.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.4.2.1 ประชากร ผู้วิจัยกำหนดประชากรที่ใช้ในการศึกษาดังนี้

1) ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนของเทศบาลกรุงอุบราชธานี จังหวัดอุบราชธานี 106 แห่ง จำนวน 79,201 คน (เทศบาลกรุงอุบราชธานี, 2550 : 1)

2) พนักงานและลูกจ้าง กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนครอุบราชธานี จังหวัดอุบราชธานี จำนวน 311 คน (เทศบาลนครอุบราชธานี, 2553 : 3)

1.4.2.2 กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างเพื่อเป็นตัวแทนที่ดีของประชากรทั้งหมดโดยการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง กรณีทราบจำนวนประชากรตามวิธีของ Krejcie, R.V. and Morgan D.W. จากตารางของ Krejcie & Morgan (บัญชีศรีสะอาด, 2545 : 43) ใช้วิธีการสุ่มแบบสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่มดังนี้

1) ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนของเทศบาลนครอุบราชธานี จังหวัดอุบราชธานี 106 แห่ง จำนวน 404 คน

2) พนักงานและลูกจ้าง กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนครอุบราชธานี จังหวัดอุบราชธานี จำนวน 176 คน

1.4.3 ขอบเขตด้านตัวแปร จำแนกตัวแปรได้ ดังนี้

1.4.3.1 ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรสระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน

2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ได้แก่ ความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย ความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัตถุประสงค์ การสื่อสารระหว่างองค์การและการบังคับ ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ และความสามารถในการบริหารจัดการ

1.4.3.2 ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ได้แก่ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการพัฒนาการสาธารณสุข และด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.4.4 ขอบเขตด้านระยะเวลาการศึกษา

ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามการวิจัย ช่วงระหว่างเดือน มกราคม - มีนาคม 2554

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ได้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนครอุบราชธานี จังหวัดอุบราชธานี ไปปฏิบัติ

1.5.2 ทำให้ทราบถึงระดับประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลครอุบราชธานี จังหวัดอุบราชธานี ไปปฏิบัติ

1.5.3 เพื่อเป็นแนวทางในการเสนอแนะเพื่อผลักดันนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลครอุบราชธานี จังหวัดอุบราชธานีไปสู่การปฏิบัติใหม่ประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ หมายถึง แนวทางการปฏิบัติของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ของเทศบาลครอุบราชธานี จังหวัดอุบราชธานี

ประสิทธิผลการปฏิบัติงาน หมายถึง การปฏิบัติงานที่บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้ประโยชน์จากทรัพยากรบริหารที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าตามแผนปฏิบัติงานของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ของเทศบาลครอุบราชธานี

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ หมายถึง ตัวแปรที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำให้กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิผล ได้แก่

ความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย หมายถึง การกำหนดว่าควรทำงานเพื่อรักษาอย่างไร และจะดำเนินการอย่างไร

ความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัตถุประสงค์ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของผู้ปฏิบัติที่มีต่อนโยบายที่กำหนดขึ้นและยอมรับนโยบายนั้น เช่น ผู้ปฏิบัติไม่เต็มใจหรือมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อนโยบายนั้น ผู้ปฏิบัติอาจละเลยไม่ให้ความสนใจหรือไม่ทุ่มเทเวลาที่จะปฏิบัติงานจะทำให้นโยบายที่นั้นนำไปปฏิบัติมีปัญหาได้ เป็นต้น

การสื่อสารระหว่างองค์การและการบังคับ หมายถึง การสื่อข้อความหรือความหมายของนโยบายไปสู่ผู้ตัดสินใจนโยบาย เพื่อให้นำนโยบายไปปฏิบัติได้ถูกต้อง และการสั่งการจะต้องมีความชัดเจน มีความแน่นอน ข่าวสารที่ผู้ปฏิบัตินโยบายได้รับจะต้องเป็นข่าวสารที่มีเนื้อหาตรงตามที่ผู้สั่งการลงไว้

ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง การแบ่งงานกันทำระหว่างผู้บริหารกับทีมงาน และมีโครงสร้างของหน่วยงานที่ระบุชัดเจน มีการมอบอำนาจในการตัดสินใจให้แก่ผู้บริหารระดับรองลงมา การกระจายอำนาจมีความสมพันธ์กับแนวคิดการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

ความสามารถในการบริหารจัดการ หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารในการนำประสบการณ์ หลักวิชาการต่าง ๆ ตลอดจนทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร มาวางแผนการจัดการและดำเนินงานให้ประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายที่วางเอาไว้

นโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม หมายถึง นโยบายการพัฒนาด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ได้แก่

การส่งเสริมคุณภาพชีวิต หมายถึง การส่งเสริมให้เขตเทศบาลครุบราชธานี เป็นเมืองน่าอยู่ พัฒนาคุณภาพชีวิต ดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชน และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน

การพัฒนาด้านสาธารณสุข หมายถึง การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ประชาชนมีสุขภาพอนามัยที่แข็งแรง สมบูรณ์ คุณภาพชีวิตที่ดีด้านหน้า มีความปลอดภัยจากโรคระบาด พัฒนาบริการด้านศูนย์สาธารณสุขให้ครอบคลุมพื้นที่

การบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การส่งเสริมและสนับสนุนประชาชนในการเพื่อพื้นที่สีเขียว รณรงค์ให้ประชาชนร่วมมือในการลดภาวะโลกร้อนหันมาใช้พลังงานทดแทน สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการประสานงานและดำเนินงานระหว่างองค์กรภาครัฐ เอกชน และประชาชนในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อประสิทธิภาพระบบบำบัดน้ำเสียรวมและการกำจัดมูลฝอย

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาเทศบาลกรุงเทพมหานครนี้ ได้มีการทำทบทวนวรรณกรรมและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดทฤษฎีการบริหารและการจัดการองค์กร
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานของเทศบาล
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจกับการมีส่วนร่วมของประชาชน
- 2.4 แนวคิดทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลการปฏิบัติงาน
- 2.6 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 แนวคิดทฤษฎีการบริหารและการจัดการองค์กร

2.1.1 หลักการประสานงานโดยสร้างกลไกการควบคุมภายในองค์กร

Luther H. Gulick และ Lyndall Urwick (อ้างอิงจาก วิทยา บรรณานา, 2548 : 107-111) ได้ร่วมกันเป็นบรรณาธิการหนังสือ ชื่อ “Papers on the Science of Administration” กล่าวถึงหลักการประสานโดยสร้างกลไกการควบคุมภายในองค์กร ดังนี้

2.1.1.1 หลักการจัดโครงสร้างอำนาจภายในองค์กร

หลักการจัดโครงสร้างอำนาจภายในองค์กร ดังนี้

1) หลักของข่ายการควบคุม (span of control) จำนวนลูกน้องที่หัวหน้าสามารถควบคุมได้ทั่วถึงมีอยู่จำกัด เพราะโดยธรรมชาติหัวหน้ามีความสามารถควบคุมแค่ลูกน้องได้เพียงจำนวนหนึ่งเท่านั้น

2) หลักเอกสารภาพการควบคุม (unit of command) องค์กรที่ต้องสามารถสร้างโครงสร้างอำนาจภายในองค์กรในลักษณะที่หัวหน้าฝ่ายบริหารควบคุมและประสานงานต่าง ๆ แต่เพียงผู้เดียว เพราะจะทำให้องค์กรมีประสิทธิภาพสูงสุดต่อเมื่อลูกน้องในองค์กรเข้มตรงต่อหัวหน้าเพียงคนเดียว

3) หลักการจัดหมวดหมู่ของกรม / กอง ภายในองค์กรต้องคำนึงถึงหลักความกลมกลืน (principle of homogeneity) คือจัดคนและงานที่คล้ายคลึงกันเข้าด้วยกัน เพื่อจะได้คนที่มีความสามารถเช่นเดียวกันได้ด้านหนึ่งร่วมกันทำงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด (technical efficiency)

2.1.1.2 หลักเกี่ยวกับหน้าที่ของหัวหน้าฝ่ายบริหาร

หลักเกี่ยวกับหน้าที่ของหัวหน้าฝ่ายบริหาร มีดังนี้

1) การวางแผน (Planning) หมายถึง การกำหนดเป้าหมายขององค์กรว่า ควรทำงานเพื่อวัตถุประสงค์อะไร และจะดำเนินการอย่างไร

2) การจัดองค์กร (Organizing) หมายถึง การจัดตั้งโครงสร้างขั้นขา อย่างเป็นทางการภายในองค์กร เพื่อประสานงานหน่วยทำงานย่อยต่างๆ ให้สามารถบรรลุเป้าหมาย ขององค์กรได้

3) การสั่งการ (Directing) หมายถึง การที่หัวหน้าฝ่ายบริหารมีหน้าที่ ต้องตัดสินใจอยู่ตลอดเวลา โดยพยายามนำเอกสารตัดสินใจดังกล่าวมาเปลี่ยนเป็นคำสั่งและ กำหนดหน้าที่ ยังหมายถึง การที่หัวหน้าฝ่ายบริหารต้องทำหน้าที่เป็นผู้นำขององค์กร

4) การบรรจุ (Staff) หมายถึง หน้าที่ด้านบริหารงานบุคคลเพื่อฝึกอบรม เจ้าหน้าที่ และจัดเตรียมบรรยายกาศในการทำงานที่ดีได้

5) การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง หน้าที่สำคัญต่างๆ ในการ ประสานส่วนต่างๆ ของงานให้เข้าด้วยกันอย่างดี

6) การรายงาน (Reporting) หมายถึง การรายงานความเคลื่อนไหวต่างๆ ในองค์กรให้ทุกฝ่ายทราบ ทั้งนี้ อาจใช้วิธีการต่างๆ เช่น การวิจัยและการตรวจสอบ

7) การงบประมาณ (Budgeting) หมายถึง หน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ งบประมาณในรูปของการวางแผนและการควบคุมด้านการเงินและการบัญชี

2.1.1.3 หลักการประสานงานหน่วยงานย่อย

การแบ่งงานกันทำภายในองค์กรทำให้เกิดหน่วยงานย่อย (Work units) จำนวนมาก Gulick ได้เสนอหลักการจัดองค์กรเพื่อจัดระบบประสานงานระหว่างหน่วยงานย่อยๆ เหล่านี้ 4 หลักด้วยกันดังนี้

1) หลักการจัดองค์กรตามวัตถุประสงค์ (purpose) หมายถึง องค์กรที่ ประกอบด้วยสมาชิกที่ทำงานต่างประเภทมีภาระร่วมกันภายในองค์กรเดียวกัน เพื่อให้ช่วยกันสนับสนุน บริการสาธารณะบางอย่างโดยเฉพาะ

2) หลักการจัดองค์กรตามกระบวนการ (process) หมายถึง การรวมเอาคนที่มีอาชีพเดียวกันและมีความเชี่ยวชาญพิเศษเหมือนกันเข้ามาร่วมอยู่ในองค์กรเดียวกันการจัดการตามกระบวนการนี้ เรียกว่า ห้องน้ำ เป็นการจัดการองค์กรตามแนวโน้ม (horizontal)

3) หลักการจัดองค์กรตามลูกค้า (clientele) และสิ่งของ (material) องค์กรตามลูกค้า หมายถึง องค์กรที่จัดตั้งขึ้น โดยรวมเอาใจเจ้าหน้าที่หลายฝ่ายซึ่งทำหน้าที่ติดต่อหรือให้บริการต่อลูกค้าเฉพาะกลุ่ม

4) หลักการจัดองค์กรตามสถานที่ (place) หมายถึง การจัดตั้งองค์กรโดยรวมรวมเจ้าหน้าที่หลายฝ่ายที่ให้บริการต่างๆ ต่อชุมชนในเขตหนึ่งเข้าด้วยกันในองค์กรเดียวกัน

2.1.2 ปัจจัยการบริหารและดำเนินงาน

การบริหารนับได้ว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารจะต้องเรียนรู้ไม่เพียงอาชีพแต่ประสบการณ์เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่จะต้องอาชีวหลักวิชาการต่างๆ เข้ามาช่วยในการปฏิบัติงานเป็นอย่างมาก ผู้บริหารที่ดีจะต้องมีทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารเป็นเครื่องมือนำทางในการบริหารงานให้ประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายที่วางเอาไว้ ไม่ว่าผู้บริหารจะอยู่ในองค์กรใดๆ จำเป็นจะต้องเรียนรู้ ทั้งนี้ เพราะการบริหารเป็นงานที่ต้องประสบกับพฤติกรรมของสังคม และพฤติกรรมของมนุษย์ ซึ่ง Steers, Richard M. (อ้างอิงจาก ชนชัย ยมจินดา, 2550 : 45-47) ได้กำหนดปัจจัยการบริหารลักษณะใหญ่ๆ ไว้ดังนี้

2.1.2.1 ลักษณะขององค์กร (organization characteristics) องค์กรเป็นหน่วยงานสังคมหรือน่วยงานที่มีบุคคลกลุ่มหนึ่งรวมกันดำเนินกิจกรรม โดยแบ่งงานกันทำผสานการทำงานข้อมูลร่วมกันในการตัดสินใจ เริ่มด้วยการกำหนดนโยบาย การจัดสายงาน การกำหนด องค์ประกอบของบุคคลลักษณะของสมาชิก จัดบุคคลตามความเหมาะสมของงานเป็นแผนผังที่ แสดงให้เห็นถึงการแบ่งงานกันทำระหว่างผู้บริหารกับทีมงาน องค์กรที่มีประสิทธิผล ลักษณะขององค์กรมีโครงสร้างที่ระบุชัดเจน มีการมอบอำนาจในการตัดสินใจให้แก่ผู้บริหารระดับรองลงมา การกระจายอำนาจมีความสมัพนธ์กับแนวคิดการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

2.1.2.2 ลักษณะของสภาพแวดล้อม (environment characteristics) เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จขององค์กร แบ่งสภาพแวดล้อมเป็น 2 ประเภท คือ สภาพแวดล้อมภายในขององค์กร ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ซึ่งมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีการพึ่งพาอาศัยกัน โดยใช้การประสานงานเป็นตัวเรื่อง โยงความสัมพันธ์เกี่ยวกับบุคคล วัสดุ และทรัพยากร อื่นๆ ที่เกิดขึ้นกับบุคคลต่อบุคคลหรือหน่วยงานกับหน่วยงานและสภาพแวดล้อมภายนอก หมายถึง บรรยายกาศองค์กรที่มีผลกระทบต่อการดำเนินงานหรือระดับการปฏิบัติงาน ซึ่ง

ได้แก่ โครงสร้างองค์กร นโยบาย การปฏิบัติงานในองค์กร ลักษณะของเทคโนโลยีที่ใช้ในการปฏิบัติ และอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมภายนอกที่มีต่อธรรยาการขององค์กร

2.1.2.3 ลักษณะของบุคลากร (employee characteristics) ลักษณะของบุคลากรที่มีอิทธิพลต่อการจัดการในองค์กรที่จะนำไปสู่ความสำเร็จหรือความล้มเหลว มี 3 ประการ คือ ความผูกพันต่อองค์กร การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ หรือการปฏิบัติงานในองค์กร และการชูงใจ

2.1.2.4 นโยบายการบริหารและการปฏิบัติ (policies and practice) สิ่งที่จะช่วยให้องค์กรบรรลุถึงเป้าหมายที่วางไว้และมีประสิทธิภาพ คือนโยบายในการบริหารและการปฏิบัติ อันเป็นตัวแปรสำคัญที่สามารถเป็นตัวกำหนดประสิทธิผลขององค์กร ได้แก่ ภาวะผู้นำและการตัดสินใจ การติดต่อสื่อสาร และการบริหาร สารสนเทศ เป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จของงานในหน่วยงาน

2.1.3 แนวคิดการจัดการเชิงพฤติกรรมศาสตร์

นักทฤษฎีด้านความคิดเชิงพฤติกรรมศาสตร์มีความคิดเห็นแตกต่างไปจากนักทฤษฎีแนวคิดคลาสสิก ซึ่งน่าจะตั้งเป็นข้อสังเกตได้ คือนักทฤษฎีแนวคิดคลาสสิกนั้นเห็นว่าควรที่จะเน้นสร้างโครงสร้างขององค์กรให้ดีก่อนและการร่วมมือในส่วนของพนักงานจะตามมาเอง แต่นักทฤษฎีทางพฤติกรรมศาสตร์เห็นว่าควรจะเน้นการชูงใจพนักงานก่อน แล้วค่อยกำหนดโครงสร้างองค์กรที่เหมาะสมซึ่งจะสามารถชูงใจคนทำงานคืบหน้าและมีขวัญกำลังใจเพิ่มขึ้น ซึ่งผลงานของนักทฤษฎีด้านความคิดเชิงพฤติกรรมศาสตร์นี้มีปรากฏเป็นจำนวนมาก เช่น ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs) ทฤษฎี 2 ปัจจัยของเซอร์ชเบอร์ก (Herzberg,s Two Factors Theory) เป็นต้น อย่างไรก็ตี ในที่นี้จะนำเสนอเพียงผลงานของแมกเกรเกอร์ (Douglas McGregor, 1906-1964) สรุปได้ดังนี้ (วิทยา บ่าวัฒนา, 2547 : 163 - 166) แมกเกรเกอร์ (Douglas McGregor : ทฤษฎี X และ ทฤษฎี Y เป็นตัวอย่างที่แสดงแนวความคิดของนักทฤษฎีเชิงพฤติกรรมศาสตร์ที่คิดโดย แมกเกรเกอร์เห็นว่า องค์กรในสมัยคลาสสิกซึ่งเน้นการแบ่งงานกันทำตามความชำนาญเฉพาะด้าน การรวมอำนาจในการตัดสินใจ การติดต่อสื่อสารจากเบื้องบนสู่เบื้องล่าง และเน้นกฎระเบียบ โดยเคร่งครัดนั้นนิใช้เป็นผลเกิดจากความจำเป็นทางเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว แต่ก่อนข้างจะเป็นผลเกิดจากศรัทธานิพัทธานิริยาที่เกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ซึ่งไม่ถูกต้องของนักทฤษฎีในแนวคิดคลาสสิก แมกเกรเกอร์ให้ชื่อกับคติฐานของนักทฤษฎีคลาสสิกว่า ทฤษฎี X ทฤษฎี Y โดยกล่าวว่า มนุษย์ตามคติฐานของทฤษฎี X จะเป็นมนุษย์ที่เกี่ยวกับไม่ชอบทำงาน ขาดความรับผิดชอบ ชอบที่จะให้ใช้ธีการบังคับความคุณและลงโทษ และจะชูงใจให้ทำงานได้ด้วยสิ่งชูงใจที่เป็นตัวเงิน โดยส่วนตัวของแมกเกรเกอร์นั้นไม่เห็นด้วยกับคติฐานเกี่ยวกับมนุษย์ว่าเป็นคนประเภททฤษฎี X เขาเห็นว่าองค์กรในโครงสร้างซึ่งอาศัยหลักการของแนวคิดคลาสสิกไม่สามารถนำมา

แก้ปัญหาให้กับองค์กรที่กำลังเผชิญกับสถานะปัญหาที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมได้ จึงควรต้องมีการปรับหลักการใหม่ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องเปลี่ยนคติฐานเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์เป็นประเด็นสำคัญ ในเรื่องนี้แม่กเกรเกอร์ได้เสนอคติฐานแนวใหม่ซึ่งได้ให้ว่ากำกับว่าทฤษฎี Y ในคติฐานของทฤษฎี X ที่แม่กเกรเกอร์เสนอให้ใช้ซึ่อนี้ มุนุษย์จะถูกมองว่าเป็นคนดี มีความรับผิดชอบรักที่จะทำงานและถ้าจัดสภาพแวดล้อมของงานได้เหมาะสมก็จะสามารถตอบสนองความต้องการได้จากคติฐานตามทฤษฎี Y นี้ พอจะกล่าวได้ว่าสิ่งจะนำมาใช้สูงในมนุษย์ให้ทำงานได้ดีนั้นนิใช่ตัวเงินอย่างเดียวแต่ขึ้นอยู่กับความปรารถนาที่จะทำงานให้ได้ผลดีและการยอมรับของกลุ่มที่เป็นเพื่อนร่วมงานด้วย

2.1.4 ปัจจัยสถานการณ์ที่มีผลต่อการจัดองค์กร

2.1.4.1 การจัดองค์กรแบบดั้งเดิมผ่านการจัดโครงสร้างแบบแนวตั้ง (vertical structure) ที่มุ่งเน้นความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เน้นสายการบังคับบัญชาตามอำนาจหน้าที่ มีกฎระเบียบที่เข้มงวด มีการสื่อสารในแนวตั้ง และมีการรวมอำนาจการตัดสินใจสู่ส่วนกลาง ซึ่งการจัดองค์กรในลักษณะดังกล่าวเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า องค์กรแบบระบบราชการ (bureaucratic organization) หรือองค์กรแบบเครื่องจักร (mechanistic organization) ในปัจจุบันการจัดองค์กรได้แปรเปลี่ยนไปมุ่งเน้นการจัดโครงสร้างแบบแนวนอน (horizontal structure) ที่มุ่งเน้นการทำงานหลาดค้าน การบังคับบัญชาลดลง อำนาจหน้าที่ถูกกระจายไปยังผู้เชี่ยวชาญแต่ละด้าน มีกฎระเบียบในการทำงานน้อยลง ให้ความสำคัญต่อการทำงานเป็นทีม กลุ่มงาน และการบูรณาการระหว่างทีมงาน ซึ่งการจัดองค์กรในลักษณะดังกล่าว เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า องค์กรแบบปรับตัว (adaptive organization) หรือองค์กรแบบสัมมีชีวิต (organic organization) (ธนชัย ยมจินดา, 2550 : 71)

2.1.4.2 ปัจจัยสถานการณ์ที่มีผลต่อการจัดโครงสร้างขององค์กร ได้แก่ (เสน่ห์ ชัยโถ, 2550 : 299 - 303)

1) กลยุทธ์ (strategy) กลยุทธ์ขององค์กรจะแปรเปลี่ยนไปตามการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร (SWOT : analysis) แล้วมีการกำหนดวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ (strategic goals) กรณีที่วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์เน้นความเป็นผู้นำด้านทุน (cost leadership) ประสิทธิภาพ (efficiency) และเสถียรภาพ (stability) จะนิยมใช้การจัดโครงสร้างแบบหน้าที่ (functional structure) เป็นสำคัญ ในกรณีที่วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์เน้นความแตกต่าง (differentiation) นวัตกรรม (innovation) และความยืดหยุ่น (flexibility) ให้ใช้โครงสร้างแบบทีมงาน (team structure) และแบบแบ่งมอบอำนาจ

2) สภาพแวดล้อม (environment) สภาพแวดล้อมในที่นี่ หมายถึง ความแน่นอน (certainty) และความไม่แน่นอน (uncertainty) กรณีที่สภาพแวดล้อมมีความแน่นอนมีการ

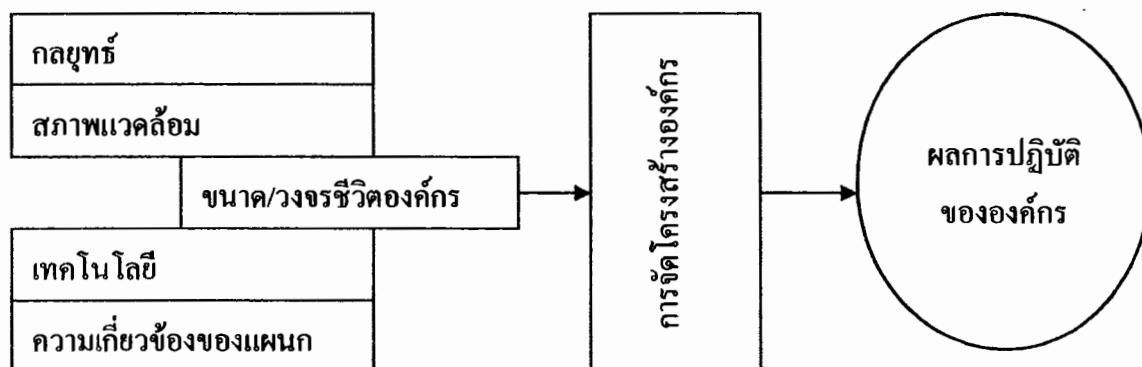
เปลี่ยนแปลงน้อยกว่าใช้โครงสร้างแบบเครื่องจักรกลเหมาะสม ในกรณีที่สภาพแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา กว่าจะใช้โครงสร้างแบบสิ่งมีชีวิต

3) ขนาดและวงจรชีวิตขององค์กร (size and life cycle) ขนาดขององค์กร หมายถึงขอบเขตที่วัดโดยจำนวนประชากรของหน่วยงาน การมีจำนวนมากเกินไปก็จะทำให้องค์กรใหญ่เกินขนาดทำให้ความคล่องตัวและประสิทธิภาพในการทำงานเชื่องช้า ได้แนวคิดในเรื่ององค์กรขนาดเล็ก (small organization) องค์กรจิ๋วแต่แจ๋ว (small is beautiful) จึงได้รับความสนใจในปัจจุบัน

4) เทคโนโลยี (technology) หมายถึง เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตและการบริการ ซึ่งเทคโนโลยีในที่นี้หมายความรวมถึงองค์ความรู้ (knowledge) เครื่องมือ (tool) เทคนิค (technique) และกิจกรรม (activity) ที่ใช้ในการปรับปรุงขั้นนำเข้าองค์กรสู่ผลผลิตขององค์กรและยังรวมถึงเครื่องจักร (machinery) ทักษะพนักงาน (employee skill) และระเบียบวิธีปฏิบัติงาน (work procedure)

5) ความเกี่ยวพันของแผนงาน/งาน (department interdependence) ซึ่งหมายถึงงานแต่ละงานจะสำเร็จได้นั้นจำเป็นต้องขึ้นอยู่กับทรัพยากรในแต่ละหน่วยงานที่จะต้องทำงานสัมพันธ์กับรูปแบบความเกี่ยวพันกันนี้ 3 ประการ ได้แก่ สัมพันธ์กับลูกค้าโดยตรง สัมพันธ์เชิงกระบวนการ และ สัมพันธ์เชิงติดต่อ

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการจัดโครงสร้างองค์กรแบบดั้งเดิมให้ความสำคัญต่อปัจจัยสถานการณ์ (contingency factor) น้อยแต่การจัดโครงสร้างองค์กรปัจจุบันต้องมีการปรับตัวต่อสถานการณ์มากขึ้นซึ่งปัจจัยสถานการณ์ที่มีต่อโครงสร้างขององค์กร ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 อธิบายปัจจัยสถานการณ์ที่มีผลต่อการจัดโครงสร้างขององค์กร (เสน่ห์ จุ๊บโต, 2550 : 303)

2.1.5 การออกแบบองค์กรและวัฒนธรรมองค์กรกับการจัดการ

การออกแบบองค์กร (organizational design) เป็นกระบวนการเลือกโครงสร้างองค์กรให้ดีที่สุด แล้วนำไปปฏิบัติการให้บรรลุภารกิจ (mission) และวัตถุประสงค์ขององค์กร การออกแบบองค์กรจึงต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและความสัมพันธ์ของหน่วยงานต่างๆ เพื่อก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพเป็นไปในทิศทางเดียวกัน การออกแบบองค์กรมี 2 รูปแบบที่สำคัญรายละเอียดดังนี้ (เสน่ห์ จุ้ยโต, 2550 : 322-327)

2.1.5.1 องค์กรแบบระบบราชการ (bureaucratic organization) เป็นองค์กรที่ออกแบบโดยใช้หลักเหตุผล หลักระบบระเบียบ หลักอำนาจหน้าที่ หลักเอกสารในการบังคับบัญชา หลักการแบ่งงานกันตามความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน หลักสายการบังคับบัญชา หลักกฎระเบียบ ข้อบังคับ และขั้นตอนการทำงาน การออกแบบองค์กรระบบราชการขึดเป็นแบบเครื่องจักรกล (mechanistic designs) ซึ่งเน้นการรวมอำนาจการตัดสินใจไว้ส่วนกลาง มีกฎระเบียบขั้นตอน มีการแบ่งงานเชี่ยวชาญชัดเจน มีขอบข่ายการควบคุมที่แคบและมีการประสานงานอย่างเป็นทางการ มีลักษณะเป็นピラมิด (pyramid) ที่ไม่สามารถปรับตัวได้ทันต่อสถานการณ์ การออกแบบองค์กรแบบเครื่องจักรกลมี 3 ลักษณะย่อย ดังนี้

1) ระบบราชการแบบเครื่องจักร (machine bureaucracy) เป็นองค์กรที่ผลิตสินค้าและบริการจำนวนมากเน้นความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และมาตรฐานการทำงานมีการรวมอำนาจการตัดสินใจ เหมาะสำหรับงานที่ไม่สลับซับซ้อน และสภาพแวดล้อมที่ไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก พนักงานในองค์กรของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และระบบราชการ

2) ระบบราชการแบบวิชาชีพ (professional bureaucracy) เป็นองค์กรเน้นความเป็นวิชาการและวิชาชีพ เช่น การทำงานในโรงพยาบาลและมหาวิทยาลัยที่มีการเปลี่ยนอิสระในการทำงาน โครงสร้างองค์กรจึงมักจะเน้นการกระจายอำนาจตัดสินใจและปฏิบัติการไปยังผู้เชี่ยวชาญ ไม่ว่าจะเป็นครุอัจารย์หรือแพทย์ พยาบาล การออกแบบโครงสร้างดังกล่าวเหมาะสมสำหรับการทำงานที่ไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก แต่มีความซับซ้อนในสภาพแวดล้อม

3) ระบบราชการแบบหน่วยธุรกิจ (divisionalized bureaucracy) ที่มีการจัดการแผนกงานที่แยกกัน มีอำนาจการตัดสินใจได้คล่องตัว รวดเร็ว มีการจัดแผนกงานตามแบบผลิตภัณฑ์ ลูกค้า พื้นที่ และโครงการ เป็นการรวมกลุ่มทางธุรกิจที่เอาไว้ในหมวดหมู่เดียวกัน (conglomerate business) แล้วมีการบริหารจัดการแบบอิสระ การทำงานจะมุ่งไปสู่ความหลากหลายของตลาดกลุ่มเป้าหมาย กรณีที่มีระบบสารสนเทศที่คิดจะช่วยให้ลดขั้นตอนและทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.5.2 องค์กรแบบปรับตัว (adaptive organization) เป็นองค์กรที่พยายามจะลดข้อจำกัดของระบบราชการที่ไม่ค่อยตัว รวมอำนาจและเป็นทางการ ไปสู่ความเชิดชูน คือตัวกระจาดอำนาจการปฏิบัติการตัดสินใจไปสู่พนักงาน (empowerment) และส่งเสริมการทำงานเป็นทีมและมีการมีส่วนร่วมมากขึ้น การออกแบบองค์กรแบบปรับตัวจะมุ่งไปสู่องค์กรแบบสั่งมีชีวิต (organic design) ซึ่งการกระจาดอำนาจ มีกฎระเบียบและขั้นตอนไม่มากนัก ผู้การทำงานหลายอย่างมากกว่าทำงานเฉพาะด้าน ขอบข่ายแห่งการควบคุมจะกว้าง รวมทั้งมุ่งเป็นการประสานความสัมพันธ์เชิงส่วนตัว ลดความเป็นทางการลง ลักษณะองค์กรดังกล่าวจึงมีลักษณะเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อมขององค์กรออกแบบองค์กรแบบสั่งมีชีวิตแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

1) โครงสร้างอย่างง่าย (simple structure) มีระดับชั้นน้อยมาก มีผู้บริหารเพียง 1 หรือ 2 คน เท่านั้น ในระดับสูงมีผู้บริหารระดับกลางจำนวนน้อย และมุ่งไปสู่ผู้ปฏิบัติงานบังคับในองค์กรที่เริ่มจัดตั้ง ที่มีเจ้าของกิจการกับคนงาน พอย้ายใหญ่ขึ้นก็อาจมีหัวหน้างานและผู้บริหารระดับกลางเพิ่มขึ้น แต่ขนาดองค์กรก็ยังเล็กเช่นเดิม

2) โครงสร้างแบบชั่วคราว (adhocracies) มีการจัดตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจ คณะกรรมการ ทีมงานผู้เชี่ยวชาญหรือทีมงานโครงการ ที่มีจุดเริ่มต้นและสิ้นสุดของระยะเวลาเน้นความสัมพันธ์เชิงความรู้ (knowledge) ความเชี่ยวชาญ (expertise) มากกว่าอำนาจหน้าที่ มีการกระจาดอำนาจการตัดสินใจ การออกแบบองค์กรดังกล่าวจะก่อให้เกิดความคล่องตัว การปรับตัวให้สอดรับต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง มีการพัฒนาสิ่งใหม่และสร้างนวัตกรรมให้เกิดขึ้นได้ตลอด

2.3.5.3 ค่านิยมเรื่องความคิดเห็นสร้างสรรค์ก็นำมาซึ่งการออกแบบองค์กรแบบทีมงานและการมีส่วนร่วมมีการประชุมกลุ่มคุณภาพเพื่อปรับปรุงงานอยู่เสมอ การปรับปรุงทีละเล็กตะน้อยนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่ยั่งใหญ่ คิวชีซี (quality control circle: QCC) จึงสำเร็จที่ญี่ปุ่นเนื่องจากวัฒนธรรมความเชื่อของญี่ปุ่นเน้นความสำเร็จร่วมกัน หรือทำงานเป็นทีมในขณะที่อเมริกาเน้นความสำเร็จของแต่ละคน โครงสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ได้ถือว่าดีเยี่ยม สิ่งใหม่ ๆ ที่เรียกว่า “นวัตกรรม” ซึ่งเกิดขึ้นที่อเมริกาและญี่ปุ่น ดังนั้น การออกแบบองค์กรจึงต้องคำนึงถึงวัฒนธรรมขององค์กรนั้นๆ ด้วยว่าเหมาะสมหรือไม่เพียงใด การนำเอารูปแบบของโครงสร้างแต่เพียงอย่างเดียวโดยไม่ได้พิจารณาความคิดความเชื่อค่านิยมที่สอดคล้องจึงยากที่จะนำไปองค์กรสู่ความสำเร็จได้ ในการกลับกันถ้าเราต้องการที่จะปรับเปลี่ยนองค์กรไปสู่องค์กรแบบใหม่ เช่น องค์กรแห่งการเรียนรู้จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารต้องสร้างวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ให้เกิดขึ้น ให้ทุกคนมีความคิดความเชื่อเหมือนกันว่าการเรียนรู้ (learning) เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งหรือองค์กรอัจฉริยะก็ต้องสร้างปัญหาฝึกความคิดความเชื่อของทุกคนว่า ความมีสติปัญญา เกิดขึ้นได้ยังเป็นระบบ

และคิดอย่างริเริ่มสร้างสรรค์ กือหัวใจของความสำเร็จของทุกคนและทำให้องค์กรสำเร็จและเป็นเลิศได้

กล่าวโดยสรุปแล้ว ในปัจจุบันและอนาคตวัฒนธรรมองค์กรต้องมุ่งไปสู่คุณภาพ (quality) องค์กรต้องมีคุณภาพด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ (product and service) คุณภาพด้านกระบวนการ (process) คุณภาพผู้บริหาร (management) องค์กรแห่งคุณภาพได้ประสบความสำเร็จ

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานของเทคโนโลยี

- เทคโนโลยีมีส่วนในการบริหารงานแต่อย่างไรได้กฎหมาย ระบุนัยน์ ข้อบังคับ ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันไปตามขนาดของเทคโนโลยีและสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น ตลอดจนปัญหาที่แตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ ส่วนแนวทางในการบริหารงานขององค์กรปกติของท้องถิ่นต่าง ๆ ในระบบบริหารท้องถิ่นไทย (รศกนธ. รัตน์เสริมพงษ์, 2547 : 112) อธิบายไว้ว่า ยังมีลักษณะทั่วไปที่คล้ายคลึงกันในภาพรวมซึ่งอาจสรุปได้เป็น 4 ประเด็นหลัก คือการกำหนดนโยบายและแผนการบริหารท้องถิ่น การจัดองค์กร บริหารท้องถิ่น การบริหารงานบุคคลของท้องถิ่นและการบริหารการคลังของท้องถิ่น การศึกษาการ บริหารงานของเทคโนโลยีในครั้งนี้ผู้ศึกษามุ่งศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย คือ อำนวยหน้าที่ของเทคโนโลยี การแบ่งส่วนราชการ การบริหารและการปฏิบัติงานของเทคโนโลยี

• 2.2.1 อำนวยหน้าที่ของเทคโนโลยี

เทคโนโลยีอำนวยหน้าที่ในการบริหารกิจการของเทคโนโลยีตามที่กฎหมายกำหนดเพื่อแก้ไข ปัญหาของประชาชน หรือตอบสนองความต้องการของประชาชนในเขตเทคโนโลยี ซึ่งมีนักวิชาการได้ อธิบายถึงอำนวยหน้าที่ของเทคโนโลยีและกฎหมายได้กำหนดอำนวยหน้าที่ของเทคโนโลยีไว้ดังนี้

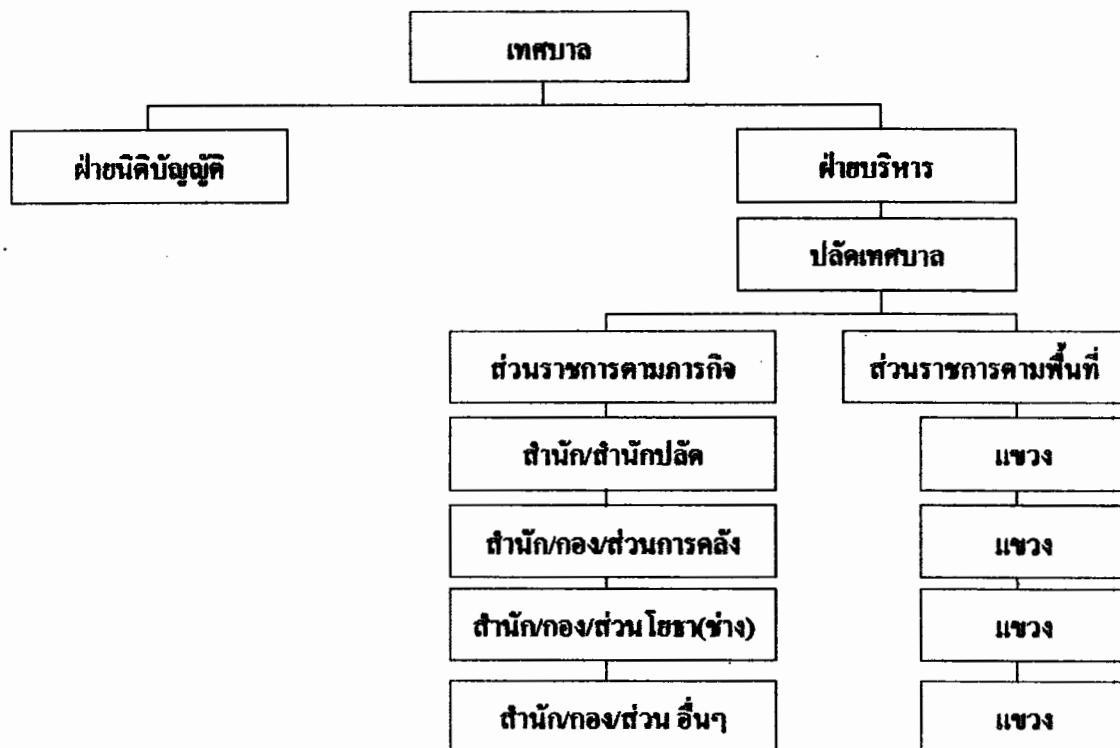
ชูวงศ์ ฉะบุตร (2539 : 107) ได้อธิบายว่าอำนวยหน้าที่ของเทคโนโลยี อาจจำแนกตามอำนวยหน้าที่ได้เป็น 2 ประเภท คือ อำนวยหน้าที่ตามที่กฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดและ อำนวยหน้าที่ตามกฎหมายเฉพาะอื่น ๆ กำหนด

รศกนธ. รัตน์เสริมพงษ์ (2547 : 105) ได้อธิบายว่า เทคโนโลยีอำนวยหน้าที่หลักเกี่ยวกับการ รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน การจัดให้มีและบำรุงดูแลทางสัญจร ไปมา การรักษาความสะอาด การจัดขยายมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การสาธารณสุข การบรรเทาสาธารณภัยและการศึกษาของรายฎูร กฎหมายได้กำหนดอำนวยหน้าที่ของเทคโนโลยีทั้ง 3 ประเภท เป็น 2 ลักษณะ คือ อำนวยหน้าที่ที่กฎหมายบังคับให้เทคโนโลยี ฯ ต้องทำและอำนวยหน้าที่ที่กฎหมายอนุญาตให้เทคโนโลยีจัดทำได้ นอกจากจะมีอำนวยหน้าที่ตามอำนวยหน้าที่พระราชบัญญัติเทคโนโลยีกำหนดแล้ว เทคโนโลยียังมีอำนวยหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่

องค์กรปกครอง ท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งกำหนดให้เทศบาล มีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณูปะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองด้วย

2.2.2 การแบ่งส่วนราชการของเทศบาล

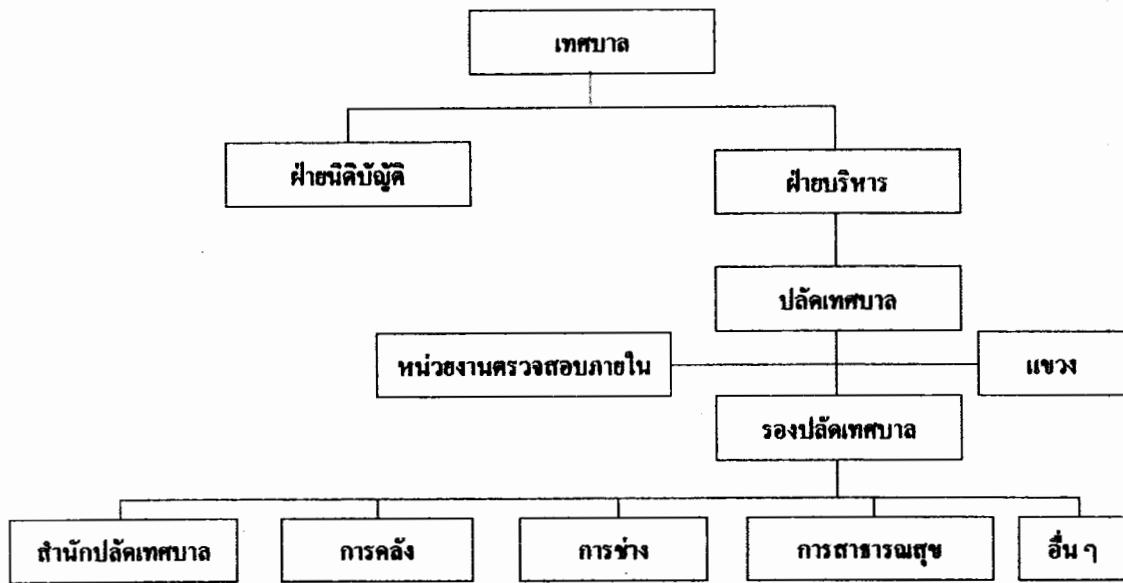
เทศบาลสามารถกำหนดส่วนราชการเพื่อรับรับอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายว่าด้วยการ กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกฎหมายอื่นที่กำหนดได้ตามความเหมาะสมและความจำเป็นของเทศบาล ใน การแบ่งส่วนราชการของเทศบาล โดยทั่วไปจะจัดแบ่งส่วนราชการใน 2 ลักษณะ คือ การแบ่งส่วนราชการตามภารกิจ และการแบ่งส่วนราชการตามพื้นที่ ดังภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 การแบ่งส่วนราชการตามภารกิจและตามพื้นที่ (รศคนธ. รัตนเสริมพงศ์, 2547 : 114)

ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และแก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 12 พ.ศ. 2546 ให้เทศบาลแบ่งส่วนราชการออกเป็นสำนักปลัดเทศบาล และส่วนราชการอื่นที่นายกเทศมนตรีประกาศกำหนดโดย ความเห็นชอบของกระทรวงมหาดไทย และตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 คณะกรรมการกลางเทศบาล มีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ *** วิธีการบริหารและการปฏิบัติงานของ**

- พนักงานเทศบาลและกิจการอันเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในเทศบาล (มาตรา 24) ได้ประกาศให้เทศบาลกำหนดส่วนราชการ โดยให้มีการแบ่งส่วนราชการดังต่อไปนี้
 - + (1) สำนักปลัดเทศบาลให้มีฐานะเป็นกอง
 - + (2) กองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่อออย่างอื่น
เทศบาลสามารถประกาศกำหนดกองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่อออย่างอื่นตาม
- ข้อ 2 โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพนักงานเทศบาล (ก.ท.จ.) และส่วนราชการที่เทศบาลอาจประกาศกำหนด ได้แก่
 - ✓(1) ส่วนราชการที่เป็นสำนักหรือกอง
 - (1.1) การคลัง
 - (1.2) การช่าง
 - (1.3) การสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
 - (1.4) การศึกษา
 - (1.5) วิชาการและแผนงาน
 - (1.6) การประปา
 - (1.7) การแพทย์
 - (1.8) การช่างสุขาภิบาล
 - (1.9) การสวัสดิการสังคม
 - (2) หน่วยตรวจสอบภายในและแขวง การแบ่งส่วนราชการตามประกาศคณะกรรมการกลางเทศบาล ดังภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 การแบ่งส่วนราชการตามประกาศคณะกรรมการรุกทางเทคนิค (รศนท รัตนเสริมพงษ์, 2547 : 15)

2.2.3 การบริหารและการปฏิบัติงานของเทคนิคอล

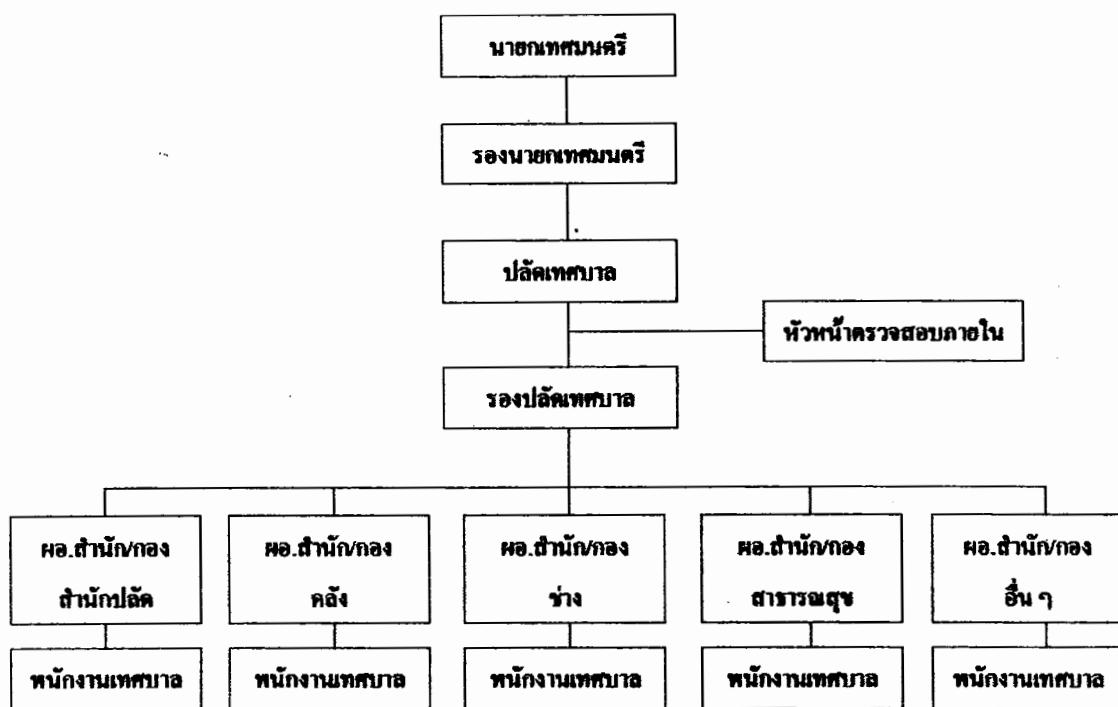
ตามพระราชบัญญัติเทคนิคอล พ.ศ.2496 และแก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 12 พ.ศ.2546 ให้ นายกเทศมนตรีควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารกิจการของเทคนิคอล เป็นผู้บังคับบัญชา พนักงาน เทคนิคอลและลูกจ้างเทคนิคอล มีปลัดเทคนิคอลคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานเทคนิคอลและลูกจ้างเทคนิคอล รองจากนายกเทศมนตรี และรับผิดชอบควบคุมดูแลราชการประจำของเทคนิคอลให้ เป็นไปตามนโยบาย ในกรณีที่นายกเทศมนตรีไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้รองนายกเทศมนตรีตาม ลักษณะที่นายกเทศมนตรีจัด ไว้เป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีรองนายกเทศมนตรีหรือมีแต่ไม่อาจ ปฏิบัติราชการได้ให้ปลัดเทคนิคอล เป็นผู้รักษาราชการแทน อำนวยในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ นายกเทศมนตรีอาจมอบอำนาจ โดย ท้าวเป็นหนังสือให้รองนายกเทศมนตรีเป็นผู้ปฏิบัติราชการ แทนก็ได้ แต่ถ้ามอบให้ปลัดหรือรอง ปลัดเทคนิคอลปฏิบัติราชการแทนให้ท้าวเป็นคำสั่งตามประกาศ คณะกรรมการรุกทางพนักงานเทคนิคอล (2546) ได้กำหนดให้สำนัก กอง หรือส่วน ราชการที่เรียกชื่อ อย่างอื่น มีผู้อำนวยการสำนัก กอง หรือส่วนราชการที่เรียกชื่อย่างอื่นคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนัก กอง หรือส่วนราชการที่เรียกชื่อย่างอื่น ในการ ปฏิบัติงานของพนักงานเกี่ยวข้องกับการวินิจฉัยปัญหาและสั่งการให้ใช้หลักการแบ่งอำนาจ และ หน้าที่ตามลักษณะของเรื่อง อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการ ดำเนินการอื่นที่ผู้ดำรงตำแหน่งได้จะเพิ่งปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย ระบุใน ข้อบังคับ หรือ

กำสั่งได หรือมติของคณะกรรมการในเรื่องใด ถ้าไม่ได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดูแลร่างดำเนินการนั้นอาจ มอบอำนาจให้ผู้ดูแลร่างดำเนินการอีกบุคคลแทนได้โดยท่าเป็นหนังสือ ดังนี้

(1) ปลัดเทศบาลอาจมอบอำนาจให้รองปลัดเทศบาล ผู้อำนวยการสำนัก กอง หรือหัวหน้าส่วน ราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น

(2) ผู้อำนวยการสำนัก กอง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นอาจมอบอำนาจให้ พนักงานเทศบาลในกองหรือส่วนราชการนั้น

การบริหารและการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล ดังภาพที่ 2.4

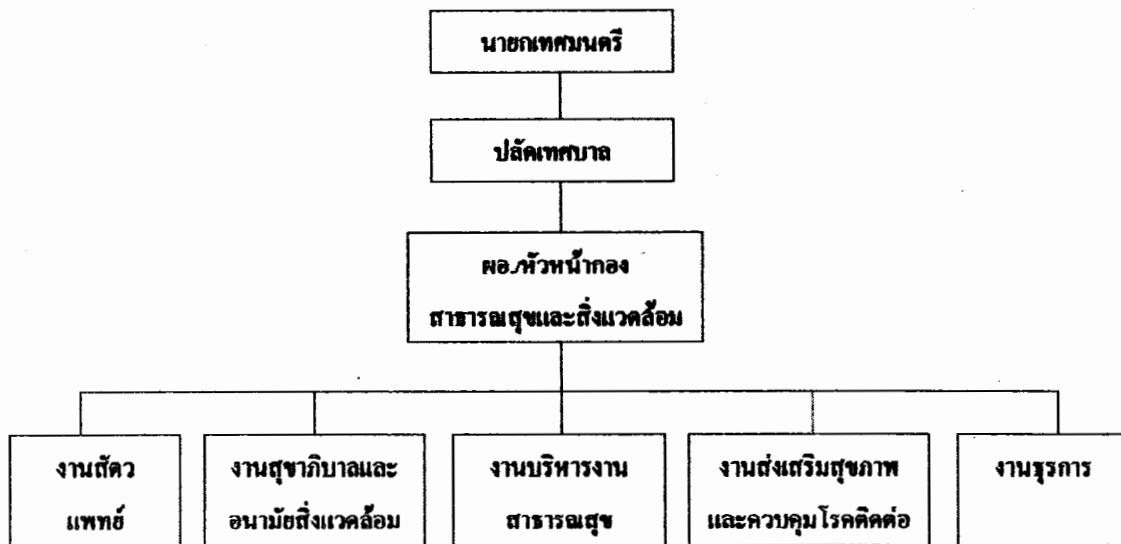
ภาพที่ 2.4 โครงสร้างการบริหารงานและการปฏิบัติงานของ เทศบาล (รศกนช รัตนเสริมพงษ์,
2547 : 16)

๒.๒.๔ แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาล นครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เป็นส่วนราชการส่วนหนึ่งในการบริหารงาน ของเทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ที่อยู่ภายใต้กฎหมายตามพระราชบัญญัติ เทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 12 พ.ศ. 2546 ให้หัวหน้ากองสาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อมควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารกิจการของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เป็น

ผู้บังคับบัญชาพนักงานเทศบาลและลูกจ้างในส่วนราชการ มีนายกเทศมนตรีและปลัดเทศบาลคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและควบคุมให้เป็นไปตามนโยบายของเทศบาล และรับผิดชอบควบคุมดูแลราชการประจำของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ให้เป็นไปตามนโยบายและได้รับการจัดสรรทรัพยากรในการบริหารตามแผนพัฒนาท้องถิ่นจากเงินอุดหนุนและรายได้ของเทศบาลเอง ในกรณีที่หัวหน้ากองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไม่อาจปฏิบัติราชการได้อาจมอบอำนาจให้พนักงานเทศบาลสามัญภายใต้สังกัดรักษาราชการแทน โดยทำเป็นคำสั่ง

กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมรับการถ่ายโอนภารกิจในด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีภารกิจและบทบาทหน้าที่ คือ มีหน้าที่ควบคุมดูแลและรับผิดชอบงานสุขาภิบาลและอนามัย สิ่งแวดล้อม งานส่งเสริมสุขภาพ งานป้องกันและควบคุมโรค งานสัตวแพทย์และงานธุรการ ในการบริหารและการปฏิบัติของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลเทศบาลนครอุบราชธานี จังหวัดอุบราชธานี มีการทำหน้าที่ภารกิจงานตามที่กฎหมายกำหนด โดยมีโครงสร้างการบริหารงานของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ดังภาพที่ 2.5

ภาพที่ 2.5 โครงสร้างการบริหารงานกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนครอุบราชธานี จังหวัดอุบราชธานี (เทศบาลนครอุบราชธานี, 2552 : 1)

2.2.5 นโยบายการบริหารการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี (เทศบาลอุบลราชธานี, 2552 : 1 - 5)

2.2.5.1 นโยบายด้านการเมืองและการบริหาร โดยขึ้นหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีเป็นเครื่องมือหลักของการบริหารซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

- 1) บริหารจัดการเทศบาลอุบลราชธานีด้วยหลักนิติธรรม คุณธรรม ความคุ้มค่า ความโปร่งใส ตรวจสอบได้
- 2) บริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม โดยเน้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตรวจสอบการบริหารงานเทศบาล
- 3) สร้างระบบการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีข้อมูลสามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนได้ตรงตามความต้องการของประชาชน
- 4) ปลูกจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อสังคม โดยรวม รักษาและเป็นวินัย เคารพกฎหมาย เสริมสร้างความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- 5) มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการให้บริการประชาชน เพื่อความสะดวกและรวดเร็ว
- 6) ส่งเสริมให้เมืองมีการเจริญเติบโตแบบขั้นขึ้น ปรับปรุงการจัดเก็บรายได้ให้เหมาะสมและเป็นธรรม เพื่อนำรายได้มาพัฒนาเทศบาลต่อไป
- 7) เน้นการพัฒนาบุคลากรของเทศบาลทุกระดับอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างคุณภาพในการทำงาน

2.2.5.2 นโยบายการพัฒนาด้านการศึกษา นั่งพัฒนาเพื่อสร้างความเป็นเดิศทาง การศึกษา เพื่อส่งเสริมและการบริหารด้านการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนในเขตเมืองที่ด้อยโอกาส ได้มีการศึกษาอย่างทั่วถึงและเหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่น พัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้ได้มาตรฐานในการเรียนการสอน นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่มาใช้ในสถานศึกษาในเขตเทศบาล เพื่อให้นักเรียนได้มีความรู้ที่ทันสมัยกว้างไกลยิ่งขึ้น ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ปกครองและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาและชุมชนอยู่ร่วมกันด้วยดี ส่งเสริมให้มีการเรียนและกิจกรรมด้านคนตระกูล พิพารณา ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างกว้างขวาง เพื่อให้เกิดความมีจิตใจและอารมณ์ที่ดีงาม มีความรับผิดชอบ รักถิ่นฐานนำไปสู่ชีวิตที่เป็นสุข โดยมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

- 1) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนมีทักษะด้านกีฬา เพื่อพัฒนาสู่การเป็นนักกีฬาอาชีพ
- 2) จัดให้มีศูนย์ศึกษาปฐมวัย ที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

3) พัฒนาสานักกีฬาโรงเรียน เป็นสานักกีฬาชุมชน

4) จัดตั้งศูนย์การศึกษาอุปกรณ์ในชุมชน เพื่อพัฒนาคน ทุกเพศ

ทุกวัย

5) ขยายโอกาสทางการศึกษา โดยจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายให้เพียงพอ

6) เด็กพิการ สามารถเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดเทศบาลทุกระดับขึ้น

2.2.5.3 นโยบายด้านการพัฒนาด้านสังคม มุ่งเน้นประชาชน คือหัวใจของการบริการ โดยมีแนวทางดำเนินงาน ดังนี้

1) จัดตั้ง One Stop Service บริการแบบเบ็ดเตล็ด ณ จุดเดียว

2) ส่งเสริมสนับสนุนประชาธิปไตย และสิทธิเสรีภาพของประชาชน

3) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

4) ส่งเสริมสนับสนุนคุณภาพชีวิตเด็กศรี คนชราและผู้ด้อยโอกาส

5) ส่งเสริมสนับสนุนการสังคมสงเคราะห์อย่างครอบคลุม

6) ส่งเสริมหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิต

7) รณรงค์ “ชุมชนสีขาว เพื่อปลดขาดยาเสพติด”

8) ส่งเสริมปรับปรุงงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

9) ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันรักษาความสงบเรียบร้อยในชีวิตและทรัพย์สิน

10) ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมของ อสม. กช. และผู้สูงอายุ อย่างต่อเนื่องและครอบคลุม

2.2.5.4 นโยบายพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

1) ด้านเศรษฐกิจชุมชน ให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจชุมชน ในการจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมอาชีพอย่างครบวงจร การส่งเสริมอาชีพของกลุ่มต่างๆ และการจ้างงานในชุมชนให้มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างชั้นเชิง เช่น การฝึกอบรม ให้ความรู้ เพิ่มทักษะในการประกอบอาชีพ ส่งเสริมให้มีการบริหารเงินออมของครอบครัว เพื่อมีคุณภาพชีวิตที่ดีต่อการดำรงชีพบนพื้นฐานของเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริม สนับสนุนการรวมกลุ่มออมทรัพย์ในชุมชน เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพ แก้ไขปัญหาของชุมชน สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนภายใต้การมีส่วนร่วม การยอมรับ และการไว้วางใจซึ่งกันและกัน

2) ด้านการท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมสร้างเอกลักษณ์ของวัฒนธรรม ประเพณี ตลอดจนประวัติศาสตร์ท้องถิ่นให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว เพย์แพร์ประชาสัมพันธ์การ

ท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง ปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยว และให้มีกิจกรรมท่องเที่ยวมากขึ้น พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพในการดึงดูดนักท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดการใช้จ่ายเงิน รวมทั้ง การสร้างงาน สร้างรายได้ให้ประชาชนเพิ่มขึ้น

2.2.5.5 นโยบายการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ยึดหลักความคุ้มค่าต่อส่วนรวมด้วยการสร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในเขตเทศบาลครอุบราชาชานี เพื่อรองรับการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่ โดยจัดให้มีสิ่งอำนวย便利 ความสะดวกด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน ดังนี้

1) ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาทาง และทางระบายน้ำ เพื่อแก้ปัญหาด้านการจราจรและน้ำท่วมขัง

- 2) พัฒนาระบบไฟฟ้า และประปา
- 3) พัฒนางานผังเมือง และควบคุมอาคาร
- 4) ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาตลาด

2.2.5.6 นโยบายด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น มีนโยบายที่จะอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณี ที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นที่โคลาเด่นให้คงอยู่ พร้อมส่งเสริมคุณภาพ ทำนุบำรุงศิลปะ สถาปัตยกรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดคุณค่าอย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

1) ส่งเสริมด้านศาสนาโดยการสร้างกิจกรรมสัมพันธ์ระหว่างชุมชน วัด และโรงเรียนให้มีการถ่ายทอดเรียนรู้และปฏิบัติหลักธรรมทางศาสนา ตลอดจนส่งเสริมกิจกรรมศาสนา วันสำคัญทางศาสนาอย่างต่อเนื่อง

2) ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นและวิถีชีวิต ประเพณีท้องถิ่น สืบสานประเพณีอันดีงาม และอนุรักษ์วัฒนธรรม และการพื้นฟูวัฒนธรรมประเพณี

3) ส่งเสริมให้เยาวชนและประชาชนมีจิตสำนึกในการดูแลรักษาและอนุรักษ์โบราณสถานและโบราณวัตถุ เพื่อให้เกิดความรักและห่วงเหงาและความภูมิใจในถิ่นฐาน

2.2.5.7 นโยบายการพัฒนาด้านสาธารณูปโภคและสิ่งแวดล้อม โดยมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

1) ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีนโยบายเพื่อจะส่งเสริมให้เขตเทศบาลครอุบราชาชานีเป็นเมืองน่าอยู่ พัฒนาคุณภาพชีวิต คุณภาพอนามัยของประชาชน และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน โดยมีแนวทางในการพัฒนา ได้แก่

- (1) จัดให้มีศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตสำหรับผู้สูงอายุ
- (2) จัดให้มีศูนย์บริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานครอบคลุมการให้บริการ
- (3) จัดให้มีส่วนราชการและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจให้เพียงพอ
- (4) ส่งเสริมสนับสนุนการสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
- (5) ส่งเสริมสนับสนุนเครือข่ายขององค์กรภาคประชาชนในรูปแบบต่างๆ
- (6) ส่งเสริมสนับสนุนการรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

2) การพัฒนาด้านสาธารณสุข เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ประชาชนมีสุขภาพอนามัยที่แข็งแรง สมบูรณ์ คุณภาพชีวิตที่ดีถ้วนหน้า มีความปลอดภัยจากโรคระบาด พัฒนาบริการด้านศูนย์สาธารณสุขให้ครอบคลุมพื้นที่ โดยเพิ่มศูนย์บริการสาธารณสุข เทศบาล เป็นอย่างน้อย 12 แห่ง เพื่อให้ได้รับการบริการที่ครบถ้วนและได้รับการคุ้มครองรักษาพยาบาลอย่างทั่วถึง ส่งเสริมสุขภาพอนามัยและสุขภาพจิตของประชาชนในชุมชนและโรงเรียนเพื่อต่อสู้ปัญหาอุปสรรคในการดำรงชีวิต มีการวางแผนครอบครัวให้เหมาะสมกับสภาพการดำรงชีพ ป้องกันและพื้นฟูผู้ติดยาเสพติดอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน เมื่อร่วงการป้องกันควบคุมโรคติดต่อต่างๆ รวมถึงการแพร่ระบาดของโรคที่เกิดจากสัตว์ สร้างความเข้าใจและสร้างความร่วมมือกับประชาชน และผู้ประกอบการค้าในการคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อให้มีชีวิตที่ดีต่อไปในสังคมรวมทั้งให้ความสำคัญและการส่งเสริมรักษาสุขภาพของคนเонมากขึ้น

3) ด้านบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม ส่งเสริมและสนับสนุนประชาชนในการเพื่อพื้นที่สีเขียว รณรงค์ให้ประชาชนร่วมมือในการลดภาวะโลกร้อน หันมาใช้พลังงานทดแทน สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการประสานงานและดำเนินงานระหว่างองค์กรภาครัฐ เอกชน และประชาชนในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อประสิทธิภาพระบบบำบัดน้ำเสียรวม และการกำจัดมูลฝอย

สรุปได้ว่า การบริหารงานโดยการกำหนดนโยบายของเทศบาลอยู่บนพื้นฐานของการนำมายืนยันได้จริงเพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญยิ่งขึ้น และนำมาซึ่งประโยชน์สุขของพื้นที่ของประชาชนในเขตเทศบาลครอบคลุมราษฎรานี้ จังหวัดอุบลราชธานี หากได้รับความร่วมมือร่วมแรงร่วมใจจากทุกหน้าส่วนราชการ พนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาล ประชาชนทุกชุมชน องค์กรภาครัฐ และเอกชนในเขตเทศบาล จะทำให้ท้องถิ่นเป็นเมืองที่น่าอยู่น่าอาศัยสืบต่อไป

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจกับการมีส่วนร่วมของประชาชน

* 2.3.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ (Decentralization)

ประชัด ทรงส่องค์ (2526 : 4 - 5) กล่าวไว้ว่า การที่รัฐบาลกลางยินยอมอนุอำนาจ (Devolution) การปกครองและการบริหารในกิจการต่างๆ ให้ประชาชนในแต่ละท้องถิ่นดำเนินการปกครองตนเอง (Local Self Government) โดยประชาชนในท้องถิ่นจะเลือกผู้แทนของตนเข้าไปทำงานที่ดังกล่าว ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีอำนาจทั้งในด้านการเมืองและการบริหารในการกำหนดนโยบายและการบริหารให้เป็นไปตามของท้องถิ่นตนเอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกิดขึ้นตามหลักการกระจายอำนาจการปกครองซึ่งมีฐานะเป็นตัวแทนของประชาชน (Representative bodies) มีผู้บริหารมาจากการเลือกตั้งของประชาชนในท้องถิ่น ด้วยย่าง เช่น การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่นของประเทศไทย ซึ่งได้แก่ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์กรบริหารส่วนตำบล

การกระจายอำนาจการปกครองมีลักษณะสำคัญ คือ

- (1) มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นนิติบุคคลแยกจากรัฐบาลกลาง
- (2) มีการเลือกตั้งสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นทั้งหมดหรือบางส่วน
- (3) มีอำนาจอิสระจากส่วนกลางภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย
- (4) มีงบประมาณรายได้ และทรัพย์สินเป็นของตนเอง

การกระจายอำนาจมีจุดแข็ง 4 ประการ (ประทาน คงฤทธิศึกษาการ, 2541: 8) คือ

(1) ทำให้เกิดการสนับสนุนความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้ดีขึ้น เพราะว่าผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งขึ้นโดยทราบความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในท้องถิ่นได้ดี

(2) ทำให้การดำเนินกิจการเป็นไปอย่างรวดเร็ว เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย ไม่ต้องขอคำปรึกษาหรือขอความเห็นชอบจากส่วนกลาง

(3) ทำให้แบ่งเบาภาระของรัฐบาลกลาง

(4) ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความสนใจรับผิดชอบในการปกครองท้องถิ่นของตนเอง

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่าการกระจายอำนาจการปกครองทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีอำนาจอิสระจากส่วนกลางภายใต้ขอบเขตของกฎหมายทั้งทางการเมืองและการบริหารในการกำหนดนโยบายและการบริหารงานให้เป็นไปตามนโยบายหรือความต้องการของตนเอง โดยมีองค์กรของประชาชนในท้องถิ่นซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลแยกออกจากรัฐบาลกลางเป็นผู้

ดำเนินงาน มีงบประมาณ รายได้ ทรัพย์สินและบุคลากรเป็นของตนเอง และคณะกรรมการผู้บริหารจัดการมาจากการเลือกตั้งของประชาชนในท้องถิ่นนั่นๆ การกระจายอำนาจการปกครองดังกล่าวก่อให้เกิดรูปแบบการปกครองที่เรียกว่า การปกครองท้องถิ่น มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นองค์กรของประชาชนเป็นผู้ดำเนินงานเพื่อสนับสนุนด้านความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่น (Local Government) เป็นการปกครองท้องถิ่นโดยรัฐบาล (Local State Government) เป็นการปกครองท้องถิ่นที่รัฐบาลกลางมอบหมายให้หน่วยการปกครองของรัฐบาลปฏิบัติหน้าที่เป็นรัฐบาลท้องถิ่น หน่วยการปกครองของ การปกครองท้องถิ่นประเภทนี้ไม่ได้มีฐานะเป็นตัวแทนของประชาชน (Non-representative bodies) มีผู้บริหารมาจากการแต่งตั้งของรัฐ ตัวอย่างเช่น การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาคของประเทศไทย ซึ่งได้แก่ จังหวัดและอำเภอ และการปกครองท้องถิ่นในรูปของการปกครองตนเอง หน่วยการปกครองของ การปกครองท้องถิ่นที่รัฐกระจายอำนาจทั้งทางการเมืองและการบริหาร (political and administration decentralization) ให้ประชาชนในท้องถิ่นมีอำนาจปกครองตนเอง หน่วยการปกครองของ กกฎหมายของรัฐและมีฐานะเป็นตัวแทนของประชาชน (Representative bodies) ซึ่งตั้งขึ้นโดย กกฎหมายของรัฐและมีฐานะเป็นส่วนหนึ่งของรัฐ มีผู้บริหารมาจากการเลือกตั้งของประชาชนใน ท้องถิ่น ตัวอย่างเช่น การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่นของประเทศไทย ซึ่งได้แก่ องค์กร บริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์กรบริหารส่วนตำบล (ประทาน คงฤทธิ์กิจยาการ, 2541: 3 - 6, อุทัย หริัญโต, 2531: 2 - 3)

ทฤษฎีเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นที่จะกล่าวต่อไปนี้จึงเป็นการปกครองท้องถิ่น ในรูปของกรุงปกครองตนเอง (Local Self Government) เนื่องจาก การปกครองท้องถิ่นในรูปของ การปกครองตนเอง (Local Government) เป็นการปกครองที่ให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในท้องถิ่น และการมีอำนาจอิสระในการปกครองตนเองภายใต้กฎหมายของรัฐหรือ ประเทศนั้นๆ ดังนั้น ลักษณะของการปกครองท้องถิ่นที่สำคัญจึงมี ดังนี้ (ชุมศักดิ์ ฉะยะบุตร, 2539 : 16 - 18)

(1) มีสถานะตามกฎหมาย (Legal Status) หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมี การจัดตั้งขึ้นโดยกฎหมาย เช่น ประเทศไทยมีการกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ

(2) มีพื้นที่และระดับ (Area and Levels) หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมี พื้นที่การปกครองที่แน่นอนและชัดเจน และควรจะต้องมีการแบ่งระดับการปกครองท้องถิ่นว่ามีกี่ ระดับ เช่น ขนาดเด็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เป็นต้น เกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดพื้นที่และระดับของ การปกครองท้องถิ่นมีมากมาย เช่น สภาพทางภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ความสำนักในการปกครอง ตนเองของประชาชน ประสิทธิภาพในการบริหาร รายได้ และความหนาแน่นของประชากร เป็นต้น

สำหรับประเทศไทยมีเกณฑ์การจัดตั้งและยกฐานะหน่วยการปกครองท้องถิ่น 3 ประการ คือ รายได้ ข้อนหลัง 3 ปี ไม่รวมเงินอุดหนุน จำนวนประชากร และขนาดพื้นที่

(3) มีการกระจายอำนาจและหน้าที่ (Devolution of Power and Function) การปกครองท้องถิ่นจะต้องมีการกระจายอำนาจการปกครองไปให้ท้องถิ่น โดยการกำหนดอำนาจและหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นไว้ในกฎหมายอย่างชัดเจน ดังนี้ การที่หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะมีอำนาจและหน้าที่มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับนโยบายทางการเมืองการปกครองเป็นสำคัญ

(4) มีความเป็นนิติบุคคล (Artificial Person) หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องเป็นองค์กรนิติบุคคล โดยแยกออกจากองค์กรของรัฐบาลกลาง ทั้งนี้ เพื่อการดำเนินงานที่ถูกต้องตามกฎหมาย และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน เพราะหน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีงบประมาณ ทรัพย์สิน หนี้สิน และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเป็นของตนเอง

(5) มีการเลือกตั้ง (Election) การปกครองท้องถิ่นจะต้องมีหน่วยการปกครองท้องถิ่น และท้องถิ่นจะต้องมาจากการเลือกตั้ง โดยประชาชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ กล่าวคือ จะต้องให้สิทธิแก่ประชาชนในท้องถิ่นในการเลือกตั้งคณะผู้บริหารการปกครองท้องถิ่นทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อแสดงถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของประชาชน (Political Participation)

(6) มีอำนาจอิสระ (Autonomy) หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องไม่อุต্তิในสายการบังคับบัญชาของหน่วยงานรัฐบาลกลาง และมีอำนาจอิสระในการกำหนดนโยบายและการบริหารงานภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย สามารถกำหนดนโยบาย ออกกฎหมาย ข้อบังคับ เพื่อกำกับความคุ้มให้มีการปฏิบัติตามโดยนายหรือความต้องการของท้องถิ่น และสามารถใช้คุลพินิจของตนเองในการปฏิบัติภาระในขอบเขตของกฎหมายโดยไม่ต้องขออนุมัติจากรัฐบาลกลาง

(7) มีงบประมาณของตนเอง หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ (Revenue) จัดเก็บภาษีตามขอบเขตที่กฎหมายให้อำนาจจัดเก็บ เพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้เพียงพอที่จะทำนุบำรุงท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า และ (8) มีการกำกับดูแลของรัฐ หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีฐานะเป็นหน่วยการปกครองระดับรองของรัฐ และอยู่ในการกำกับดูแลของรัฐ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมและความมั่นคงแห่งรัฐ

ถึงแม้ว่าการปกครองท้องถิ่นจะสามารถแก้ไขปัญหาและสนับสนุนความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้ตรงกับสภาพความเป็นจริงมากกว่าการปกครองโดยรัฐบาลกลางก็ตาม การกำหนดหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยการปกครองท้องถิ่นให้เหมาะสมกับความสามารถและความพร้อมของท้องถิ่นถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ เพราะถ้ากำหนดหน้าที่ความ

รับผิดชอบมากเกินไปอาจทำให้การปกครองท้องถิ่นไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ฉะนั้น เพื่อให้การกำหนดหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยการปกครองท้องถิ่นเป็นไปอย่างเหมาะสม จึงควรจะต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญ 3 ประการ คือ กำลังเงิน กำลังคน และความสามารถของเครื่องมือเครื่องใช้ และประโยชน์ของท้องถิ่น (ประทาน คงฤทธิศึกษากุ, 2541 : 67 - 68) สำหรับการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยการปกครองท้องถิ่นสามารถกระทำได้ 2 ลักษณะ คือ บัญญัติไว้ในกฎหมายอันเป็นการทั่วไป เพื่อให้ทุกหน่วยการปกครองท้องถิ่นเป็นแบบอย่างเดียวกัน เช่น การตราพระราชบัญญัติสถาบันตามดัง พ.ศ. 2537 ได้มีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์กรบริหารส่วนตำบล ไว้เป็นการทั่วไป เพื่อให้ทุกองค์กรบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่รับผิดชอบเหมือนกัน และบัญญัติไว้ในกฎหมายอันเป็นการเฉพาะเจาะจงแต่ละหน่วยการปกครองท้องถิ่น เช่น การตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการของกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 ได้มีกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของกรุงเทพมหานครไว้เป็นการเฉพาะเจาะจง (ชูวงศ์ ชายะบุตร, 2539: 19)

ขอบเขตหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยการปกครองท้องถิ่นนี้ พอดูรูปได้ดังนี้

(1) งานเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่นและงานเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนท้องถิ่น เช่น พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น โบราณสถานของท้องถิ่น การอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม การก่อสร้างถนน การก่อสร้างสะพาน การจัดการสาธารณูปะ และการจัดขยะมูลฝอย เป็นต้น

(2) งานเกี่ยวกับการป้องกันและรักษาความปลอดภัย เช่น งานตำรวจ และงานดับเพลิง เป็นต้น

(3) งานเกี่ยวกับสวัสดิการสังคม เช่น การจัดให้มีหน่วยสาธารณูปะ การจัดให้มีชุมชนฯ เข้าชุมชน การจัดให้มีสถานสงเคราะห์เด็ก คนชรา และคนพิการ การจัดให้มีห้องสมุดสำหรับประชาชนในท้องถิ่น เป็นต้น 4) งานเกี่ยวกับการพาณิชย์ของท้องถิ่น (The Trading or Commercial Service) งานประเภทนี้เป็นกิจการที่ให้บริการแก่ประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งหากปล่อยให้เอกชนเข้าดำเนินการอาจไม่ได้รับผลดีเท่าที่ควร เช่น การจัดตั้งสถานธนานุบาล การจัดการตลาด การจัดบริการเดินรถและกิจกรรมต่างๆ ที่มีรายได้ เป็นต้น (ชูวงศ์ ชายะบุตร, 2539: 18 - 19)

เนื่องจากหน่วยการปกครองท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นปกครองตนเองตั้งแต่การกำหนดนโยบายและการควบคุมให้เป็นไปตามนโยบายที่ท้องถิ่นต้องการ ซึ่งโดยทั่วไปทุกท้องถิ่นต่างก็มีความต้องการที่เหมือนกัน คือต้องการให้ท้องถิ่นของตนเองมีความเจริญก้าวหน้า มีฐานะเศรษฐกิจที่ดี มีความเป็นอยู่ที่ดีและสังคมสงบ ดังนั้น หน่วยการปกครองท้องถิ่นจึงมีภารกิจที่สำคัญในการสร้างสรรค์ความเจริญทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่ท้องถิ่น

นั้นย่อมแสดงว่าการปักครองห้องถินเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม (ประทาน คงฤทธิศึกษากร, 2541 : 10)

สรุปได้ว่า การปักครองห้องถินเป็นการปักครองระดับรองของรัฐซึ่งรัฐจัดตั้งขึ้นเพื่อกระจายอำนาจการปักครองทั้งทางการเมืองและทางการบริหารให้ประชาชนในห้องถินจัดการปักครองและดำเนินการบางอย่างเพื่อแก้ไขปัญหาและสนับสนุนความต้องการของคนเองภายใต้ขอบเขตของกฎหมายว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประเทศไทย โดยมีหน่วยการปักครองห้องถินซึ่งเป็นองค์กรที่มารยาการเลือกตั้งของประชาชนในห้องถินเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จลุล่วงตามความนุ่งหมายของห้องถินนั้นๆ จะเห็นว่าการปักครองห้องถินจะต้องมีหน่วยการปักครองส่วนห้องถินซึ่งเป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นโดยกฎหมายมีฐานะเป็นนิติบุคคล คณะผู้บริหารมาจากการเลือกตั้งโดยประชาชนในห้องถิน มีอำนาจอิสระจากรัฐบาลกลางในการกำหนดนโยบายและการบริหารงานของตนเองภายใต้ขอบเขตของกฎหมายและอยู่ในการกำกับดูแลของรัฐ มีพื้นที่การปักครองที่แน่นอน และชัดเจน มีการแบ่งระดับการปักครองห้องถิน มีการกระจายอำนาจและหน้าที่ไปให้ห้องถินโดยการกำหนดอำนาจหน้าที่ของหน่วยการปักครองห้องถินไว้ในกฎหมายอย่างชัดเจน และมีงบประมาณ รายได้ ทรัพย์สินและบุคลากรของตนเอง ดังนั้น หน่วยการปักครองห้องถินจะต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาและสนับสนุนความต้องการของห้องถินจนทำให้ห้องถินมีความเจริญก้าวหน้าทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม อันเป็นเป้าหมายสำคัญที่หน่วยการปักครองห้องถินทุกแห่งจะต้องบรรลุให้เป็นผลสำเร็จ กล่าวคือหน่วยการปักครองห้องถินตามหลักการปักครองห้องถินจะมีภารกิจและหน้าที่หลักคือการแก้ไขปัญหาและสนับสนุนความต้องการของห้องถิน เพื่อให้ห้องถินมีความเจริญก้าวหน้า มีฐานะเศรษฐกิจที่ดีและสังคมที่ดี ขณะนี้ หน่วยการปักครองห้องถินจะต้องดำเนินการให้บรรลุภารกิจและเป้าหมายของตนอย่างไว้ทั้งนี้ เพื่อให้ผลการดำเนินงานเป็นประโยชน์ต่อห้องถินอย่างแท้จริง เมื่อเป็นเช่นนี้ การปักครองห้องถินที่มีความเข้มแข็งและดำเนินงานเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนในห้องถินจะได้รับความศรัทธาจากประชาชนในห้องถินดังที่ อุทัย พิรัญโ盉 (2541 : 6) กล่าวไว้ว่า การปักครองห้องถินที่มีความเข้มแข็ง จะทำให้ประชาชนมีความรู้สึกเชื่อมั่น และศรัทธาต่อห้องถิน ประชาชนจะรู้สึกตัวว่ามีความผูกพัน มีส่วนได้เสียต่อห้องถินอาศัย อันจะเป็นการสร้างสรรค์พลเมืองที่รับผิดชอบให้แก่ประเทศชาติโดยร่วม

2.3.2 แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน

คำนิยามและความหมายของคำว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนถูกกำหนดโดยบุคคลและองค์กรต่าง ๆ ดังนี้

ไพรัตน์ เศรษฐินทร์ (2527 : 65 - 66) กล่าวไว้ว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การเกี่ยวข้องทางด้านจิตใจและอารมณ์ของบุคคลหนึ่ง ในสถานการณ์กลุ่ม ซึ่งผลการเกี่ยวข้องดังกล่าว เป็นเหตุเร้าใจให้กระทำการบรรเทาความทุกข์ในเชิงของการรับผิดชอบกับกลุ่มดังกล่าวด้วย ซึ่งการมีส่วนร่วมเกิดจากแนวคิด 3 ประการคือ

(1) ความสนใจและความห่วงกังวลร่วมกัน ซึ่งเกิดจากความสนใจและความห่วง กังวลของบุคคลที่บังเอิญพ้องต้องกัน กลายเป็นความสนใจและความห่วงกังวลร่วมกันของ ส่วนรวม

(2) ความเดือดร้อน และความไม่พึงพอใจร่วมกันที่มีต่อสถานการณ์ที่เป็นอยู่นั้น ลงมือกระทำร่วมกัน

(3) การตกลงร่วมใจกันที่จะเปลี่ยนแปลงกลุ่ม หรือชุมชนไปในทิศทางที่ ปรารถนา การตัดสินใจร่วมกันนี้จะต้องรุนแรงมากพอที่จะทำให้เกิดความคิดเห็นจะกระทำ การที่ สนองตอบต่อความเห็นชอบของคนส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนั้น การมีส่วนร่วมก่อให้เกิด ผลคือต่อการขับเคลื่อนองค์กรหรือเครือข่าย เพราะมีผลในการจิตวิทยาเป็นอย่างยิ่ง กล่าวคือ ผู้ที่เข้า มา มีส่วนร่วมย่อมเกิดความภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการบริหาร ความคิดเห็นถูกรับฟังและ นำไปปฏิบัติเพื่อการพัฒนาเครือข่าย และที่สำคัญผู้ที่มีส่วนร่วมจะมีความรู้สึกเป็นเจ้าของเครือข่าย ความรู้สึกเป็นเจ้าของจะเป็นพลังในการขับเคลื่อนเครือข่ายที่ดีที่สุด

นิคม ไชยวาระ (2540 : 40 - 41) กล่าวไว้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนนับได้ ว่าเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนา ซึ่งจะเห็นได้ว่ากิจกรรมการพัฒนาใด ๆ ก็ตามหากประชาชนมี ความรู้สึกว่าเป็นเจ้าของและลงมือดำเนินกิจกรรมด้วยตัวเองแล้ว กิจกรรมนั้นก็มิอาจจะสำเร็จและ คั่งงอยู่ได้ แต่ถ้าหากประชาชนมีความรู้ มีความเข้าใจในกระบวนการอย่างท่องแท้ สามารถ มองเห็นและคาดหวังไว้ในผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับตัวของครอบครัวและชุมชน ทั้งยังได้รับ ข้อมูลข่าวสารอย่างเพียงพอ จนเกิดตระหนักรู้ปัญหาของตนเองและดื่นร้นหาทางแก้ไขเพื่อ ปรับปรุงเปลี่ยนแปลง จนเกิดการตัดสินใจเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งจะเป็น การเข้ามามีส่วนร่วมอย่างแท้จริงทุกภูมิภาค การมีส่วนร่วมจะช่วยให้ทีมวิจัยมีความเข้าใจในหลักการ ปฏิบัติและการจัดการกลุ่ม ได้ชัดเจนขึ้น ในความหมายของการมีส่วนร่วมโดยแท้จริงซึ่งมีหลักการ ง่าย ๆ ไม่ซับซ้อนและเหมาะสมกับการดำเนินงานกลุ่มเป็นอย่างยิ่ง

นรินทร์ชัย พัฒนาพงศ์ (2546 : 4) ได้สรุปความหมายของการมีส่วนร่วมว่า การมีส่วนร่วม คือ การที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดที่ไม่เคยได้เข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ หรือเข้าร่วม การตัดสินใจ หรือเคยมาเข้าร่วมด้วยเล็กน้อย ได้เข้าร่วมด้วยมากขึ้น เป็นไปอย่างมีอิสระภาพ เสนอภาค มิใช้มีส่วนร่วมอย่างผิดเพนຕ์ เข้าร่วมด้วยอย่างแท้จริงยิ่งขึ้นและ การเข้าร่วมนั้นต้องเริ่มตั้งแต่ขั้นแรกจนถึงขั้นสุดท้ายของโครงการ

เจนส์ เกรย์ตัน (อ้างอิงจาก ประชาน สุวรรณมงคล, 2547 : 7) กล่าวไว้ในหนังสือชื่อ Involving Citizens in Community Decision Making (1991) Washington DC, National Civic League “การมีส่วนร่วมของประชาชน คือ กระบวนการซึ่งนำเอาความห่วงกังวลของสาธารณะนิคม ต้องการและความเชื่อหรือค่านิยมของประชาชนเข้ามาประกอบการตัดสินใจของรัฐบาล การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นกระบวนการสื่อสารสองทาง โดยมีเป้าหมายสำคัญ คือ เพื่อให้เกิดการตัดสินใจที่ดีที่สุดของสาธารณะนิคมให้การสนับสนุน”

ธนาคารโลก (อ้างอิงจาก โภวิทย์ พวงงาม, 2548 : 23 - 25) อธิบายไว้ ในหนังสือ The World Bank Participation Source book, Washington DC: World Bank “การมีส่วนร่วม คือ กระบวนการซึ่งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีอิทธิพลและมีส่วนร่วมในการริเริ่มการพัฒนาและการตัดสินใจ ที่มีผลต่อทรัพยากรทั้งหลายและมีผลต่อเข้าทั้งหลาย”

วิรัช วิรชันภาระ (2549 : 27 - 29) อธิบายไว้ว่า การมีส่วนร่วม คือ กระบวนการส่งเสริม ชักนำ สนับสนุนและสร้างโอกาสให้ชาวบ้านทั้งในรูปของส่วนบุคคลและกลุ่มคนต่าง ๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมใด กิจกรรมหนึ่งหรือหลายกิจกรรม โดยจะต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจมิใช่เข้ามาร่วม เพราะการหวังแรงกดดันแทน และที่สำคัญคือ การมีส่วนร่วมนั้นจะต้องสอดคล้องกับชีวิต ความจำเป็น ความต้องการ และวัฒนธรรมของคนส่วนใหญ่ในชุมชนด้วย

นอกจากนี้ หลักของการมีส่วนร่วมในความหมายของการบริหารจัดการจะมีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับ “การตัดสินใจ” นั่นคือ การมีส่วนร่วมจะนำไปสู่การตัดสินใจอย่างมีคุณค่าและ อย่างชอบธรรม และต้องเป็นการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ไม่ว่าระบบไว้ให้คูenneionว่า ได้จัดกระบวนการให้มีส่วนร่วมแล้วเท่านั้น หากการตัดสินใจที่เกิดจากการมีส่วนร่วมนี้มีความสมเหตุสมผลและชอบธรรมก็ต้องนำไปปฏิบัติ แต่ถ้าผู้มีอำนาจเห็นว่าการตัดสินใจนั้นไม่เหมาะสม จัดกับการตัดสินของ การมีส่วนร่วม ก็จะต้องอธิบายได้โดยมีมาตรฐานแห่งความชอบธรรมที่จะเลือกตัดสินใจเช่นนั้น โดยที่สังคมส่วนใหญ่ยอมรับได้อย่างน้อย 2 ประการ คือ (ไพรัตน์ เศษรินทร์ และนิรันดร์ จงวุฒิเวชย์, 2527 : 71 - 75)

ประการที่ 1 ทฤษฎีที่ทำให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในการพัฒนา (Voluntary Participation) เป็นทฤษฎีที่ก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจของประชาชนในการพัฒนา ปัจจุบันมี การศึกษา และนำไปปฏิบัติกันอย่างแพร่หลายในหน่วยงานต่างๆ โดยถือว่าประชาชนจะต้องมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการพัฒนาเป็นทฤษฎีที่ทำให้เกิดการพึ่งพาตนเอง การช่วยเหลือคนเองได้ เป็นการพัฒนาแบบยั่งยืน การทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา ทฤษฎีนี้ยังแยกย่อยออกไปอีก อาทิ เช่น ทฤษฎีการสร้างหัวเมืองและกำลังใจ ทฤษฎีการปลูกกระดุมมวลชน ทฤษฎีการสร้างผู้นำ ทฤษฎีการใช้วีธีและระบบการบริหาร เป็นต้น

ประการที่ 2 การพัฒนาแบบประชาชนมีส่วนร่วม (Participatory) เป็นการพัฒนาแบบมีความร่วมมือกันระหว่างรัฐหรือผู้พัฒนา กับประชาชนผู้ถูกพัฒนา เป็นการวางแผนร่วมกัน ดำเนินการพัฒนาร่วมกันและประเมินผลการพัฒนาร่วมกัน ทำให้การพัฒนาสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของประชาชนซึ่งการพัฒนาแนวทางนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของการพัฒนาชุมชนและการพัฒนาการเกษตร คือมีแรงกระตุ้นทำให้เกิดการพัฒนา และแรงสนับสนุนจากประชาชนเกิดขึ้น การพึ่งพาตนเองในที่สุด

สำหรับการมีส่วนร่วมที่เน้นในรูปกลุ่ม/องค์กรหรือชุมชน หมายถึง การที่ปัจจุบัน บุคคล กลุ่มหรือชุมชน มีความเห็นพ้องต้องกันในเรื่องที่มีผลกระทบใหญ่ ต่อการดำเนินชีวิตของตนเอง แล้วมีการแสดงให้เห็นถึงความต้องการร่วมกันที่จะเปลี่ยนแปลงให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของตน จามาสู่การตัดสินใจกระทำการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้นๆ มีความร่วมมือและรับผิดชอบในกิจกรรมการพัฒนาที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม โดยในขั้นตอนของการดำเนินกิจกรรมนั้นๆ มีกลุ่มหรือองค์กรชุมชนรองรับ ประชาชนที่เข้าร่วมมีการพัฒนาภูมิปัญญาและการรับรู้ สามารถคิด วิเคราะห์ และตัดสินใจเพื่อกำหนดการดำเนินชีวิตของตนเองได้ ประชาชน หรือชุมชน ได้พัฒนาขีดความสามารถของตน ในการจัดการควบคุมการใช้และการกระจายทรัพยากรที่มีอยู่ เพื่อประโยชน์ต่อการดำเนินชีพทางเศรษฐกิจและสังคม ตามความจำเป็นอย่างสมศักดิ์ศรีในฐานะ สมาชิกของสังคม กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานพัฒนานี้ ประชาชนจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติงาน กระบวนการมีส่วนร่วมตามขั้นตอนการพัฒนา ซึ่งเป็นการวัดเชิงคุณภาพเบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้ (ไพรัตน์ เศษรินทร์, 2527 : 104 - 105)

ตอนที่ 1 การมีส่วนร่วมในขั้นการเริ่มการพัฒนา ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา และสาเหตุของปัญหาภายในชุมชนตลอดจนมีส่วนร่วมในการกำหนดความต้องการของชุมชน และทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการด้วย

2.4 แนวคิดทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

2.4.1 ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

Donald S. Van Meter & Van Horn (อ้างอิงจาก เรืองวิทย์ เกษยสุวรรณ, 2551 : 50)

ได้นิยามความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติประกอบด้วยการกระทำโดยคน หรือด้วยของภาครัฐและเอกชนที่มุ่งเน้นให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดให้ตามการตัดสินใจของนโยบายก่อนหน้านี้ การกระทำนี้มีทั้งความพยายามครั้งเดียวที่จะแปลงการตัดสินใจไปสู่การปฏิบัติ และความพยายามอย่างต่อเนื่องที่จะทำให้เกิดผลการเปลี่ยนแปลงอย่างช้านานใหญ่ หรือที่จะดำเนินตามที่กำหนดไว้ในการตัดสินใจของนโยบาย ในขณะที่ Gerston (อ้างอิงจาก เรืองวิทย์ เกษยสุวรรณ, 2551 : 12) อธิบายไว้ว่า นโยบายสาธารณะเป็นสิ่งที่ตอบสนองต่อจุดมุ่งหมาย ค่านิยม และความสัมพันธ์ใหม่ๆ ของบรรดาผู้มีอำนาจซึ่งเกิดจากการที่พวคเข้าประสบวิกฤติและการเผชิญหน้ากับปัญหาต่างๆ แต่ว่าในนโยบายในตัวเองไม่ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ นโยบายเป็นเพียงตัวกำหนดทิศทางการเปลี่ยนแปลงเท่านั้น ดังนั้นเพื่อให้นโยบายเกิดผลขึ้นมาจริง หน่วยงานของรัฐบาลที่ต้องแปลงนโยบาย เช่น แปลงกฎหมายและแผนงาน ไปสู่การปฏิบัติ การนำนโยบายไปปฏิบัติจึงเป็นสิ่งที่แสดงกระบวนการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในทางปฏิบัติไปสู่ความเป็นจริงเมื่อมองเห็น แล้ว อาจเข้าใจว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโดยอัตโนมัติโดยรัฐบาลและผู้กำหนดนโยบายสามารถสั่งการได้ แต่ความจริงนั้นก็มักมีซึ่งว่าระหว่างกฎหมายหรือระเบียบกับการปฏิบัติจริงอยู่เสมอ

เรืองวิทย์ เกษยสุวรรณ (2551 : 10) กล่าวไว้ว่า นโยบายสาธารณะ หมายความว่า การเลือกไม่ทำซึ่งมิผลตรองกันข้าม คือ ต่อต้านการเปลี่ยนแปลงด้วย เพียงแต่การเลือกไม่ทำอาจสังเกตได้ยาก เพราะไม่ได้ปรากฏในกระบวนการนโยบาย นอกจากนี้ ในปัจจุบันยังมองกันว่า นโยบายสาธารณะไม่ใช่นโยบายของรัฐบาลอย่างเดียว แต่หมายรวมถึงนโยบายของภาคสังคมและบทบาทของภาคสังคมด้วย กล่าวโดยสรุปแล้ว นโยบายสาธารณะ หมายถึง สิ่งที่รัฐบาลกำหนดขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินกิจกรรมสำหรับแก้ไขปัญหาหรือสนับสนุนความต้องการของสังคมหรือประชาชนโดยส่วนรวม ในขณะที่ ศุภชัย ขาวะประภาย (2545 : 32 - 34) กล่าวไว้ว่า นโยบายสาธารณะ หมายถึง “แนวทางการดำเนินกิจกรรมของรัฐบาล ซึ่งรวมทั้งกิจกรรมที่ผ่านมาในอดีตกิจกรรมที่กำลังดำเนินอยู่ในปัจจุบัน และกิจกรรมที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต” ซึ่งในทางปฏิบัติคือ ทางเลือกรัฐบาล ได้กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหา บรรเทาปัญหา และ/หรือป้องกันปัญหาต่างๆ ตามภาระหน้าที่ของรัฐบาล สำหรับกิจกรรมของรัฐเป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องและส่งผลกระทบต่อสาธารณะชนรวมทั้งชั้นนำที่กิจกรรมที่ดำเนินการหรือควบคุมการดำเนินการ โดยองค์กรของรัฐ

สรุปได้ว่า นโยบายเป็นเรื่องของการเลือกดำเนินการต่อประเด็นเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นปัญหาที่ไม่พึงประสงค์ ความต้องการพัฒนา การปฏิบัติการกิจหน้าที่ หรือการ เตรียมการสำหรับอนาคต คำว่านโยบายจึงเกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหา การดำเนินการหรือไม่ ดำเนินการ และ/หรือเลือกแนวทางดำเนินการ การตัดสินใจ ส่วนการนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นเรื่อง ของการแปลงวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในนโยบายซึ่งอาจเป็นกฎหมายหรือคำสั่งของรัฐบาลหรือ คณะกรรมการให้เป็นแนวทาง แผนงาน งาน โครงการ กิจกรรมที่เป็นรูปธรรม ประกอบด้วย การ จัดหารัฐพยากรต่างๆ เพื่อดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ การวางแผนโครงการเพื่อ ตอบสนองวัตถุประสงค์ที่กำหนด การออกแบบองค์กร เป็นต้น

2.4.2 ลำดับขั้นของกระบวนการนโยบายกับความสำเร็จและความล้มเหลวของนโยบาย

สำหรับระบบราชการและการเมืองอาจประกอบด้วยกลุ่มตัวแสดงจำนวนมากใน นโยบาย เช่น ผู้บริหารนโยบายระดับสูง เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานต่างๆ ของรัฐบาลกลาง ผู้บริหาร ห้องเดินและเจ้าหน้าที่ห้องเดิน ตัวแสดงเหล่านี้อยู่ตรงกลางระหว่างผู้บริหารนโยบายกับผู้รับประโลชน์ นโยบายหรือกลุ่มเป้าหมาย เช่น นโยบายการศึกษามีกลุ่มเป้าหมาย คือผู้บริหาร โรงเรียน ครูและ นักเรียน เป็นต้น การมีขั้นของระบบราชการและการเมืองเช่นนี้ไม่ได้มายความว่าไม่มีประเด็น ทางเทคนิคเข้ามาเกี่ยวข้อง จริงๆแล้ว ในระบบราชการและการเมืองก็มีประเด็นทางเทคนิครวมอยู่ ด้วย เพียงแต่ประเด็นทางเทคนิคไม่ใช่ประเด็นเดียวในนั้นและมีบทบาทสำคัญน้อยกว่าปัญหาของ ระบบราชการและการเมือง เมื่อนโยบายผ่านขั้นระบบราชการและการเมืองไปแล้ว ปัญหาการนำ นโยบายไปปฏิบัติยังคงมีอยู่ ปัญหาด้านมาตรฐานที่ผู้บริหารระดับต้น ซึ่งเป็นผู้ที่รับผิดชอบโดยตรงในการนำนโยบายไปปฏิบัติ และมีบทบาทเป็นคนกลางในการประสานนโยบาย ซึ่งอาจทำให้การนำ นโยบายไปปฏิบัติล้มเหลวได้ เช่น จากการวิจัยเรื่องการสอนแบบใหม่ในโรงเรียนขนาดเล็กของ Gross และ Bernstein (อ้างอิงจาก เรื่องวิทย์ เกษธารณ, 2551 : 31) พนว่าผู้ใต้บังคับบัญชาคาดหวัง ว่าผู้บริหารระดับต้นน่าจะมีบทบาทกำหนดแนวการปฏิบัติว่าควรทำอะไรบ้าง แต่ผู้บริหารระดับต้น ไม่ได้กระทำตามนั้น นโยบายจึงล้มเหลว สิ่งที่ถูกคาดหวังว่าเป็นบทบาทของผู้บริหารระดับต้น ได้แก่ กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติตามนโยบาย ปรับระบบองค์กรให้สอดคล้องกับนโยบายให้ ผู้บังคับบัญชาไปบูรณาภิญญาทักษะที่จำเป็นเพื่อนำมาปฏิบัติตามนโยบาย จัดสรรทรัพยากร และให้ความ สนับสนุนและให้รางวัลจากการปฏิบัติตามนโยบาย

การนำนโยบายสาระนี้ไปปฏิบัติจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวนี้ขึ้นอยู่ กับปัจจัยดัง ๆ ดังนี้ (ศุภชัย ชาવะประภัย, 2545 : 101 - 118)

(1) ผู้กำหนดนโยบาย ถือเป็นผู้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จหรือความ ล้มเหลวของการนำเอานโยบายไปปฏิบัติ เพราะหากผู้กำหนดนโยบายมีความเชื่อใจเข้าใจ และ

เอาใจใส่คือข้อดี ติดตามการดำเนินการตามนโยบายนี้แล้ว นโยบายนี้ก็จะประสบผลตามที่ได้วางไว้

(2) ความเป็นไปได้ทางการเมือง สิ่งแวดล้อมทางการเมืองมีส่วนสำคัญที่จะทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติได้อย่างสำเร็จหรือล้มเหลว ซึ่งมีตัวแปรที่สำคัญ เช่น การเจรจาระหว่างรัฐบาลกับเอกชน ความสนับสนุนจากทุกๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ผลกระทบของนโยบายที่มีต่ออุปนิสัย ผลกระทบของนโยบายที่มีต่อสิ่งแวดล้อม ผลกระทบของนโยบายที่มีต่อเศรษฐกิจ และผลกระทบของกฎหมายที่ออกเสียงเดือดตึง

(3) ลักษณะของนโยบาย ลักษณะบางประการของนโยบายจะมีส่วนในการกำหนดความสำเร็จหรือล้มเหลวในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ ซึ่งมีหลายประเด็นที่ควรพิจารณา เช่น ประเภทของนโยบาย นโยบายใดก็ตามที่เรียกร้องให้มีการเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ น้อยที่สุดและมีความเห็นพ้องต้องกันในวัตถุประสงค์ในระดับสูง มักจะพบว่าการปฏิบัติตามนโยบายจะประสบความสำเร็จมากที่สุด

(4) วัตถุประสงค์ของนโยบาย ความสำเร็จหรือล้มเหลวของการนำเอานโยบายสาธารณะไปปฏิบัตินี้ อาจพิจารณาได้จากวัตถุประสงค์ของนโยบาย ซึ่งมีประเด็นที่ต้องพิจารณา ถึงหลายประการ เช่น ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ ความสอดคล้องต้องกันของวัตถุประสงค์ ความยากง่ายในการรับรู้วัตถุประสงค์ ดัชนีชี้วัดความสำเร็จของนโยบาย และความเที่ยงตรงของข่าวสารที่มีไปยังผู้นำเอานโยบายไปปฏิบัติ เป็นต้น

(5) ความเป็นไปได้ทางเทคนิคหรือทฤษฎี เนื่องจากเทคโนโลยีมีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งมักจะส่งผลกระทบต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยมีลักษณะสำคัญๆ ที่ควรพิจารณาประกอบ คือ เรื่องของการร่างนโยบาย ข้อเรียกร้องให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้นำเอานโยบายไปปฏิบัติ ความน่าเชื่อได้ของทฤษฎี และลักษณะของเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงไป

(6) ความเพียงพอของทรัพยากร ปัจจัยทางด้านทรัพยากรมีหลายประเด็นที่เกี่ยวข้อง คือความเพียงพอของความสนับสนุนทางด้านการเงิน กำลังแรงงาน ภูมิภาคและบุคลากร และปัจจัยความพอเพียงทางด้านการบริการ ปัจจัยเหล่านี้ต่างก็มีผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการนำเอานโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ เช่นกัน

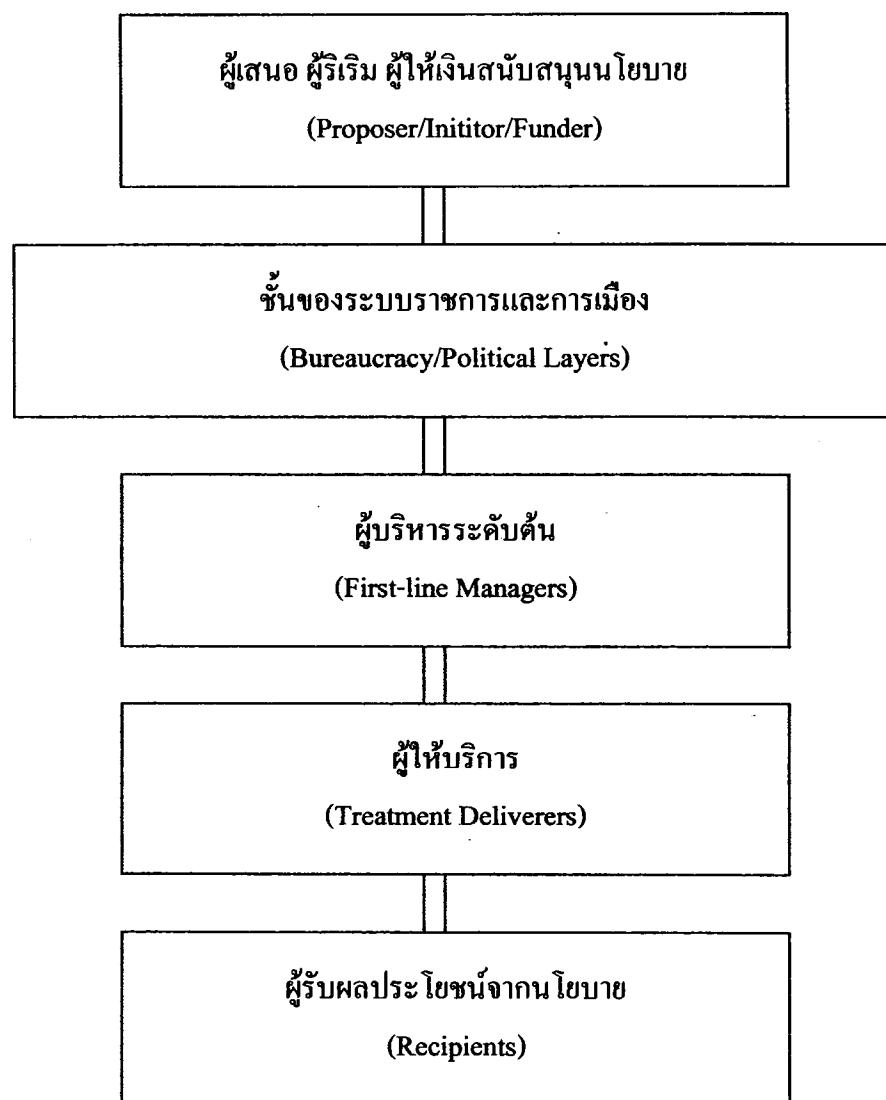
(7) ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ มีลักษณะที่ควรให้ความสนใจ คือ ประเภทของหน่วยงานซึ่งควรต้องมีการปฏิบัตินโยบายนี้อยู่แล้ว รวมทั้งความพร้อมในด้านกำลังคนและทรัพยากรอื่น ๆ ด้วย

(8) ทักษณคดิของผู้นำอาสา นโยบายไปปฏิบัติ สามารถพิจารณาได้จากประเด็นต่างๆ คือ ทักษณคดิที่มีต่อวัตถุประสงค์ของนโยบาย หากผู้ปฏิบัติมีความเข้าใจต่อวัตถุประสงค์ มีความผูกพันต่อนโยบาย ก็มีผลต่อกำลังของนโยบายนั้น ขณะเดียวกันผลกระทบที่มีต่อพฤติกรรมของผู้นำอาสา นโยบายไปปฏิบัติก็มีผลต่อกำลังของนโยบายนั้น นโยบายใดที่มีผลให้ผู้ปฏิบัติต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปจากแนวทางเดิมที่เคยปฏิบัติตามข้านานมักจะประสบความล้มเหลว และหากผู้นำอาสา นโยบายไปปฏิบัติมีค่านิยมที่ขัดแย้งหรือไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของนโยบาย ก็ส่วนส่งผลกระทบต่อการนำอาสา นโยบายไปปฏิบัติเช่นกัน

(9) ความสัมพันธ์ระหว่างกลไกต่างๆ ที่นำอาสา นโยบายไปปฏิบัติ สามารถพิจารณาได้จากจำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติตามนโยบายมีมากขึ้น เท่าใด ปัญหารื่องของการประสานงานระหว่างหน่วยงานก็จะมีมากขึ้นเท่านั้น นอกจากนั้น จำนวนชุดคัดสินใจ หากมีจำนวนมากเท่าใดความล่าช้าในการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายก็จะยิ่งมากขึ้น ขณะเดียวกันลักษณะของความสัมพันธ์ดังเดิมระหว่างหน่วยงานที่ร่วมกันปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบาย หากมีความร่วมมือกันอย่างดีในอคติที่จะส่งผลให้การนำอาสา นโยบายไปปฏิบัติเป็นผลดี ด้วย

(10) ปัญหาอื่น ๆ นอกจากปัจจัยสำคัญที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้ว ในบางครั้ง ความสำเร็จหรือล้มเหลวของการนำอาสา นโยบายไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับบริบทและสภาพการณ์ สิ่งแวดล้อมที่เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองที่มีการแปรผันตลอดเวลา ด้วย อายุ ไร้ดี แนวคิดทฤษฎีหลักการบริหารเป็นเทคนิคหรือที่สำคัญสำหรับผู้บริหารที่ต้องเรียนรู้ และทำความเข้าใจให้ลึกซึ้งเพื่อพัฒนาศักยภาพของตน บุคลิกภาพ ภาวะความเป็นผู้นำ โดยการ บูรณาการความรู้ความเชี่ยวชาญทั้งศาสตร์และศิลป์ภายในตัวเอง และเรียนแบบปรับปรุงจากบุคคลอื่น เพื่อประยุกต์ใช้ในองค์กร / หน่วยงานให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ภายใต้ทรัพยากรที่จำกัด

นโยบายต่าง ๆ ที่คิดขึ้นและมีเงินสนับสนุนแล้วนั้นจะถูกส่งผ่านระบบราชการ หรือการเมืองซึ่งภายในยังแบ่งออกเป็นชั้นๆ และส่งไปยังผู้ปฏิบัติคุณลุงอุดท้าย ซึ่งเป็นผู้บริหารและผู้ให้บริการในหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ และผู้รับประโลยชน์หรือกลุ่มเป้าหมายของนโยบาย ลักษณะของลำดับชั้นของกระบวนการนี้ นโยบายไปปฏิบัติซึ่งเกี่ยวข้องกับระบบราชการและการเมือง ดังภาพที่ 2.6

ภาพที่ 2.6 ลำดับชั้นของกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ (ศุภชัย ขาวประภาน, 2545 : 119)

2.4.3 ปัจจัยกำหนดความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ปัจจัยที่ทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติต้องสมบูรณ์ไม่เกิดปัญหาขึ้นได้ในทางปฏิบัติ หมายถึง แนวความคิดที่สมบูรณ์สำหรับใช้ในการวิเคราะห์นโยบาย โดยแนวความคิดที่สมบูรณ์นี้ไม่จำเป็นต้องสัมฤทธิผลในการนำนโยบายไปปฏิบัติ อย่างไรก็ดี การนำนโยบายไปปฏิบัติที่สมบูรณ์ต้องประกอบด้วยปัจจัยที่สำคัญ เช่น การยอมรับโดยสิ้นเชิงหรือไม่มีคำถ้า/ข้อสงสัยของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ การติดตามความคุณอย่างเต็มที่ เป็นต้น การบรรลุวัตถุประสงค์ของ การนำนโยบายไปปฏิบัติ จะต้องประกอบด้วยปัจจัยที่สำคัญหลายประการ แต่ในทางปฏิบัติปัจจัยที่ควรจะเกิดขึ้นก่อนที่จะมีการนำนโยบายไปปฏิบัติมีดังนี้ (นยรี อนุนา Narachan, 2549 : 221 - 226)

2.4.3.1 สภาพแวดล้อมภายนอกหน่วยงานที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ อุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นสิ่งที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของผู้บริหาร เพราะอุปสรรคนั้นมักอยู่ในสภาพแวดล้อมภายนอกตัวนโยบาย และอยู่ภายนอกหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ อุปสรรคนี้อาจเป็นอุปสรรคทางกายภาพ เช่น ภาวะภัยแล้ง การระบาดของโรคพิษ หรือปัญหาทางการเมือง อย่างไรก็ดี แนวทางมาตรการที่จำเป็นต้องใช้ในการนำนโยบายไปปฏิบัติไม่เป็นที่ยอมรับ และถูกคัดค้านโดยกลุ่มที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องหรือกลุ่มที่มีอำนาจขณะนั้น และผู้นำนโยบายไปปฏิบัติไม่อาจดำเนินการอะไรได้ นอกจากให้ข้อมูลแก่ผู้กำหนดนโยบายได้รับทราบปัญหาเพื่อนำไปปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนโยบายนั้น

2.4.3.2 เวลาและทรัพยากรที่เพียงพอสำหรับดำเนินการตามแนวทาง แผนงาน งาน และโครงการ เสื่อมไปค้างเวลาและทรัพยากรณ์จัดเป็นข้อจำกัดภายนอกตัวนโยบาย นโยบาย ที่มีความเป็นไปได้ทางด้านกายภาพและทางด้านการเมือง อาจจะไม่สัมฤทธิผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด เนื่องจากทัศนคติของผู้เกี่ยวข้องคาดหวังนโยบายมากเกินไปในระยะเวลาอันสั้น เหตุผลอีกประการหนึ่งคือข้อจำกัดด้านงบประมาณ อาจทำให้แนวทาง แผนงาน งาน และโครงการต้องเผชิญปัญหาด้านทรัพยากร ไม่เพียงพอ สิ่งที่ควรคำนึงถึงคืองบประมาณไม่ใช่สิ่งเดียวกันกับทรัพยากร กระบวนการแปลงงบประมาณให้เป็นทรัพยากรอาจเกิดความล่าช้า ความกลัวที่จะต้องคืนงบประมาณที่ไม่ได้นำไปดำเนินงานในตอนสิ้นปีงบประมาณ ทำให้หน่วยงานภาครัฐใช้งบประมาณอย่างเร่งรีบหรือบางครั้งอาจจัดสรรงบประมาณที่ไม่เกิดประโยชน์

2.4.3.3 การวางแผนจัดสรรทรัพยากรที่ต้องการใช้ กระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติในแต่ละขั้นตอนนั้น ต้องมีการทดสอบทรัพยากรการไม่มีงบประมาณในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ก่อความเสียหายที่ร้ายแรงน้อยกว่าการไม่มีทรัพยากรที่ต้องการใช้ เพราะงบประมาณอาจไม่สามารถเปลี่ยนไปเป็นทรัพยากรที่ต้องการได้ เช่น ที่ดิน วัสดุอุปกรณ์ หรือแรงงานในขณะนั้นที่ดำเนินงานตามแผนงาน งาน และโครงการ ผู้บริหาร โครงการและผู้ช่วยร่วมโครงการจึงต้องใช้เทคนิค

โครงการช่วยในการวางแผน และควบคุมกำลังคนและสินค้าคลคลัง เทคนิคเหล่านี้ช่วยแก้ไขปัญหา การมีทรัพยากรมากเกินจำเป็น (Bottleneck) และจัดสรรทรัพยากรให้เหมาะสมในขณะดำเนินโครงการ ดังนี้ จะเห็นได้ว่า ทรัพยากร (Resource) นับเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องอย่างสำคัญยิ่งระหว่างการ สื่อสารความหมายและทรัพยากรในการนำไปปฏิบัติ ทรัพยากรที่กล่าวมานี้รวมตลอดถึง ภาระทำงาน อำนาจหน้าที่ ข่าวสาร สิ่งอันวายความสะควร เงินอุดหนุน อุปกรณ์ต่างๆ สิ่งของ เครื่องใช้ และที่สำคัญที่สุดคือ บุคลากรที่เขียวชาญที่สุดในการปฏิบัติงาน

2.4.3.4 นโยบายที่มีพื้นฐานอยู่บนทฤษฎี หลักสามาธิุและผลลัพธ์ที่เชื่อถือได้ นโยบายที่ล้มเหลว บางที่อาจเนื่องมาจากการที่ผู้กำหนดนโยบายไม่เข้าใจปัญหาของนโยบายที่ ต้องการแก้ไขอย่างรอบด้านและเพียงพอว่า “อะไรเป็นสาเหตุ อะไรเป็นทางแก้ไขปัญหา อะไรเป็น โอกาส และ/หรืออะไรเป็นอาการของปัญหา” อย่างไรก็ตาม ปัญหาของการนำนโยบายไปปฏิบัติ อาจจะแก้ไขได้ ถ้าทำการวิเคราะห์นโยบายอย่างมีขั้นตอนและรอบครอบเพียงพอ และสามารถ นิยาม วิเคราะห์ปัญหาเฉพาะเจิงนโยบายและทุกเลือกได้แม่นยำ การคัดสรรทางเดือกไม่ใช่ขั้นตอน ศูนย์ท้ายของกระบวนการกำหนดนโยบาย และการนิยามปัญหาเฉพาะเจิงนโยบายเป็นการยอมรับ เงื่อนไขของผลลัพธ์ที่ต้องการ สำหรับใช้กำหนดทางเดือกของนโยบาย

2.4.3.5 ความสัมพันธ์ระหว่างสามาธิุและผลลัพธ์เป็นความสัมพันธ์ทางตรงโดย ไม่มีความสัมพันธ์อื่นใดมาแทรกซ้อน ทฤษฎีซึ่งเป็นพื้นฐานของนโยบาย มีความสัมพันธ์ซ้อนกัน กว่าที่จะกล่าวง่าย ๆ ว่า ถ้ากิจกรรม A (X) เกิดขึ้น ณ เวลาหนึ่งแล้ว จะเกิดผลลัพธ์ (Y) ตามมา ณ เวลาถัดไป ความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุเป็นผลอาจอธิบายได้ต่อไปว่า ถ้าเกิดกิจกรรม A (X) แล้ว จึงจะ เกิดผลลัพธ์ และถ้าเกิดผลลัพธ์ (Y) และถ้าเกิด Y แล้ว จึงจะเกิดผลกระทบ ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ความสัมพันธ์เชิงเหตุผลตามลำดับของเหตุการณ์ที่ต่อเนื่องกัน ยิ่งหลายฝ่ายเข้ามาเกี่ยวข้อง ความสัมพันธ์กันในเชิงเหตุและผลมากเท่าไหร่ ความสัมพันธ์จะยิ่งสัมพันธ์ซ้อน เป็นไปได้ที่ฝ่ายต่าง ๆ จะ ไม่เข้าใจนโยบายที่ต้องถือตัว ทำให้นำนโยบายไปปฏิบัติได้ไม่ดีเท่าที่ควรหรือมีแนวโน้มจะ ล้มเหลว

2.4.3.6 ความสัมพันธ์แบบพึ่งพาระหว่างหน่วยงานในระดับต่ำ การนำนโยบาย ไปปฏิบัติจนสัมฤทธิ์ผลระดับสูงนี้ ต้องอาศัยหน่วยงานเดียวเท่านั้นที่รับผิดชอบนำนโยบายไป ปฏิบัติ อาจกล่าวได้ว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติที่ประสบความสำเร็จต้องไม่พึ่งพาหน่วยงานอื่น ถ้า มีหน่วยงานอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง ความสัมพันธ์ดังกล่าวต้องเป็นความพึ่งพาในระดับต่ำ และ ความสัมพันธ์นี้ต้องไม่ค่อยมีความสำคัญมากนัก การนำนโยบายไปปฏิบัติมีความยุ่งยาก ลับซับซ้อน เพราะต้องทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องจำนวนมากเห็นพ้องกันหรือยอมรับตัวนโยบายนี้ ปัจจัย นี้ทำให้ผลลัพธ์ที่คาดหวังเกิดขึ้นได้ยาก

2.4.3.7 ความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัตถุประสงค์ ความรู้สึกของผู้ปฏิบัติหรือทัศนคติ (Dispositions or Attitude) ผู้ปฏิบัติจะต้องมีทัศนคติที่ดีต่อนโยบายที่กำหนดขึ้นและยอมรับนโยบายนั้น เช่น ถ้าผู้ปฏิบัติไม่เห็นใจหรือมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อนโยบายนั้น ผู้ปฏิบัติอาจละเลยไม่ให้ความสนใจหรือไม่ทุ่มเทเวลาที่จะปฏิบัติงานจะทำให้นโยบายที่นำไปปฏิบัติมีปัญหาได้ ความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัตถุประสงค์อย่างสมบูรณ์ เป็นสิ่งจำเป็นตลอดระยะเวลาที่มีการนำนโยบายไปปฏิบัติ วัตถุประสงค์ของนโยบายอย่างสมบูรณ์ เป็นสิ่งจำเป็นตลอดระยะเวลาที่มีการนำนโยบายไปปฏิบัติ วัตถุประสงค์ของนโยบายควรจะกำหนดในลักษณะเฉพาะเจาะจง และในลักษณะที่วัดได้เป็นตัวเลข/เชิงปริมาณ วัตถุประสงค์นั้นควรเป็นที่เข้าใจและเห็นพ้องกันในองค์กร รวมทั้งตรวจสอบคล้องกันและสนับสนุนซึ่งกันและกัน เพื่อนำวัตถุประสงค์มาเป็นแนวทางกำหนดทิศทางและควบคุมโครงการ ส่วนใหญ่วัตถุประสงค์ที่เป็นทางการมักจะไม่เป็นที่เข้าใจตรงกัน เนื่องจากกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับนโยบายนำวัตถุประสงค์ที่ไม่เป็นทางการของกลุ่มเข้ามาร่วมไว้ในวัตถุประสงค์ของนโยบาย แผนงาน งาน และโครงการ จึงทำให้เกิดความสับสนในวัตถุประสงค์ของนโยบายที่แท้จริง

2.4.3.8 การจัดกิจกรรมตามลำดับอย่างเหมาะสม โครงสร้างระบบราชการ (Bureaucratic Structure) มักถูกกำหนดขึ้นให้มีโครงสร้างที่สลับซับซ้อน เพื่อให้มีความสามารถในการปฏิบัติงานประจำในสถานการณ์ปกติด้วยขนาดและความซับซ้อนของโครงสร้างระบบราชการ อาจเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาความล่าช้าในการปฏิบัติตามนโยบายตามเป้าหมายที่ตั้งไว้วัตถุประสงค์ของนโยบายจะบรรลุสัมฤทธิผลได้จะต้องกำหนดกิจกรรมต่างๆ ที่ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติต้องดำเนินงาน กำหนดรายละเอียดและลำดับของกิจกรรมทั้งหมด ในการนำนโยบายไปปฏิบัติมักมีปัญหาหรืออุปสรรคต่างๆ แต่ในทางเทคนิคโครงข่ายอาจนำมาใช้เป็นกรอบในการวางแผนและควบคุมโครงการ โดยระบุกิจกรรมที่ต้องดำเนินการ ผูกความสัมพันธ์ของกิจกรรมต่างๆ และจัดวางลำดับของกิจกรรมอย่างเป็นเหตุเป็นผล หลังจากนั้นก็ต้องมีการจัดการเพื่อให้เกิดความแน่ใจว่ากิจกรรมต่างๆ ได้ดำเนินการอย่างถูกต้องตามตารางเวลา และถ้าดำเนินการไม่ถูกต้องก็ต้องได้รับการแก้ไขให้เหมาะสม

2.4.3.9 การติดต่อสื่อสารและประสานงานอย่างเต็มที่ การสื่อความหมาย (Communication) ในที่นี้หมายถึงการเน้นหนักที่การสื่อข้อความหรือความหมายของนโยบายไปสู่ผู้ตัดสินใจนโยบายทั้งนี้เพื่อให้นโยบายดำเนินไปปฏิบัติมีความถูกต้อง การสั่งการจะต้องมีความชัดเจน มีความแน่นอน ข่าวสารที่ผู้ปฏิบัตินโยบายได้รับจะต้องเป็นข่าวสารที่มีเนื้อหาตรงตามที่ผู้สั่งการลงไว้ อย่างไรก็ได้ การติดต่อสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการประสานงานในการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยทั่วไปมักไม่มีการติดต่อสื่อสารที่สมบูรณ์ แม้ระบบสารสนเทศอาจช่วยให้

ได้ข้อมูลที่ต้องการ แต่ไม่ได้ให้หลักประกันว่าข้อมูลและคำสั่งของผู้ส่งข้อมูลจะมีการนำไปปฏิบัติตามที่กำหนดหรืออย่างที่เข้าใจกัน ทั้งนี้เนื่องมาจากการประสานงานสัมพันธ์กับการใช้งานอาจส่วนตัวของผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ การประสานงานจึงไม่ได้เพียงการติดต่อสื่อสารกันด้วยข้อมูลหรือการจัดโครงสร้างการบริหารที่เหมาะสมเท่านั้น การนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างเด่นรูปแบบจะเกิดขึ้นได้ต้องมีระบบการจัดการที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ไม่มีความขัดแย้งภายในองค์กร ทั้งนี้ เพราะโดยทั่วไปหน่วยงานและแผนกต่างๆ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มผู้ปฏิบัติงานต่างๆ ภายในองค์กรมักมีค่านิยม วัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ไม่สามารถร่วมกันดำเนินการได้

2.4.3.10 ผู้มีอำนาจหน้าที่นำนโยนาฯไปปฏิบัติต้องได้รับการยอมรับอย่างแท้จริงโดยสิ้นเชิง หมายถึง การไม่ต่อต้านคำสั่งใด ๆ แต่ถ้าในการนำนโยนาฯไปปฏิบัติ เกิดการต่อต้านจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ระบบข้อมูลที่มีอยู่ทั้งหมดจะต้องช่วยให้ทราบล่วงหน้าถึงปฏิกริยาที่ต่อต้าน เพื่อสามารถเข้ามาจัดการควบคุมการต่อต้านนั้น ได้ทันที เมื่อใดที่ทำการนำนโยนาฯไปปฏิบัติก็ต้องมีข้อเสนอแนะที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพ ไม่ต้องรอให้ผู้มีอำนาจหน้าที่นั้นจะได้รับความเห็นชอบและสามารถประสานงานนโยบาย แผนงาน งาน และโครงการ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อความสำเร็จของนโยบายแผนงาน งาน และโครงการนั้น ๆ

2.4.4 การวัดความสำเร็จและความล้มเหลวของการนำนโยนาฯไปปฏิบัติ

นักวิชาการที่สนใจด้านการนำนโยนาฯไปปฏิบัติมักจะกล่าวถึงแนวคิดในการพิจารณาความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยนาฯไปปฏิบัติไว้ในหลายแนวทาง Kerr (1976 : 74; อ้างอิงจาก วรเดช จันทร์, 2551 : 24 - 25) กล่าวไว้ว่า นโยบายเปรียบเทียบเสมือนทฤษฎี หรือข้อมูลตรุานอย่างหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วยส่วนที่เป็นเงื่อนไข (Condition) กับส่วนที่เป็นผลตามมา (Action Alpha) หรือการบรรลุเป้าหมาย ซึ่งสอดคล้องกับ Ingram and Mann (1980 : 44; อ้างอิงจาก วรเดช จันทร์, 2551 : 27 - 29) ที่เห็นว่าความสำเร็จหรือความล้มเหลวเป็นแนวคิดที่เข้าใจยาก มีลักษณะเป็นนามธรรมสูง สะท้อนให้เห็นถึงทัศนะหรือมุมมองของคน ๆ หนึ่งซึ่งเป็นประมวลผลอาจกล่าวได้ว่าความสำเร็จหรือความล้มเหลวขึ้นอยู่กับดัชนีบุคคล นักงานนี้ยังขึ้นอยู่กับกรอบเวลาและเงื่อนไขด้านสภาพแวดล้อม ในขณะที่นโยบายถูกประเมิน กล่าวคือในนโยบายอย่างหนึ่งซึ่งเคยถูกมองว่าประสบความสำเร็จ แต่เมื่อเวลาหรือเงื่อนไขของสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลง ไปนโยบายนั้นอาจถูกมองว่าเป็นนโยบายที่ล้มเหลวที่ได้ ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายก็เป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะต้องพิจารณาในการตัดสินใจความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนโยบาย นโยบายที่ถูกมองว่าล้มเหลวอาจซ้ำๆ เอื้อประโยชน์ให้กับนโยบายอื่นที่มีความสำคัญ

มากกว่ากันก็ได้ และ Williams (1982 : 100; อ้างอิงจาก วรเดช จันทร์, 2551 : 31) มีความเห็นว่า ความล้มเหลวในอีกถักมະหนี่งที่อาจจะเกิดขึ้นได้นั้น คือความล้มเหลวในการกำหนดรายละเอียดในการปฏิบัติงาน (Specification Failure) รายละเอียดในการปฏิบัติงานเป็นตัวเชื่อมระหว่างแผนงานนโยบายกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งจะบอกให้ผู้ปฏิบัติรู้ว่าจะต้องปฏิบัติอะไรบ้าง ปฏิบัติอย่างไร มีการเปลี่ยนแปลงอะไรบ้างที่ได้รับการคาดหวัง หรือวัตถุประสงค์ที่สามารถดูได้ แน่นอนมีอะไรบ้าง หากคำตามเหล่านี้มีรายละเอียดไม่ชัดเจนก็ถือว่าเป็นความล้มเหลวอีกรูปแบบหนึ่ง

การศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อแสวงหาปัจจัยหรือตัวแปรที่ส่งผลให้เกิดความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าสิ่งที่นักวิชาการทุกคนต้องการหาคือการหาว่าปัจจัยใดเป็นปัจจัยที่สร้างความสำเร็จและปัจจัยใดเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ การวัดความสำเร็จและความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัตินั้น สามารถวัดจากผลกระทบของมิติต่าง ๆ 3 มิติ ดังนี้ (วรเดช จันทร์, 2551 : 104 - 109)

มิติที่ 1 คือการวัดผลของการนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นจะต้องมีการวัดทั้งกระบวนการ โดยเริ่มจากจุดเริ่มต้นของการนำนโยบายไปปฏิบัติไปจนถึงจุดสิ้นสุดของนโยบาย ใน การวัดความสำเร็จและความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติทั้งกระบวนการนั้นต้องพิจารณาถึงผลที่ได้จากนโยบาย 3 ประการ คือ

(1) ผลผลิต สามารถวัดได้โดยการใช้เกณฑ์ค้านปริมาณ เวลา ค่าใช้จ่าย คุณภาพ และความพึงพอใจ

(2) ผลลัพธ์ คือผลที่เกิดต่อจากผลผลิต สามารถวัดได้โดยพิจารณาถึงประโยชน์ที่ก่อให้เกิด เป้าหมาย ได้รับจากนโยบาย

(3) ผลลัพธ์นั้นปลาย กล่าวคือผลผลิตและผลลัพธ์โดยรวมส่งให้เกิดผลต่อการพัฒนาประเทศ

มิติที่ 2 ความสำเร็จของนโยบายจะต้องเป็นความสำเร็จย่างแท้จริง ซึ่งสามารถพิจารณาได้จากเงื่อนไข 4 ประการ ดังนี้

(1) นโยบายต้องไม่ก่อให้เกิดปัญหาต่อนโยบายอื่น ๆ เช่น นโยบายสร้างเขื่อนอาจประสบความสำเร็จโดยสร้างเขื่อนสำเร็จ ทั้งค้านผลผลิตที่สมบูรณ์ และก่อให้เกิดความสำเร็จตามผลลัพธ์ที่สมบูรณ์ ก่อให้เกิดผลลัพธ์สุดท้ายคือ เกิดความเริ่ยญของภาคอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจโดยรวมของชาติคือ แต่อาจก่อให้เกิดผลเสีย คือทำลายทรัพยากรื้าไม้ ขัดแย้งกับนโยบายค้านอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ทำให้นโยบายสร้างเขื่อนส่งผลกระทบที่ไม่พึงประสงค์

(2) นโยบายต้องไม่ก่อให้เกิดปัญหาความเชื่อถือของผู้คน นโยบาย กล่าวคือ นโยบายในบางครั้งมีการประเมินโดยหน่วยงานที่รับผิดชอบเองหรือการประเมินเข้าช่วงหน่วยงาน ที่นำเสนอ นโยบายไปปฏิบัติ เป็นการประเมินผลแบบระบบปิด ทำให้มีปัญหาระดับความน่าเชื่อถือ ลักษณะเช่นนี้จึงเป็นสภาพปัญหาพื้นฐานของการนำ นโยบายไปปฏิบัติในระบบราชการไทย ทำให้ ส่งสัญญาณที่ผิดๆ ไปยังกระบวนการจัดสรรงบประมาณของรัฐอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดผลเสียต่อ การพัฒนาประเทศ

(3) นโยบายที่สำเร็จจะต้องไม่มีปัญหาทางด้านมาตรฐานการของ นโยบายที่นำเสนอ นโยบายไปปฏิบัติ บาง นโยบายอาจจะสำเร็จแต่อาจจะมีลักษณะที่ทุ่มเททรัพยากร ไปมากนัก หรือ การนำ นโยบายไปปฏิบัติมุ่งเน้นใช้แนวทางของกฎระเบียบเป็นมาตรการหลักมากเกินไป ทำให้เกิด การสูญเสียเวลา ทรัพยากรและบุคลากรมากนัก กล่าวอีกนัยหนึ่ง ผลที่ได้จากการนำ นโยบายไปปฏิบัติไม่คุ้นกับสิ่งที่เสียไป

(4) การนำ นโยบายไปปฏิบัติสำเร็จจะต้องไม่มีปัญหาทางด้านนุยธรรมหรือศีลธรรม

นิติที่ 3 นโยบายของรัฐนอกจากจะมุ่งให้เกิดความสำเร็จในการนำ นโยบายไปปฏิบัติ และไม่ก่อให้เกิดผลเสียหรือปัญหากับน นโยบายหรือโครงการอื่นแล้ว ผลกระทบความสำเร็จของ นโยบายแต่ละน นโยบายจะก่อให้เกิดผลกระทบของการพัฒนาประเทศที่พึงประสงค์ด้วย การวัด ความสำเร็จของการนำ นโยบายปฏิบัติในมิตินี้ ไม่อาจจะสามารถทำได้โดยตรง แต่สามารถพิจารณา ได้จากความสมบูรณ์ของปัจจัยทางการบริหารต่าง ๆ ว่าอีกด้วยการทำให้ผลกระทบของ นโยบายแต่ละ นโยบายนำ ไปสู่ความสำเร็จโดยรวมของประเทศได้แค่ไหนเพียงใด

2.4.5 ระดับการวิเคราะห์การนำ นโยบายไปปฏิบัติ

ทฤษฎีองค์กรมีบทบาทต่อการวิเคราะห์การนำ นโยบายไปปฏิบัติเป็นอย่างไร ถ้าหากมองในแง่ระดับ การวิเคราะห์ (Level of analysis) ได้แก่ ปัญหาว่าควรจะนำทฤษฎีองค์กรไปวิเคราะห์การนำ นโยบายไปปฏิบัติระดับบุคคล ระดับกลุ่ม หรือระดับองค์กรแล้ว ทฤษฎีองค์กรมีกรอบแนวคิดที่ บ่งบอกถึงระดับการวิเคราะห์ที่แตกต่างกัน แต่ละกรอบมีฐานคิดและเป้าหมายของการวิเคราะห์เป็น ของตนเอง อิกทั้งเป็นตัวบ่งบอกว่าต้องวิเคราะห์ระดับใด คำพูดหรือภาษาที่วิเคราะห์คำให้ความอธิบายใน กรอบใด เรืองวิทย์ เกษธารรัณ (2551 : 128 - 132) แบ่งกรอบการวิเคราะห์ดังกล่าวออกเป็น 4 กรอบ ดังนี้

2.4.5.1 ครอบมนุษยสัมพันธ์ (Human relation lens) การวิเคราะห์ตามครอบมนุษยสัมพันธ์เน้นที่บทบาท ความคาดหวัง ความต้องการ และแรงจูงใจ รวมทั้งมองว่าปัญหาของ การนำนโยบายไปปฏิบัติตามจากพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ขาดทักษะมนุษยสัมพันธ์ และละเลย การจูงใจ

2.4.5.2 ครอบการเมือง (Political lens) ครอบการเมืองวิเคราะห์ “ได้แก่ อำนาจ อิทธิพล ผลประโยชน์ การสร้างกลุ่ม การเจรจาและต่อรอง เป็นต้น

2.4.5.3 ครอบโครงสร้าง (Structural lens) ครอบโครงสร้างเน้นการออกแบบ องค์กรว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อผู้นำนโยบายไปปฏิบัติตามกกว่าผลทางจิตวิทยาหรือการเมือง ครอบโครงสร้างจึงเปรียบได้กับเครื่องจักรที่ถูกควบคุมได้อย่างดี เช่น การจัดสรรงาน สายการ บังคับบัญชาและช่วงการควบคุม เป็นต้น

2.4.5.4 ครอบระบบ (Systems lens) ครอบระบบเน้นที่การพึ่งพาอาศัยกัน ระหว่างองค์กรและหน่วยงานข่ายในองค์กร แนวคิดส่วนใหญ่ได้มาจากระบบนิเวศวิทยาและระบบ ชัตโน้มดิจิทัล เมื่อนำมาใช้กับองค์กรจึงเปรียบได้กับกล่องคำของระบบซึ่งมีส่วนที่อยู่ในสุดที่ไม่อาจ ตรวจสอบได้ ต้องอาศัยการศูนย์ข้อมูลย้อนกลับจากสภาพแวดล้อม โดยเฉพาะการแจ้งความผิดพลาดที่ สามารถจับได้เพื่อแก้ไขให้เป็นไปตามจุดุ่งหมาย

การใช้ครอบทั้ง 4 เป็นหลักในการวิเคราะห์การนำนโยบายไปปฏิบัติจริง อาจนำ ครอบต่าง ๆ มาพสมพسانกันได้แต่ควรแยกครอบของการนำนโยบายไปปฏิบัติ เพราะจะช่วยให้ การศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความชัดเจนและทำให้นักวิจัยรู้ระดับการวิเคราะห์

2.4.6 ตัวแบบทางทฤษฎีของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ตัวแบบ (Model) เป็นแนวคิดเชิงระบบ การศึกษานโยบายสาธารณะนำมาจำลอง เหตุการณ์ กระบวนการหรือตัวแปรต่างๆ เพื่อทำความเข้าใจปรากฏการณ์โดยจำแนกองค์ประกอบ แสดงความสัมพันธ์ และตั้งสมมติฐานระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ ที่สำคัญที่นิยมใช้เป็นกรอบในการวิเคราะห์การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติของนักวิจัย โดยทั่วไปมีดังนี้ (วรเดช จันทร์ศร, 2551 : 146 - 149 และ เรืองวิทย์ เกณฑ์สุวรรณ, 2551 : 218 - 227)

2.4.6.1 ตัวแบบของ Van Meter and Van Horn

ตัวแบบนี้มุ่งอธิบายกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยมองจากบุคลิกภาพและมุ่งแสดงขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติ พัฒนาและสรุปว่าตัวแปรที่เข้มข้น ระหว่างนโยบายและผลกระทบปฏิบัติงานมีความกัน 6 ปัจจัย ได้แก่

1) มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย (Policy standards and objectives) หมายถึง นโยบายต้องมีวัตถุประสงค์ที่เป็นรูปธรรมและมีมาตรฐานที่ชัดเจนเพื่อให้สามารถต่อการประเมินผลการปฏิบัติงาน

2) ทรัพยากรของนโยบาย (Policy resources) เช่น เงิน หรือสิ่งจุうใจ อื่น ๆ ซึ่งต้องมีอย่างเพียงพอ

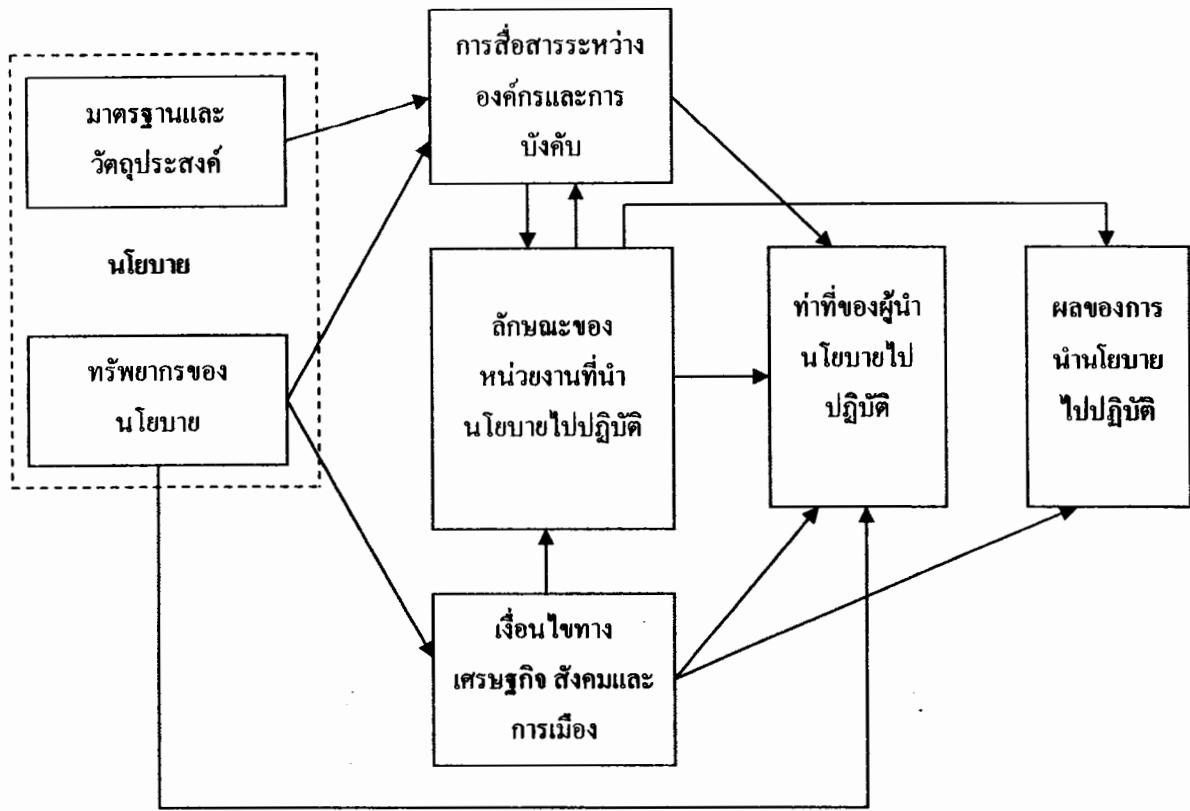
3) การสื่อสารระหว่างองค์กรและการบังคับบัญชาให้เป็นไปตามนโยบาย หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างองค์กร

4) ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ (Characteristics of implementation agencies) เช่น จำนวนเจ้าหน้าที่ การควบคุมด้านสถาบันการบังคับบัญชา เป็นต้น

5) เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เช่น ลักษณะของมนติ มหาชน และกลุ่มผลประโยชน์

6) ท่าทีของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ (Disposition the implementers) เช่น การรับรู้นโยบาย เช่น ความรู้ความเข้าใจในนโยบาย ทิศทางการสนับสนุน

ตัวแบบของ Van Meter and Van Horn จำแนกตัวแปรออกตามปัญหาการนำ นโยบายไปปฏิบัติ และมีลักษณะเป็นการเปรียบเทียบอย่างง่าย ๆ เข้าเสนอว่าการวิเคราะห์การนำ นโยบายไปปฏิบัติต้องนำการเปลี่ยนแปลงและนำระดับของการเห็นพ้องกันมาไว้รวมพิจารณาด้วย สมมติฐานของ Van Meter and Van Horn คือ การนำ นโยบายไปปฏิบัติจะประสบความสำเร็จมาก ที่สุด เมื่อการเปลี่ยนแปลงมีเพียงเล็กน้อยและคนเห็นด้วยกันกับจุดมุ่งหมายของนโยบายใน ระดับสูง ดังภาพที่ 2.7

ภาพที่ 2.7 ตัวแบบกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติของ Van Meter and Van Horn
(เรื่องวิทย์ เกษตรรัตน์, 2551 : 218)

2.4.6.2 ตัวแบบของ Edwards III

ตัวแบบนี้เป็นการย่อแบบบันลั่งล่างเหมือนตัวแบบของ Van Meter and Van Horn สำหรับ Edwards III ระบุว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ มี 4 ปัจจัย ดังนี้

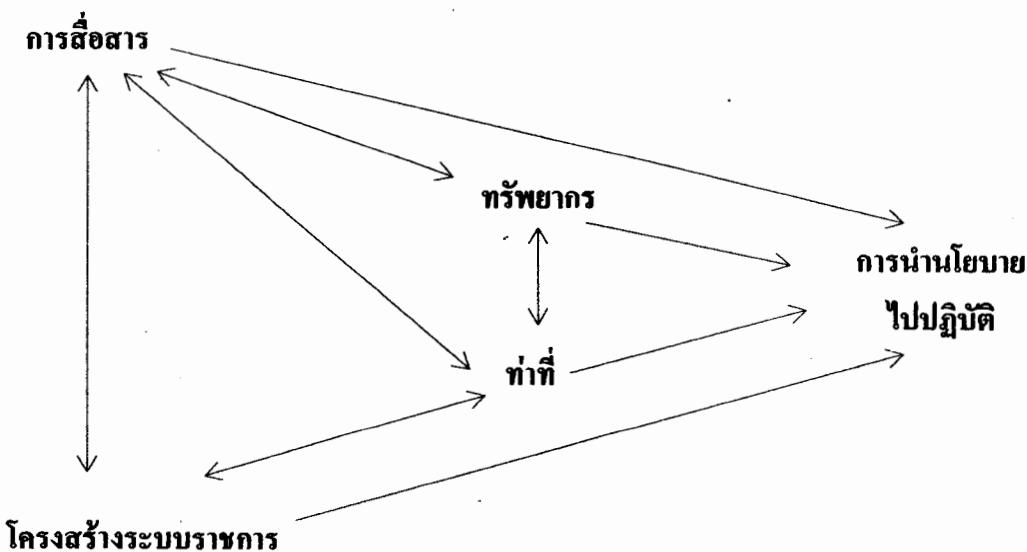
1) การสื่อสาร (Communication) หากต้องการให้การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จแล้ว ผู้ที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติต้องทราบว่าเขาจะทำอะไร

2) ทรัพยากร (resources) แม้คำสั่งจะชัดเจนหรือถ่ายทอดลงไปได้เพียงใด ถ้าผู้นำนโยบายไปปฏิบัติไม่มีทรัพยากรที่จะทำงานได้ การนำนโยบายไปปฏิบัติก็ขึ้นไม่ประสบความสำเร็จอยู่ดี

3) ท่าทีของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ (Disposition of the implementers) ท่าทีหรือทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติมีความสำคัญเป็นอันดับสาม

4) โครงสร้างระบบราชการ (Bureaucratic structure) แม้ว่าจะมีทรัพยากรเพียงพอ และผู้นำนโยบายไปปฏิบัติรู้และต้องการที่จะทำตามนโยบายแล้ว การนำนโยบายไปปฏิบัติก็ยังอาจมีปัญหา เพราะความบกพร่องของโครงสร้างระบบราชการ

ตัวแบบ Edwards III เกิดจากการเริ่มต้นด้วยการตั้งคำถามว่าอะไรเป็นเงื่อนไขขั้นต้นของการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ประสานความสำเร็จ ขณะเดียวกันอะไรเป็นอุปสรรคของความสำเร็จดังกล่าว ซึ่งคำตอบที่ได้รับ คือ การสื่อสาร ทรัพยากร ท่าทีหรือทัศนคติและโครงสร้างระบบราชการ เหตุผลของ Edwards III คือ ปัจจัยดังกล่าวมีผลพร้อมกันทั้งด้านบวกและด้านลบต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งเขาเห็นว่าต้องมีการทำงานของปัจจัยทั้งหมดพร้อมกัน เมื่อเข้าใจแล้วว่าสามารถแยกออกมาพิจารณาหลักการแต่ละด้าน แต่เขายังว่าถึงอย่างไรก็ต้องมีการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกระบวนการที่พลวัต (Dynamic process) ซึ่งเกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ระบุว่า ปัจจัยหลักที่สำคัญที่สุด กัน ดังภาพที่ 2.8

ภาพที่ 2.8 ผลกระทบต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติทั้งทางตรงและทางอ้อมของ Edwards III
(เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ, 2551 : 221)

2.4.6.3 ตัวแบบของ Paul Sabtier and Daniel Mazmanian

วรเชษ จันทรคร (2551 : 148 - 149) กล่าวไว้ว่า หน้าที่สำคัญของการวิเคราะห์การนำนโยบายไปปฏิบัติ คือระบุปัจจัยที่มีผลต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายนั้น ตลอดทั้งกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยการวิเคราะห์การนำนโยบายไปปฏิบัติสามารถแบ่งออกเป็น 3 จำพวกใหญ่ ๆ ดังนี้

1) ความสามารถในการแก้ไขปัญหาของนโยบาย ซึ่งถูกระบุไว้ในนโยบายแล้ว

2) ความสามารถของนโยบายที่ช่วยกำหนดโครงสร้างการปฏิบัติงานให้เกิดการบรรลุผลสำเร็จตามนโยบายที่กำหนดไว้

3) ผลกระทบโดยรวมของตัวแปรด้านอื่นๆ ที่มีต่อการสนับสนุนในการดำเนินนโยบายให้บรรลุวัตถุประสงค์

ตัวแบบในการศึกษาวิเคราะห์การนำนโยบายไปปฏิบัติของ Paul Sabtier and Danial Mazmanian เป็นตัวแบบที่อุดช่องโหว่ของกรอบทฤษฎีการนำนโยบายสาระณะไปปฏิบัติอีน ๆ เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและที่สำคัญคือ ตัวแบบนี้สามารถชี้ชัดได้ว่า ปัจจัยใดส่งผลต่อความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในนโยบาย ตลอดทุกขั้นตอนของกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ การวิเคราะห์การนำนโยบายสาระณะไปปฏิบัติตามกรอบของตัวแบบดังกล่าวในตัวแบบนี้ได้กำหนดให้ขั้นตอนของกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นตัวแปรตาม ซึ่งประกอบไปด้วยผลผลิตของนโยบาย การยอมปฏิบัติตามนโยบาย ผลกระทบที่เกิดขึ้นจริง ผลกระทบที่สามารถรับรู้ได้ และการบททวนประเด็นของนโยบาย ดังภาพที่ 2.9

ภาพที่ 2.9 ตัวแบบทางทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติของ Paul Sabtier and Daniel Mazmanian (วารสาร จันทร์, 2551 : 149)

จากแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยสนใจศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครนี้ จึงหัวดูนุ่มนราษฎรนี้ ไปปฏิบัติ รวม 5 ปัจจัย ดังนี้ 1) ความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย 2) ความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัตถุประสงค์ 3) การสื่อสารระหว่างองค์การและการบังคับ 4) ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ และ 5) ความสามารถในการบริหารจัดการ และศึกษาประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติใน 3 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต 2) ด้านการพัฒนาการสาธารณสุข และ 3) ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลการปฏิบัติงาน

2.5.1 ความหมายของประสิทธิผลการปฏิบัติงาน

กรณี นายนนท์ (2529 : 62) กล่าวไว้ว่า ประสิทธิผลการปฏิบัติงาน หมายถึง การได้มา ซึ่งทรัพยากรที่ใช้ในการปฏิบัติงาน การใช้ปัจจัยนำเข้าอย่างมีประสิทธิภาพเมื่อเทียบกับผลผลิต ความสามารถในการผลิตสินค้าหรือบริการขององค์การ การปฏิบัติงานด้านเทคนิควิชาการ และด้านการบริหารอย่างมีเหตุผล การลงทุนในองค์การ การปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวกับพฤติกรรมในองค์การ การตอบสนองความต้องการและความสนใจที่แตกต่างกันของบุคคลและของกลุ่มเป็นที่กล่าวกันอยู่เสมอว่า วิธีการทดสอบการบริหารที่ดี คือ การคุ้มครองความสามารถในการจัดองค์การ (Organize) และการใช้ทรัพยากรที่หาได้ให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และรักษาระดับการปฏิบัติที่มีประสิทธิผล ไว้ให้ได้ในปัจจุบัน ประสิทธิผล หรือ Effectiveness เป็นเครื่องตัดสินใจขั้นสุดท้ายว่า การบริหารองค์การประสบความสำเร็จหรือไม่เพียงใด

ประพันธ์ สุริหาร (2533 : 23) กล่าวไว้ว่า ประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน หมายถึง การพิจารณาผลของการทำงานที่สำเร็จตามความคาดหมายไว้ ความสำเร็จของงานอย่างมีประสิทธิผล นั้นอาจเกิดจากการปฏิบัติงานที่ไม่ประทับหรือไม่มีประสิทธิภาพก็ได้ เพราะประสิทธิภาพเป็นเรื่องของการที่จะทำงานให้ได้ผลสูงสุด ส่วนประสิทธิผลเป็นเรื่องของการที่เอาร่องที่สำเร็จดังที่คาดหวังมาพิจารณา ดังนั้นงานที่มีประสิทธิผลจึงไม่จำเป็นต้องมีประสิทธิภาพเสมอไป

อรุณ รักธรรม (2533 : 166) กล่าวไว้ว่า ประสิทธิผลการปฏิบัติงาน หมายถึง การดำเนินกิจการขององค์กรทุกองค์กรที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ จึงถือว่าเป็นความสามารถขององค์กรในการได้มาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีจำกัดให้เป็นประโยชน์สูงสุดเท่าที่จะเป็นไปได้ในการปฏิบัติตามเป้าหมายนั้นๆ หรือเรียกว่าก่อให้เกิดประสิทธิผลนั้นเอง

พิทยา บวรวัฒนา (2536 : 314) กล่าวไว้ว่า ประสิทธิผลขององค์การเป็นเรื่องของการพิจารณาว่า องค์การประสบความสำเร็จเพียงใดในการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือสภาพขององค์การที่ตั้งไว้ หรือความปราดหนาให้เกิดขึ้น

สุจิตรา สิกมณฑล (2536 : 45) กล่าวไว้ว่า ประสิทธิผลในการปฏิบัติงานหมายถึง การบรรลุเป้าหมายของงานตามแผนงานและกิจกรรมที่เป็นเป้าหมายของการดำเนินงาน

เทพศักดิ์ บุญยรัตนพันธ์ (2536 : 21) ให้ความหมายคำว่า ประสิทธิผลในการทำงาน หมายถึง การพิจารณาผลของการทำงานที่สำเร็จลุล่วงดังประสงค์หรือที่คาดหวังไว้เป็นหลัก และความสำเร็จของงานอย่างมีประสิทธิผลนี้อาจเกิดจากการปฏิบัติงานที่ไม่ประยัดหรือไม่มีประสิทธิภาพก็ได้ เพราะประสิทธิภาพเป็นเรื่องของการที่จะทำงานให้ได้ผลสูงสุดส่วนประสิทธิผล เป็นเรื่องของการนำเอาผลงานที่สำเร็จที่คาดหวังไว้พิจารณา นอกจากนี้ยังสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ การมีประสิทธิผลอาจไม่ได้หมายความว่าต้องมีประสิทธิภาพด้วย

ศิริชัย กาญจนวนวاسي (2537 : 76 - 77) กล่าวไว้ว่า ประสิทธิผลเป็นตัวบ่งชี้ผลสำเร็จของโครงการ ซึ่งเป็นการพิจารณาผลผลิต (Output) ที่สอดคล้องกับเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

ธงชัย สันติวงศ์ (2538 : 29) กล่าวไว้ว่า ประสิทธิผล หมายถึง ความสำเร็จในการที่สามารถดำเนินกิจการให้ก้าวหน้าและสามารถบรรลุเป้าหมายต่าง ๆ ที่องค์การตั้งไว้ได้

ทองหล่อ เศรษฐไทย (2540 : 31) ให้ความหมายของประสิทธิผลว่า หมายถึง องศาแห่งความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับมาตรฐานและประสบการณ์ที่นำมาใช้เปรียบเทียบ

ปิยธิดา ตรีเศษ (2541 : 38) กล่าวไว้ว่า ประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน (Effectiveness) หมายถึง การดำเนินงานในลักษณะบรรลุเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยไม่แสดงค่าของผลการดำเนินงานในรูปของ ตัวเงิน แต่แสดงเป็นการเปรียบเทียบกับเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์

Seashore and Yuhtmon (1967 : 393) ประสิทธิผลการปฏิบัติงาน หมายถึง การบรรลุเป้าหมายหรือเป้าประสงค์ (Goal attainment) ขององค์การ

World Health Organization (1981 : 17) ได้ให้ความหมายของคำว่า ประสิทธิผล หมายถึง สิ่งที่แสดงความปราดหนาของแผนงานการบริการหรือกิจกรรมสนับสนุนต่างๆ ที่มุ่งลดปัญหาด้านสาธารณสุข หรือแก้ไขสภาวะสุขภาพที่ไม่น่าพึงพอใจ ซึ่งจะวัดที่ระดับของความสำเร็จเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้

สรุปได้ว่า ประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน หมายถึง ผลของการทำงานที่สำเร็จตามความคาดหมายไว้ หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ อาจเกิดจากการปฏิบัติงานที่ไม่มีประสิทธิภาพก็ได้ เพราะประสิทธิภาพเป็นเรื่องของการที่จะทำงานให้ได้ผลสูงสุด ส่วนประสิทธิผลเป็นเรื่องของการที่เอาผลงานที่สำเร็จดังที่คาดหวังมาพิจารณา ดังนั้นงานที่มีประสิทธิผลจึงไม่จำเป็นต้องมีประสิทธิภาพเสมอไป

2.5.2 การวัดประสิทธิผล

วีระพล สุวรรณนันต์ (2529 : 60) กล่าวไว้ว่า วัดประสิทธิผลเป็นการวัดองค์ใน การเข้าใกล้กับวัตถุประสงค์ โดยที่ยังไม่คำนึงถึงค่าใช้จ่ายหรือทรัพยากรที่ใช้ไป

อนันต์ เกตุวงศ์ (2534 : 579) กล่าวไว้ว่า การวัดประสิทธิผลขององค์การสามารถกระทำได้โดย พิจารณาจาก

(1) วัดถุประสงค์ของแผน โดยเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานตามแผนกับความสำเร็จของผู้วางแผนคาดว่าจะได้รับและวัดโดยการนำสถานะ (Status) ที่ได้จากการประเมินผลการปฏิบัติงานลงด้วยสภาวะที่เป็นอยู่

(2) ทรัพยากรที่ใช้ในการปฏิบัติงานตามแผน โดยเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างจำนวน หรือปริมาณของทรัพยากรที่กำหนด ไว้ว่าจะต้องใช้เท่าใดกับทรัพยากรที่ใช้ไปจริง

(3) กิจกรรมที่กำหนด ไว้กับกิจกรรมที่ทำงานจริงเปรียบเทียบผลงานที่ได้กับผลงานที่กำหนดไว้ หรือการวัดประสิทธิผล คือ การวัดความสามารถของกระบวนการ หรือกลวิธี หรือ กิจกรรมต่าง ๆ เทียบกับเป้าหมายที่กำหนดไว้

World Health Organization (1981 : 5) กล่าวไว้ว่า วัดผลการดำเนินงาน หรือการประเมินผลว่าเป็นวิธีการเรียนรู้อย่างเป็นระบบจากประสบการณ์และการใช้บทเรียนที่เรียนรู้แล้ว นำมาปรับปรุงกิจกรรมต่าง ๆ ในปัจจุบัน

สรุปได้ว่า การวัดประสิทธิผลเป็นการวัดผลการดำเนินงาน หรือการประเมินผล ว่าเป็นวิธีการเรียนรู้อย่างเป็นระบบจากประสบการณ์ และการใช้บทเรียนที่เรียนรู้แล้วนำมาปรับปรุงกิจกรรมต่าง ๆ

2.6 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยในประเทศไทย

สาระ ใจพยомн (2531 : นบทคดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของหัวหน้าฝ่ายส่งเสริมสุขภาพ โรงพยาบาลชุมชน เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานของหัวหน้าฝ่ายส่งเสริมสุขภาพ โรงพยาบาลชุมชนในประเทศไทย ทั้งในกระบวนการของหัวหน้าฝ่ายส่งเสริมสุขภาพเองและของผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน จำนวน 204 คน ใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งในด้านปริมาณและความสามารถในการปฏิบัติงาน พบร่วมกัน หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมสุขภาพมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณารายด้าน พบร่วมกัน แรงจูงใจด้านผู้ร่วมงานอยู่ในระดับสูงที่สุด ส่วนแรงจูงใจด้านเพื่อร่วมงานภายนอกฝ่ายอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายละเอียด พบร่วมกัน แรงจูงใจที่เกิดจากการได้รับการยกย่องอยู่ในระดับสูงที่สุดและแรงจูงใจในการปฏิบัติงานด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานอยู่ ในระดับปานกลาง

จิตตินา พานิชกิจ (2540 : นบทคดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกัน โรคหัดของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบล ในจังหวัดนครสวรรค์ พบร่วมกัน แรงจูงใจในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกัน โรคหัด เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า แรงจูงใจรวมทุกด้านของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบล อยู่ในระดับสูง ร้อยละ 81.2 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า แรงจูงใจในสภาพแวดล้อมและภาระงาน แรงจูงใจในรายได้และประโยชน์เกื้อกูลต่างๆ และแรงจูงใจในโอกาสความก้าวหน้าในการทำงานมีความสัมพันธ์เช่นกันและมีแรงจูงใจในระดับสูง ร้อยละ 79.4 68.5 และ 72.1 ตามลำดับ

จรัญ แตงเล็ก (2542 : นบทคดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของหัวหน้าสถานีอนามัยในงานสาธารณสุขมูลฐาน จังหวัดพิจิตร พบร่วมกัน ประสิทธิผลการปฏิบัติงานในงานสาธารณสุขมูลฐานของหัวหน้าสถานีอนามัยส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง และพบว่า หัวหน้าสถานีอนามัยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุต่ำกว่า 41 ปี สถานภาพสมรส มีอายุราชการ ระหว่าง 16 - 26 ปี มีรายได้ระหว่าง 11,000 - 16,000 บาท มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับงานสาธารณสุขมูลฐานเลย นอกจากนี้ยังพบว่าหัวหน้าสถานีมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยลักษณะและปัจจัยเกี่ยวกับบทบาทอยู่ในระดับปานกลางและมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยชุมชน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานอยู่ในระดับสูง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ประวัติการได้รับการอบรม นโยบายและการบริหาร ความคาดหวังในบทบาท ความร่วมมือจากชุมชน ความเข้มแข็งขององค์กรชุมชน สถานที่ทำงานและการคุณภาพ สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มนัส สุริยสิงห์ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาบทบาทในกระบวนการกำหนดนโยบายของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล อ่าเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ พนักงานว่าสามารถชี้ให้เห็นว่า นโยบายของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ขาดความรู้ ความเข้าใจในกฎ ข้อบังคับ บทบาทและหน้าที่ของตัวเองในกระบวนการกำหนดนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล อย่างไรก็ตามองค์การบริหารส่วนตำบลยังสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนและสามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้

รัชนก บันลือศิลป์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องนโยบายการปฏิรูประบบราชการของรัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจ และการยอมรับนโยบายการปฏิรูประบบราชการมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของข้าราชการและลูกจ้าง สำนักน้ำมันเชื้อเพลิง และสำนักบริการข้อมูลธุรกิจ กรมทะเบียนการค้า ในขณะที่ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีวแรงงาน ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัด ไม่มีความสัมพันธ์ กับความคิดเห็นของข้าราชการและลูกจ้าง

รัตนา วิจวอน (2545 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องความสามารถในการปฏิบัติงานของ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในงานที่ได้รับมาจากการถ่ายโอนอำนาจสู่ท้องถิ่น: ศึกษาเฉพาะ กรณีอำเภอ้านโพธิ์ จังหวัดเชียงเทรา พนักงานว่า สมาชิก อบต. มีความสามารถในการปฏิบัติงานด้าน ส่งเสริมคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.54 เมื่อพิจารณาเป็นรายเรื่อง พนักงานว่า ระดับ ความสามารถในการปฏิบัติงานโครงการถ่ายโอนกิจกรรมอาหารเสริมอยู่ในระดับสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.75 รองลงมาคือ การจัดการเงิน อุดหนุนค่าอาหารเสริม ค่าเฉลี่ย 3.66 การสังเคราะห์เบี้ยยังชีพ ผู้สูงอายุและเงินเพิ่มพิเศษในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ค่าเฉลี่ย 3.60 กิจกรรมการศึกษาภายนอก หรือปฐมนิเทศ (อนุบาล 4 - 6 ปี) ค่าเฉลี่ย 3.52 กิจกรรมจัดทำอุปกรณ์กีฬา ค่าเฉลี่ย 3.51 โครงการถ่าย โอนอาหารกลางวัน ค่าเฉลี่ย 3.54 ตามลำดับ

ศุภชัย วิมานไพบูลย์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพ การปฏิบัติงานของ พนักงานสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาอุปสรรคในการ ปฏิบัติงานของพนักงานสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์ คือ 1) พนักงานส่วนตำบล มีไม่เพียงพอกับปริมาณงานขององค์การบริหารส่วนตำบล 2) จำนวน ลูกจ้างชั่วคราวมีไม่เพียงพอที่จะช่วยเหลือพนักงานส่วนตำบล 3) ขั้นตอนการปฏิบัติงานยุ่งยาก 4) บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในนโยบายและแผนการปฏิบัติงาน 5) วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ภายใน สำนักงานไม่ทันสมัยและไม่เพียงพอ 6) ขาดการประสานงานระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับ หน่วยงานอื่นๆ 7) สำนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่เหมาะสมที่จะใช้ปฏิบัติงาน 8) ขาด

บุคลากรที่มีความชำนาญในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล 9) พนักงานส่วนตำบล ยังไม่ได้รับความไว้วางใจในการปฏิบัติงาน 10) บุคลากรในหน่วยงานเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานของพนักงานสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์ มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงาน คือ 1) ควรกำหนดขั้นตอนให้เป็น ระบบและมีขั้นตอนในการทำงานให้น้อยที่สุด 2) การบริหารงานของผู้บังคับบัญชาควรรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นรวมทั้งบุคคลภายนอก 3) การพิจารณาความดีความชอบเพื่อเลื่อนตำแหน่งหรือเลื่อนขั้นเงินเดือนควรพิจารณาจากความรู้ความสามารถและความสำเร็จของงาน 4) การพัฒนาบุคลากรในหน่วยงานควรมีแผนการจัดอบรมที่ชัดเจนและหลักสูตรต้องสอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงาน 5) สวัสดิการที่พนักงานได้รับควรจัดให้เทียบเท่าข้าราชการพลเรือน 6) การมอบหมายงานให้ปฏิบัติภาระหน้าที่ตรงกับความรู้ความสามารถของบุคลากร 7) การติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานควรมีมาตรฐานการประเมินผลงานที่เป็นรูปธรรมและชัดเจน 8) การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานควรมีมากขึ้น

2.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Paul Berman (1977; อ้างอิงจาก กล้า ทองขาว, 2534 : 25) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการแสวงหาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายวัตกรรมที่รัฐบาลกลางได้ให้ความสนับสนุนแก่ท้องถิ่นไปปฏิบัติ โดยผู้ศึกษาเลือกเอาโรงเรียนท้องถิ่นจาก 18 ตำบล (Districts) การศึกษารั้งนี้ได้ทำภายหลังสังคมรัสเซียไปแล้ว 1 - 2 ปี ความสำเร็จของโครงการวัดจาก 1) เปอร์เซ็นต์ของเป้าหมาย 2) ความต่อเนื่องของการใช้วิธีการที่ได้รับจากโครงการ 3) จิตสำนึกของครูเกี่ยวกับการประสิทธิผล 4) ประสบการณ์การทำงานของครู และ 5) การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัดห้องเรียน เป็นดัง พบว่า ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของครูโดยการสนับสนุนจากครูให้สามารถอธิบายหรือมีอิทธิพลต่อร้อยละของเป้าหมายโครงการบรรลุผลและความต่อเนื่องของการใช้วิธีการที่ได้รับจากโครงการ เช่นเดียวกับปัจจัยด้านการใช้กลยุทธ์แบบการสนับสนุนกันเป็นทีม ปัจจัยด้านจิตสำนึกของครูเกี่ยวกับประสิทธิผลก็สามารถอธิบายหรือทำนายร้อยละของเป้าหมายโครงการบรรลุได้เช่นกัน การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัดห้องเรียน สามารถอธิบายผลกระทบ การเปลี่ยนแปลงของครูได้ ในขณะที่ประสบการณ์การสอนของครูนั้นมีอิทธิพลทางลบต่อร้อยละของเป้าหมายโครงการบรรลุและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับตัวครู

Richard F. Elmore (1979; อ้างอิงจาก กล้า ทองขาว, 2534 : 25) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของนโยบายกับระบบการควบคุมในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยคุณวันักกฎหมายและนักบริหารจะเข้าไปมีอิทธิพลอย่างไรในการนำนโยบายไปปฏิบัติ กล่าวคือ เป็นการศึกษาเพื่อคุ้ว่าผู้กำหนดนโยบายจะเลือกแนวทางใด ระหว่างแนวทางที่ใช้ในการกำกับ

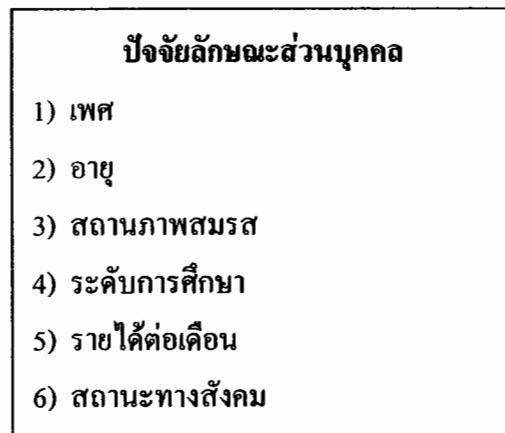
ควบคุม (Regulatory Approach) ที่เน้นการควบคุมเพื่อให้การปฏิบัติตามโดยใช้สาย การบังคับบัญชากับแนวทางการปฏิบัติตามขั้นตอนของแผนงาน (Rethinking) ในการที่จะเข้าไปควบคุม ยิ่งการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสลับซับซ้อนมากเท่าไหร่ การควบคุม การรวมอำนาจการคุ้มครองเรียนเช่นต่อหันไปเลือกนิคดอย่างใกล้ชิด และการออกกฎหมายที่ข้อบังคับจะแน่นหนา (Tighten) มากยิ่งขึ้นเท่านั้น เอลอมอร์ เสนอว่า ทางออกก็คือจะเลือกทางใด ระหว่างการนำนโยบายไปปฏิบัติ แบบให้ความซับซ้อนมากแล้วก็มีการควบคุมตามขั้นตอนการบัญชามากๆ กับการออกกฎหมายให้มีความสลับซับซ้อนน้อยแล้วควบคุมแบบอนุญาต

จากการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นว่า ปัจจัยต่างๆ อาทิเช่น มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย สมรรถนะของหน่วยงาน ความเพียงพอของทรัพยากร การจัดสรรงบประมาณ ความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และด้านการประสานงาน มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติที่จะส่งผลกระทบต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนโยบายได้

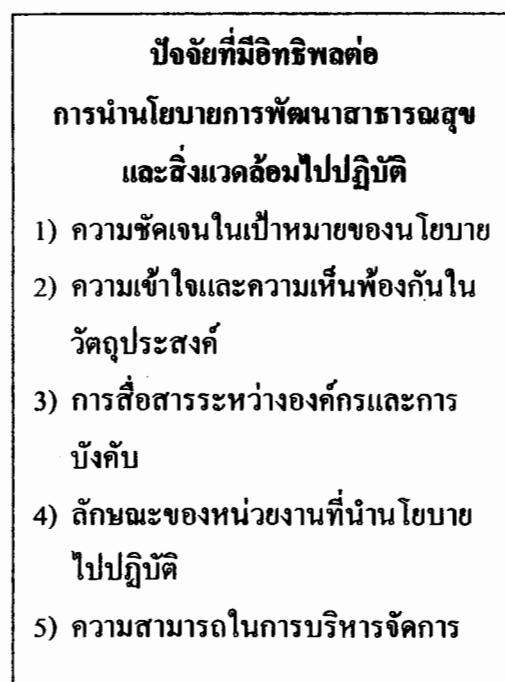
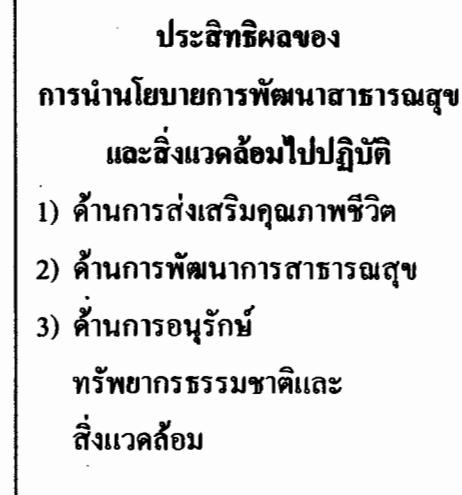
2.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีของนักวิชาการทั้งชาวไทยและต่างประเทศ โดยเฉพาะประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ที่ผู้วิจัยได้นำมาเป็นตัวแปรตาม (Dependent Variables) เพื่อเป็นกรอบการศึกษาในครั้นี้ด้วย และเมื่อสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ แล้วสามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual framework) ได้ ดังปรากฏตามภาพที่ 2.10 ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

ภาพที่ 2.10 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง การนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาเทศบาลกรุงอุบลราชธานี เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ผู้วิจัยกำหนดประชากรที่ใช้ในการศึกษาดังนี้

3.1.1.1 ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนของเทศบาลกรุงอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี 106 แห่ง จำนวน 79,201 คน

3.1.1.2 พนักงานและลูกจ้าง กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 311 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามวิธีของ Krejcie, R.V. and Morgan D.W. จากตารางของ Krejcie & Morgan (ปุณณ ศรีสะอาด, 2545 : 43) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

3.1.2.1 ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนของเทศบาลกรุงอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี 106 แห่ง จำนวน 404 คน

3.1.2.2 พนักงานและลูกจ้าง กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 176 คน

นอกจากนี้ การได้มาซึ่งข้อมูลภาคสนามในลักษณะของการสัมภาษณ์แนวลึก (In - Depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่รู้เรื่องราวดีเยี่ยงคือที่เรียกว่าผู้ให้ข่าว

(Key Informants) ซึ่งเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การเดือดแบบเจาะจง (Purposive) จำนวน 5 ท่าน ดังนี้

(1) นางอรัญญา ร้อยนาลี	เจ้าหน้าที่รัฐ
(2) นายวิระศักดิ์ สินปูรุ	เจ้าหน้าที่รัฐ
(3) นายวิทยา วนิช	ประชาชนในเขตเทศบาลครอุบลราชธานี
(4) นายศิริพงษ์ ศุดา	ประชาชนในเขตเทศบาลครอุบลราชธานี
(5) นางสาวแอนเปิล มุ่งงาม	ประชาชนในเขตเทศบาลครอุบลราชธานี

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน 2 ชุด ได้แก่ แบบสอบถามสำหรับพนักงานและลูกจ้าง กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลครอุบลราชธานี และแบบสอบถามสำหรับประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชน เทศบาลครอุบลราชธานีที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีลักษณะคำถามปลายปีดชนิดตรวจสอบรายการ (Check list) และแบบมาตราส่วน (Rating scale) 5 ระดับ (มากที่สุด / มาก / ปานกลาง / น้อย / น้อยที่สุด) ตามแบบของ Likert Scale โดยลักษณะของเครื่องมือหรือแบบสอบถาม แบ่งออกเป็นดังนี้

3.2.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล เป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน

3.2.2 แบบสอบถามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ

3.2.3 แบบสอบถามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ

เกณฑ์การให้คะแนน สำหรับส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 มีรายละเอียดดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ค่าคะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

โดยมีการกำหนดระดับคะแนนอันตรากำชั้น (Class interval) (สุกกิจ โสทัศ, 2545 : 59)
ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ค่าพิสัย} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ช่วงคะแนน}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

จากการพิจารณาข้างต้นสามารถนำมาระบุใน การประเมินค่าเฉลี่ยของ
ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำ นโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
ของเทศบาลครบทุกราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ และประสิทธิผลของการนำ นโยบาย
การพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลครบทุกราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ไป
ปฏิบัติ ดังนี้

- 1.00 - 1.80 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด
- 1.81 - 2.60 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นน้อย
- 2.61 - 3.40 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นปานกลาง
- 3.41 - 4.20 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นมาก
- 4.21 - 5.00 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด

3.3 การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนดังนี้

3.3.1 ศึกษาจากเอกสารวิชาการ วิทยานิพนธ์ งานวิจัย และบทความต่าง ๆ เกี่ยวกับ
แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.3.2 สร้างแบบสอบถามโดยแยกแบบสอบถามเป็นหัวข้อหลักและหัวข้อย่อยตาม
กรอบแนวคิดการวิจัยให้ครอบคลุมทั้งตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

3.3.3 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความ
ตรงด้านเนื้อหาและความเหมาะสมด้านภาษา โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม
กับวัตถุประสงค์ (Index of Item of Objective Congruency: IOC) ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง
ระหว่าง .80 - 1.00

3.3.4 แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา และจัดพิมพ์
ฉบับสมบูรณ์ทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

3.3.5 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) จากสูตร (บุญชุม ศรีสะจາค, 2545 : 96)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

โดยที่ α คือ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

k คือ จำนวนข้อคำถามในแบบสอบถาม

$\sum S_i^2$ คือ ผลรวมของความแปรปรวนของข้อคำถามแต่ละข้อ

S^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนของผู้เข้าสอบทั้งหมด

ได้ค่าความเชื่อมั่น (α) = 0.8742

3.3.6 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด เพื่อ拿来ผลนาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์และสมมุติฐานการวิจัยต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 580 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ดังนี้

3.4.1 ดำเนินการแจกแบบสอบถามให้ครอบคลุมกลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งนัดหมายเวลา และสถานที่ขอรับแบบสอบถามคืน

3.4.2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง ซึ่งจำนวนแบบสอบถามที่แจกไป จำนวน 580 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา จำนวน 580 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม มีแนวทางการวิเคราะห์ดังนี้ (กัลยา วนิชย์บัญชา, 2550 : 237 - 239)

3.5.1 การหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกที่ส่วนบุคคล ของกลุ่มตัวอย่าง

3.5.2 การหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติโดยศึกษา

ตัวแปรปัจจัยเชิงทฤษฎีทั้ง 5 ปัจจัย ดังนี้ 1) ความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย 2) ความเข้าใจ และความเห็นพ้องกันในวัตถุประสงค์ 3) การสื่อสารระหว่างองค์การและการบังคับ 4) ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ 5) ความสามารถในการบริหารจัดการ และประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติใน 3 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต 2) ด้านการพัฒนาการสาธารณสุข และ 3) ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3.5.3 การเปรียบเทียบความแตกต่าง ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Analysis of variance: ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ในกรณีทดสอบสมมติฐานหลักข้อที่ 1 - 2 โดยการทดสอบตัวแปรอิสระที่เป็นอิสระกัน ถ้ามีจำนวน 2 กลุ่ม ใช้วิธีการทดสอบ t - test สำหรับการทดสอบตัวแปรอิสระที่เป็นอิสระกันและมีจำนวนมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้วิธีการทดสอบ F - test และทดสอบกับตัวแปรตามที่มีระดับการวัดแบบมาตราอันตรภาค (Interval scale) หากพบว่ามีความแตกต่างจะใช้การทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD เพื่อพิจารณาว่ามีตัวแปรคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า เรื่อง “การนำนโยบายการพัฒนาสานารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาเทศบาลกรอุบราชธานี” ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

- 4.1 ข้อมูลปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 4.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสานารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรอุบราชธานี จังหวัดอุบราชธานี ไปปฏิบัติ
- 4.3 ประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสานารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรอุบราชธานี จังหวัดอุบราชธานี ไปปฏิบัติ
- 4.4 ผลการทดสอบสมมติฐานการศึกษาค้นคว้า

4.1 ข้อมูลปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับพนักงานและลูกจ้าง กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลกรอุบราชธานี จากแบบสอบถามจำนวน 176 ชุด ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อที่	ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ			
	ชาย	70	39.8
	หญิง	106	60.2
	รวม	176	100.0
2. อายุ			
	น้อยกว่า 20 ปี		
	ระหว่าง 21 – 30 ปี	60	34.1
	ระหว่าง 31 – 40 ปี	77	43.7
	มากกว่า 41 ปี	39	22.2
	รวม	176	100.0
3. สถานภาพสมรส			
	โสด	64	36.4
	สมรส	109	61.9
	หย่าร้าง	3	1.7
	รวม	176	100.0
4. ระดับการศึกษา			
	ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	68	38.6
	ระดับปริญญาตรี	99	56.3
	สูงกว่าปริญญาตรี	9	5.1
	รวม	176	100.0
5. รายได้ต่อเดือน			
	ต่ำกว่า 10,000 บาท	26	14.8
	10,000 – 15,000 บาท	70	39.7
	มากกว่า 15,000 บาท	80	45.5
	รวม	176	100.0

จากตารางที่ 4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นพนักงานและลูกจ้าง กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลกรุงเทพมหานครนี้ จากแบบสอบถามจำนวน 176 ชุด ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

เพศ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหญิง จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 60.2 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 39.8 ตามลำดับ

อายุ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 31 - 40 ปี จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 43.7 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 21 - 30 ปี จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 34.1 และมากกว่า 41 ปี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 ตามลำดับ

สถานภาพการสมรส กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 58.0 รองลงมา คือ สถานภาพโสด จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 36.4 และหย่าร้าง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 56.3 รองลงมา คือ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 15,000 บาท จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมา คือ มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,000 – 15,000 บาท จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 39.7 และมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชน เทศบาลนครอุบราชธานี จากแบบสอบถามจำนวน จำนวน 404 ชุด ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อที่	ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ			
	ชาย	153	37.9
	หญิง	251	62.1
	รวม	404	100.0
2. อายุ			
	น้อยกว่า 20 ปี	12	3.0
	ระหว่าง 21 – 30 ปี	137	33.9
	ระหว่าง 31 – 40 ปี	166	41.1
	มากกว่า 41 ปี	89	22.0
	รวม	404	100.0
3. ส拿出ภาพสมรส			
	โสด	148	36.6
	สมรส	211	52.2
	หย่าร้าง	45	11.2
	รวม	404	100.0
4. ระดับการศึกษา			
	ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	161	39.9
	ระดับปริญญาตรี	218	54.0
	สูงกว่าปริญญาตรี	25	6.1
	รวม	404	100.0
5. รายได้ต่อเดือน			
	ต่ำกว่า 10,000 บาท	51	12.6
	10,000 – 15,000 บาท	172	42.6
	มากกว่า 15,000 บาท	181	44.8
	รวม	404	100.0

จากตารางที่ 4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชน เทศบาลกรุงเทพมหานครนี้ จากแบบสอบถามจำนวน 404 ชุด ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า

เพศ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเพศชาย จำนวน 251 คน คิดเป็นร้อยละ 62.1 รองลงมา คือ เพศหญิง จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 37.9 ตามลำดับ

อายุ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 31 - 40 ปี จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 41.1 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 21 - 30 ปี จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 33.9 อายุมากกว่า 41 ปี จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 และอายุน้อยกว่า 20 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 ตามลำดับ

สถานภาพการสมรส กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 52.2 รองลงมา คือ สถานภาพโสด จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 36.6 และหย่าร้าง จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 54 รองลงมา คือ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 39.9 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1 ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 15,000 บาท จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 44.8 รองลงมา คือ มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,000 – 15,000 บาท จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 42.6 และมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.6 ตามลำดับ

4.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ สำหรับพนักงานและลูกจ้าง กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลนครอุบลราชธานี จากแบบสอบถาม จำนวน 176 ชุด ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนาสถาบันการอุดมศึกษา ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๓ สำหรับพนักงานและบุคลากรทางวิชาชีวาน แหล่งที่มา: สถาบันการอุดมศึกษา ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๓

ข้อ	ปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อการพัฒนา	ระดับความคิดเห็น				ค่าเฉลี่ย (X)	ส่วน หมู่	ความ หมาย
		น้อย	น้อย	ปานกลาง	มาก			
ความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย								
1	ให้ศูนย์ความอาชีวศึกษา และอาชีวศึกษาเพื่อคนงานสถานศึกษา	5	37	82	41	11	176	3.09
	ติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง	2.84	21.02	46.59	23.30	6.25	100.00	ปีก่อนล่าสุด
2	นโยบายที่เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญแบบสิ่งท่องเที่ยว	5	35	80	55	1	176	3.07
	จากประชารัฐและ/or กองทุนหมู่บ้านประจำปีนี้	2.84	19.89	45.45	31.25	0.57	100.00	ปีก่อนล่าสุด
3	ให้ศูนย์ความพร้อมในด้านวัสดุอุปกรณ์ สิ่งอิเล็กทรอนิกส์	1	32	72	67	4	176	3.23
	ความต้องการในขณะดำเนินงาน โครงการ	0.57	18.18	40.91	38.07	2.27	100.00	ปีก่อนล่าสุด
4	นโยบายส่วนใหญ่ผิดปกติโดยหน่วยงานทุกส่วน	1	13	76	68	18	176	3.51
	0.57	7.39	43.18	38.64	10.23	100.00	มาก	
5	พัฒนาระดับน้ำยาขุนเขาไปยังทุ่นทะเลและกีด	8	38	88	37	5	176	2.96
	ประโยชน์ต่อส่วนร่วม	4.55	21.59	50.00	21.02	2.84	100.00	0.85
6	พัฒนาคุณภาพเชิงปริมาณให้ดียิ่งขึ้น	11	21	69	63	12	176	3.25
	และสิ่งแวดล้อมแห่งงานโครงการพัฒนาอย่างยั่งยืน	6.25	11.93	39.20	35.80	6.82	100.00	0.97

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำเสนอข้อมูลของเทศบาลนคร
อุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ สำหรับพนักงานและศูนย์จ้าง กองสานะดูแลสิ่งแวดล้อม เทศบาลนครอุบลราชธานี (ต่อ)

ชุด	รายการและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนคร	ระดับความคิดเห็น				ค่า	ส่วน	ความ
		น้อย	น้อย	ปานกลาง	มาก			
7	เทศบาลและประชาชนเข้าใจที่ต้องกันใน วัตถุประสงค์/เป้าหมายของนโยบาย	4.55	20.45	47.73	25.00	2.27	100.00	3.00
8	การนำเสนอข้อมูลที่มีความซับซ้อนมาก ประชานาญกุณหันต์อุบลราชธานี	3.41	13.64	36.36	36.36	10.23	100.00	3.36
	เฉลี่ย							0.96
	平均値							平均値
ความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัตถุประสงค์								
9	ประชาชนและเทศบาลมีความเข้าใจและความเห็น พ้องกันในวัตถุประสงค์สอดคล้องกัน	0.57	22.73	53.41	22.73	0.57	100.00	3.00
10	ประชาชนและผู้นำนโยบายไปปฏิบัติงานนี้ ทัศนคติที่ไม่ต่อต้านนโยบายที่กำหนดชุมชน	0.57	14.77	51.14	29.55	3.98	100.00	3.22
11	มีการนำข้อมูลลงในเว็บไซต์ของหน่วยงานอื่นๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน	-	23.30	49.43	25.57	1.70	100.00	3.06
	เฉลี่ย							0.75
	平均値							平均値

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของความติดเชื้อเก้าบเป็นพืชที่มีอิทธิพลต่อการร่นนานาพืชและการพัฒนาสารเคมีและสิ่งแวดล้อมของทศบาลนคร
บุกขาวานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ สำหรับพืชทางการเกษตรและดูแลรักษาในกองถ่านและตู้ซึ่ง กองถ่านและสิ่งแวดล้อม เทศบาลกรุงคราชธานี (ต่อ)

ข้อ	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการร่นนานาพืช	ระดับความติดเชื้อ				ค่า	ส่วน	ความ	
		น้อย	น้อย	ปาน	มาก				
	อุบลราชธานี ไปปฏิบัติ	ที่สุด	กลาง	ที่สุด	(X)	มาตรฐาน	หมาย		
12	เมือง โยนาณี ชุมทางบ้านปูนบด ผู้บริหารไม่รับผิดชอบ	15	21	80	52	8	176	3.10	0.97 ปางถาง
13	ผู้บริหารเทศบาลเมืองพัฒนาศักยภาพอยุธยา บุคลิกภาพ ภาระความเรื้อรังผู้นำอย่างดีเยี่ยม	8.52	11.93	45.45	29.55	4.55	100.00		
14	วัดบุรีรัษฎากร ท้องน้ำบ้านน้ำตันตัวเดียว/ตีนปริรมณ์ ไม่อาจวัดได้เป็นตัวเลข/ตีนปริริมาณ	-	1	22	98	55	176	3.18	0.66 ปางถาง
15	ผู้อำนวยการ โยนาณี ชุมทางบ้านปูนบด ผู้บริหารไม่รับผิดชอบ	0.57	9.09	57.39	30.68	2.27	100.00	3.25	0.67 ปางถาง
16	ทุ่ฟ้าที่เก็บข้าวสาลี ไม่มีความเข้มแข็ง ในช่วงใบยาขี้ ผู้รับผิดชอบดำเนินการ	7.39	11.36	60.23	18.75	2.27	100.00	2.97	0.83 ปางถาง
	เฉพาะเจ้าใจว่าผู้ใดได้เก็บประโยชน์จากที่	2.84	7.39	51.70	34.09	3.98	100.00	3.29	0.78 ปางถาง
	เฉลี่ย							3.13	0.77 ปางถาง

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยเดือนร้อยละของความคิดเห็นที่ว่างบประมาณในการพัฒนาสถานการณ์และตั้งเป้าหมายตามต่อไปนี้ สำหรับแผนกงานและจุดเด่น กองสารสนเทศและตั้งเป้าหมายตามต่อไปนี้ (ต่อ)
อุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ สำหรับแผนกงานและจุดเด่น กองสารสนเทศและตั้งเป้าหมายตามต่อไปนี้ (ต่อ)

ข้อ	สถานการณ์และตั้งเป้าหมายตามต่อไปนี้	ระดับความคิดเห็น				ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน
		น้อย	ปานกลาง	มาก	สูง		
อุบลราชธานี ไปปฏิบัติ							
17	มีระบบการสื่อสารที่เน้นหนักถึงความหมายของนโยบายไปสู่ผู้ติดตันในนโยบาย	1	14	128	31	2	176
18	ผู้ปฏิบัติและคนที่ได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาที่ไม่ต้องดูแลรักษาความปลอดภัยของทรัพย์สิน	2	21	102	44	7	176
17	มีระบบการสื่อสารที่เน้นหนักถึงความหมายของนโยบายไปสู่ผู้ติดตันในนโยบาย	1	14	128	31	2	176
18	ผู้ปฏิบัติและคนที่ได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาที่ไม่ต้องดูแลรักษาความปลอดภัยของทรัพย์สิน	2	21	102	44	7	176
19	ผู้ว่าราชการที่ส่งจดหมายให้รับเขียนข่าวสารที่มีเนื้หาทางการที่ไม่สามารถที่จะส่งการต่อของนโยบาย	-	15	107	51	3	176
20	มีการติดต่อสื่อสารที่ไม่สมบูรณ์ คลาดเคลื่อน ผู้ปฏิบัติที่รับข้อมูลที่บิดเบือนจากข้อเท็จจริง	7	35	87	39	8	176
		3.98	19.89	49.43	22.16	4.55	100.00

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพิเศษต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการพัฒนาอย่างยั่งยืนของมหาวิทยาลัย
บุปตรราชานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปีนี้ต่อสาธารณะ สำหรับพนักงานและบุคลากรของมหาวิทยาลัยและรัฐบาลครุภูมิราชานี (ต่อ)

ข้อ	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน	ระดับความคิดเห็น				ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน หมา ย	ความ หมาย
		น้อย	น้อย มาก	กลาง มาก	สูง มาก			
21	สถานการณ์สุขและสิ่งแวดล้อมของมหาวิทยาลัย อุบลราชธานี ไปปีนี้ต่อ	ต่ำสุด	น้อย	กลาง	สูง	3.17	0.80	ปานกลาง
22	มีการประเมินงานตามพันธกิจในการใช้อำนາถส่วนตัว ของผู้ที่เกี่ยวข้องของบุคคลองค์หน้าและบุคคลใน หน่วยงานและแผนกต่างๆ ขาดผู้เชี่ยวชาญและครุ่นคิด ปีนี้ต่อปีนุ่งผลประโยชน์โดยส่วนตัว	5	22	93	50	6	176	ปานกลาง
23	หน่วยงานและแผนกต่างๆ ขาดผู้เชี่ยวชาญและครุ่นคิด ปีนี้ต่อปีนุ่งผลประโยชน์โดยส่วนตัว ที่มีระบบบริหารจัดการที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ที่มีความเข้าใจและการสนับสนุนของค้าร	2.84	12.50	52.84	28.41	3.41	100.00	ปานกลาง
24	โครงสร้างการบริหารรัฐกิจ "ไม่เหมาะสม" มาก ติดต่อสื่อสารไม่ถูกต้องและขาดความโปร่งใส เอนเตอร์เพรสเซส	8	16	106	44	2	176	ปานกลาง

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพิเศษต่อการดำเนินนโยบายการพัฒนาสาธารณูปโภคและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลตื้นเวียงหนองคานคร บุบราชนี จังหวัดอุบลราชธานี “ไปปฏิบัติ สำหรับพนักงานและดูแลรักษา” (ต่อ)

ข้อ	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินนโยบายการพัฒนา	คะแนนความคิดเห็น				ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน trămละ (%)	ความหมาย
		น้อย	น้อย	ปานกลาง	มาก			
ลักษณะของหน่วยงานที่ดำเนินนโยบายไปปฏิบัติ								
25	หน่วยงาน/หน่วยงานต่างๆ มีความพร้อมในการดำเนินการตั้งแต่ก่อน และระหว่างการร่องรื่นฯ อย่างเหมาะสม	-	-	41	84	51	176	3.06 0.72 ปานกลาง
26	หน่วยงาน/หน่วยงานต่างๆ สามารถประเมินการทำงาน ทำางาน ร่วมกัน เชิงบูรณาการทุกฝ่าย	-	7	25	86	58	176	3.11 0.79 ปานกลาง
27	เทศบาลมีความตั้นทึบตึงใจในระหัวใจหน่วยงานที่ร่วมกันปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบาย	-	-	24	90	62	176	3.22 0.67 ปานกลาง
28	หน่วยงาน/หน่วยงานต่างๆ มีโครงสร้างที่สามารถบริหาร และดำเนินงาน มีแผนพัฒนาทำงาน	-	16	92	65	3	176	3.31 0.66 ปานกลาง
29	ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม อำนวยความสะดวก ให้กับประชาชนผู้มาใช้บริการ	-	23	60	85	8	176	3.44 0.78 มาก
30	มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในหน่วยงานหน่วยงานที่มีการบริหารและดำเนินงาน	-	22	65	79	10	176	3.44 0.78 มาก

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพิเศษต่อการนำเสนอข้อมูลทางศูนย์และร้อยละของผู้คนใน
บุคลากรนี้ จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ สำหรับพนักงานและดูแลงานทางศูนย์และส่งเวลารถมีความเร็วที่สุด

ชุด	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกำหนดนโยบายการพัฒนา	คะแนนคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	ความหมาย
		น้อย	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก			
31	สถานะสุขและสัมภัยของพนักงานครรภ์ อุบลราชธานี ไปปฏิบัติ	ต่ำสุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก	3.32	0.77	ปานกลาง
32	การจัดโครงสร้างภายในองค์กรการเรียนรู้ต่อการให้บริการประชาชนอย่างทั่วถึง	-	25	78	65	8	176	3.36	0.88
33	ตัวชี้ชลượngองค์กรที่เป็นแบบรวมอ่านจากตัวตันใจ ผู้บริหารระดับรองลงมา ไม่มีอ่านจากตัวตันใจ	1	28	71	59	17	176	3.33	0.77
34	ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจหลักซึ่งในการพัฒนา ศักยภาพของตน บุคลิกภาพ ภาวะความเป็นผู้นำ	4	15	81	71	5	176	3.53	0.79
35	บุคลากรในองค์กร ปฏิบัติงานตามคำสั่งเมืองบุญญา ไม่ถูกติดต่อร่างส่วนตัวและ/or ข้อเสนอแนะของ	4	6	73	79	14	176	3.28	0.63
	ผู้บังคับบัญชาตามอำนาจหน้าที่ มีภาระเบียง ผู้บังคับบัญชาตามอำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชา	2.27	3.41	41.48	44.89	7.95	100.00		

ความสามารถในการบริหารจัดการ

ชุด	ปัจจัยที่มีความรู้ความเข้าใจหลักซึ่งในการพัฒนา ศักยภาพของตน บุคลิกภาพ ภาวะความเป็นผู้นำ	คะแนนคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	ความหมาย
		น้อย	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก			
31	การมีคุณภาพดีและมีประสิทธิภาพ ในการบริหารจัดการ ตามที่ได้กำหนดไว้	2.27	8.52	46.02	40.34	2.84	100.00		
32	การมีคุณภาพดีและมีประสิทธิภาพ ในการบริหารจัดการ ตามที่ได้กำหนดไว้	2.27	3.41	41.48	44.89	7.95	100.00		
33	การมีคุณภาพดีและมีประสิทธิภาพ ในการบริหารจัดการ ตามที่ได้กำหนดไว้	1	11	104	57	3	176	3.28	0.63
34	การมีคุณภาพดีและมีประสิทธิภาพ ในการบริหารจัดการ ตามที่ได้กำหนดไว้	0.57	6.25	59.09	32.39	1.70	100.00		

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของความติดเชื้อภูมิแพ้ต่อการนำเข้าในปัจจุบันสำหรับผู้เดินทางต่างประเทศต้องมีเวลาเดินทาง

จากตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรอบราชธานี ไปปฏิบัติ ในภาพรวมพบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.20 โดยระดับความคิดที่มีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาล กรอบราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.28 รองลงมา คือ ด้านความสามารถในการบริหารจัดการ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.27 ด้านความซัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.18 ด้านการสื่อสารระหว่างองค์การและการบังคับ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.14 และ ด้านความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัตถุประสงค์ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.13 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านความซัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรอบราชธานี ไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.18 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าคะแนนสูงสุด คือ ข้อ 4 ประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้สึกว่าเทศบาลเสนอนโยบายมุ่งประโยชน์เฉพาะบางกลุ่ม อยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.51 และข้อที่มีค่าคะแนนต่ำสุด คือ ข้อ 5 ทรัพยากรด้านนโยบายถูกใช้ไปอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์ต่อส่วนร่วม อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.96

ด้านความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัตถุประสงค์ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรอบราชธานี ไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.13 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าคะแนนสูงสุด คือ ข้อ 16 ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจในเรื่องนโยบายเพื่อประโยชน์ที่ได้เกิดประโยชน์เฉพาะกลุ่ม อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.29 และข้อที่มีค่าคะแนนต่ำสุด คือ ข้อ 15 ผู้กำหนดนโยบายเข้าใจปัญหาของนโยบายที่ต้องการแก้ไขอย่างรอบด้านและเพียงพอ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.97

ด้านการสื่อสารระหว่างองค์การและการบังคับ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรอบราชธานี ไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.14 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าคะแนนสูงสุด คือ ข้อ 19 ข่าวสารที่ผู้ปฏิบัติงานนโยบายได้รับเป็นข่าวสารที่มีเนื้อหาตรงตามที่ผู้สั่งการต้องการ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.24 และข้อที่มีค่าคะแนนต่ำสุด คือ

ข้อ 20 มีการติดต่อสื่อสารที่ไม่สมบูรณ์ คลาดเคลื่อน ผู้ปฏิบัติได้รับข้อมูลที่บิดเบือนจากข้อเท็จจริง อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ (3.03)

ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครอุบลราชธานี ไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.28 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าคะแนนสูงสุด คือ ข้อ 29 ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม อำนวยความสะดวกให้กับประชาชนผู้มาใช้บริการ ข้อ 30 มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในหน่วยงานเหมาะสมกับการบริหารและดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.44 และข้อที่มีค่าคะแนนต่ำสุด คือ ข้อ 25 หน่วยงาน/แผนกต่างๆ มีความพร้อมในการดำเนินการและทรัพยากรอื่นๆ อย่างเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ (3.06)

ด้านความสามารถในการบริหารจัดการ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.27 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าคะแนนสูงสุด คือ ข้อ 34 บุคลากรในองค์การ ปฏิบัติตามคำสั่งบังคับบัญชา ไม่กล้าคิดสร้างสรรค์และ/or ห้ามออกกฎ อยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.53 และข้อที่มีค่าคะแนนต่ำสุด คือ ข้อ 38 หน่วยงาน/แผนก ไม่มีที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญช่วยค่างประเทศ เพื่อเสนอการให้บริการสาธารณสุข อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.97

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ สำหรับประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชน เทศบาลกรุงเทพมหานคร จากแบบสอบถาม จำนวน 404 ชุด ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4 ภาระตัวต่อตัวของความคิดเห็นศักยภาพของบุคลากรในการทำงาน นโยบายการพัฒนาการผลิตและตีงแวดล้อมของหน่วยงาน
บุคลากรนี้ จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ สำหรับประธานาธิบดีที่อยู่ในชุมชน เทศบาลนครอุบลราชธานี

ข้อ	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำงานโดยนายกรัฐมนตรี	ระดับความต้องการ				ค่า	ส่วน	ความ
		น้อย	น้อย	ปานกลาง	มาก			
	ดูแลราชการไม่ปฏิบัติ	ที่สุด	กลาง	ที่สุด	(X)	มาตรฐาน	หมาย	
ความต้องการในหน้าที่ของนายกรัฐมนตรี								
1	เทศบาลนี้ควรมีความเอาใจใส่ก่อให้เกิดความดูแล ด้านความผูกพันการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง	15	80	173	104	32	404	3.14
	3.71	19.80	42.82	25.74	7.92	100.00		0.95
2	นโยบายที่รักษาไว้ให้มีการเปลี่ยนแปลงต่อๆ กัน ตามที่ต้องการและ/or รักษาไว้ให้เป็นมาตรฐาน	8	65	196	132	3	404	3.14
	1.98	16.09	48.51	32.67	0.74	100.00		0.76
3	เทศบาลนี้ควรมีความพร้อมในการต้านทานศัตรูภัยร้ายที่อาจมา ความเสียหายได้ในอนาคต โครงสร้างทางการ	2	76	150	164	12	404	3.27
	0.50	18.81	37.13	40.59	2.97	100.00		0.81
4	นโยบายที่ส่วนใหญ่จะผลประใช้ชั้นlevel พาณิชยกรรม	3	26	172	161	42	404	3.53
	0.74	6.44	42.57	39.85	10.40	100.00		0.79
5	หัวหน้าส่วนราชการที่ไม่ปฏิบัติหน้าที่และเกิด ประโยชน์ต่อส่วนร่วม	17	81	197	97	12	404	3.01
	4.21	20.05	48.76	24.01	2.97	100.00		0.85
6	เทศบาลนี้มีแนวทางปฏิบัติที่ดีและทำให้มีการ เปลี่ยนแปลงแผนงาน/โครงสร้างพัฒนาบ่มเพาะรุ่ง	33	49	147	145	30	404	3.22
	8.17	12.13	36.39	35.89	7.43	100.00		1.03

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานของการพัฒนาบ้านเรือนของทศบาลนคร
อุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ สำหรับประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชน เทศบาลนครอุบลราชธานี (ต่อ)

ข้อ	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินนโยบายการพัฒนา	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย ^a	ส่วน	ความ
		น้อย	น้อย	ปานกลาง	มาก	สูง			
7	สาธารณูปโภคและสิ่งแวดล้อมของทศบาลนคร อุบลราชธานี ไปปฏิบัติ	ต่ำสุด	ต่ำ	กลาง	มาก	สูง	(X)	มาตรฐาน	หมาย
7	เทศบาลและประชาชนเข้าใจที่ตรวจสอบใน วัดดูประทังค์/เป้าหมายของนโยบาย	18	72	193	112	9	404	3.05	0.85
8	การนำน้ำใช้ประโยชน์ในพื้นที่ตามความต้องการ ประชาชน/ชุมชนค่อนข้างมาก	4.46	17.82	47.77	27.72	2.23	100.00		ปานกลาง
	เฉลี่ย								
9	ความที่ใจและความเห็นหลังกันในวัดดูประทังค์								
9	ประชาชนและเทศบาลมีความเข้าใจและความเห็น หลังกันในวัดดูประทังค์ต้องตรงกัน	2	82	220	98	2	404	3.04	0.70
10	ประชาชนและผู้นำ พยายามไปปฏิบัติงานตาม ที่เสนอตัวไม่ต่อต่อมนโยบายที่กำหนดขึ้น	0.50	20.30	54.46	24.26	0.50	100.00		ปานกลาง
11	การทำข้อตกลงในเรื่องนโยบายที่หน่วยงานอื่นๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน	-	88	203	105	8	404	3.08	0.74

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินนโยบายการพัฒนาสถานศึกษาและสิ่งแวดล้อมของสถานศึกษา บุคลากรชาวชนเผ่าบุรุษ สำหรับประชาชนที่อาศัยอยู่ในชนชุมชน เทศบาลนครอุบลราชธานี (ต่อ)

ข้อ	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินนโยบายการพัฒนา	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (X)	ส่วน หมู่คณะ	ความ หมาย
		น้อย	น้อย	ปาน	มาก	มาก			
12	สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของสถานศึกษา	ที่สุด	กลาง	มาก	มาก	มาก	404	3.01	1.00 ป่านถาง
13	บุคลากรชาวเผ่าบุรุษ ผู้บริหารไม่รับรองผลิตภัณฑ์ของตน	44	49	188	104	19	404	3.01	1.00 ป่านถาง
14	ผู้บริหารเทศบาลล้มการพัฒนาศักยภาพของตน บุคลิกภาพ ภาระความเป็นผู้นำของบุคลากร	10.89	12.13	46.53	25.74	4.70	100.00	3.21	0.64 ป่านถาง
15	สัดส่วนทางเศรษฐกิจที่ก่อผลกระทบทางเชิงลบ/ชิงปริมาณ และไม่อาจวัดได้เป็นตัวเลข/ชิงปริมาณ	-	2	44	225	133	404	3.31	0.68 ป่านถาง
16	ผู้กำหนดนโยบายเช่นผู้ว่าราชการจังหวัด เช่นในเชิงนโยบายที่ต้องการ ให้กิจกรรมไปชนเผ่าที่อยู่ในชนเผ่า พื้นที่ที่ไม่ว่าผลที่ได้ก็จะเป็นผลทางด้าน เนื่องจากนโยบายที่ไม่เข้าใจความต้องการของคนในชนเผ่า	9.16	8.91	58.91	21.04	1.98	100.00	2.98	0.86 ป่านถาง
	เฉลี่ย							3.14	0.77 ป่านถาง

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพื้นที่ที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินนโยบายการพัฒนาสาธารณูปโภคและสิ่งแวดล้อมตามที่มาศึกษาที่อยู่ในชุมชน เทคนิคการอุบัติราชานี (ต่อ)

ลำดับ	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินนโยบายการพัฒนา	ร้อยละความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (\bar{X})	ความหมาย
		น้อย	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก			
การสื่อสารระหว่างองค์กรและภาระผู้คน									
17	มาตรฐานการต่อสาธารณะที่เน้นหนักถึงความหมายของมนต์ทางศาสนา	2	35	291	70	6	404	3.11	0.57
18	ผู้ปฏิบัติและคนได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาที่ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของนโยบาย	6	40	234	104	20	404	3.23	0.75
19	บุคลากรที่ผู้ปฏิบัติตามนโยบายได้รับเป็นเชิงลัษฐ์ที่ไม่เหมาะสม	1.49	9.90	57.92	25.74	4.95	100.00		ปานกลาง
20	นักการศึกษาที่ผู้ตั้งงบประมาณที่ไม่สามารถตัดสินใจตัดสินใจตัดงบประมาณให้เพียงพอ	-	39	227	132	6	404	3.26	0.65
21	มีการติดต่อสาธารณะที่ไม่เต็มบูรณาคุณภาพและไม่เข้าใจการทำงานของบุคคลที่ปรึกษา	-	9.65	56.19	32.67	1.49	100.00		ปานกลาง
22	หน่วยงานและแผนกต่างๆ ขาดผู้รับผิดชอบและก่อตั้งผู้ช่วยเหลือในชุมชน	14	52	216	109	13	404	3.14	0.81
	ปฏิบัติที่มุ่งผลประโยชน์ให้กับบุคคลที่ปรึกษา	3.47	12.87	53.47	26.98	3.22	100.00		ปานกลาง
	หน่วยงานและแผนกต่างๆ ขาดผู้รับผิดชอบและก่อตั้งผู้ช่วยเหลือในชุมชน	5	32	252	102	13	404	3.21	0.68

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและการตัดสินใจทางภาคใต้
ฉบับราชบัน្រ จังหวัดชุมพรซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้ประชาชนที่อยู่ในชุมชน เทศบาลตระหนักราชบัน្រ (ต่อ)

ข้อ	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินนโยบายการพัฒนา สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลตระหนักร ฉบับราชบัน្រ ไม่ปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น				ค่า	ส่วน	ความ	
		น้อย	น้อย	ปาน	มาก				
23	มีระบบการบริหารจัดการที่ปูนอิฐหินอ่อนดีมากกัน ไม่มีความเข้มแข็งภายในองค์กร	-	14	61	238	91	404	3.00	0.72 ปานกลาง
24	โครงสร้างการบริหารจัดการ ไม่เหมาะสม การ ติดต่อสื่อสารกับผู้ที่มาใช้บริการ หรือหน่วยงาน	-	3.47	15.10	58.91	22.52	100.00		
ผลลัพธ์									
ลักษณะของหน่วยงานที่ดำเนินนโยบายไปปฏิบัติ									
25	หน่วยงาน/แผนกต่างๆ มีความพร้อมในการดำเนินการ และทักษะการอื่นๆ อย่างเหมาะสม	-	-	103	192	109	404	3.01	0.73 ปานกลาง
26	หน่วยงาน/แผนกต่างๆ ขาดการประสานงาน ทำงาน ร่วมกันเชิงบูรณาการทุกฝ่าย	-	21	54	194	135	404	3.10	0.82 ปานกลาง
27	เทศบาลมีความตั้งใจจริงและว่างหน่วงงานที่ ร่วมกันปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบาย	-	-	45	194	165	404	3.30	0.66 ปานกลาง

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพัฒนาสังคมชุมชนที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมชุมชนที่อยู่ในชุมชน เทคนิคการอุบัติราชานี (ต่อ)

ข้อ	ปัจจัยพัฒนาที่ต้องการพัฒนาโดยมากที่สุด	ระดับความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ความหมาย
		น้อย	ปานกลาง	มาก			
28	หน่วยงาน/หน่วยงานที่สามารถบริหาร และการลงมือช่วยเหลือของภาครัฐ	-	30	216	152	6	404
	อุบัติราชานี ไม่ปฏิบัติ	เพื่อสุด	น้อย	กลาง	น้ำดูด	(X)	มาตรฐาน
29	ส่องสว่างในส่วนต่างๆ ไม่ควรสร้างที่สถานที่สาธารณะ แต่ดำเนินงาน ไม่เผยแพร่งานทำางาน	-	7.43	53.47	37.62	1.49	100.00
	ให้กับประชาชนผู้มาใช้บริการ	เพื่อสุด	น้อย	กลาง	น้ำดูด	(X)	มาตรฐาน
30	มีการนำเงินมาใช้ในหน่วยงาน衙มตามปกติ	-	51	143	195	15	404
	การบริหารและดำเนินงาน	เพื่อสุด	น้อย	กลาง	น้ำดูด	(X)	มาตรฐาน
31	การจัดโครงสร้างภายในองค์กรเรื่องต่อการ ให้บริการประชาชนอย่างทั่วถึง	-	12.62	35.40	48.27	3.71	100.00
	ต้องมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างภายในองค์กร	เพื่อสุด	น้อย	กลาง	น้ำดูด	(X)	มาตรฐาน
32	ต้องมีการอบรมร่วมกันทางศักดิ์สิทธิ์ ผู้บริหารระดับต่ำลงต่อมา ไม่มีอ่านจากตัวตนไป	3	64	168	133	36	404
	เฉพาะบุคคล	เพื่อสุด	น้อย	กลาง	น้ำดูด	(X)	มาตรฐาน
	เฉพาะบุคคล	เพื่อสุด	น้อย	กลาง	น้ำดูด	(X)	มาตรฐาน

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพื้นที่ที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานเบื้องต้นและการพัฒนาสถานการณ์ดูแลชุมชน ไปปฏิบัติ ทำหัวประชาธิรัฐที่ต้องอยู่ในชุมชน เทศบาลกรุงเทพมหานคร (ต่อ)

ข้อ	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินนโยบายการพัฒนา	ระดับความคิดเห็น					ค่า ส่วน เฉลี่ย (X)	ความ หมาย
		น้อย	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก		
ความสามารถในการบริหารจัดการ								
33	ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจที่ลึกซึ้งใน การพัฒนา ศักยภาพของตน บุคลิกภาพ ภาระความเป็นผู้นำ	12	24	195	164	9	404	3.33 0.75 ปานกลาง
34	บุคลากรในองค์กร ปฏิบัติงานตามคำสั่งบังคับบัญชา ไม่ถูกติดตั้งสร้างสรรค์และ/หรือสนับสนุน	2.97	5.94	48.27	40.59	2.23	100.00	
35	การบังคับบัญชาตามอัธยาศัย ซึ่งบังคับ ให้การประสถานงานอย่างเป็นระบบ	2	29	247	120	6	404	3.25 0.62 ปานกลาง
36	มีกิจกรรมเป็นไปในการทำงานมาก ให้ความสำคัญต่อ การทำงานอย่าง ไม่สนใจงานของผู้อื่น	0.50	7.18	61.14	29.70	1.49	100.00	
37	มีการมอบอำนาจในการตัดสินใจ ตลอดสิ้นทั้งปี แนวคิดการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	-	0.50	14.85	58.42	26.24	100.00	3.10 0.65 ปานกลาง

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพัฒนาการนักเรียนทางภาษาอังกฤษ บุตรสาวนี จังหวัดอุบลราชธานี ไปเยือนบ้านที่远离บ้านทุกวัน ตามครรภุครรภานี (ต่อ)

ชุด	สถานะสุขและสิ่งแวดล้อมของพื้นที่บ้าน	คะแนนคิดเห็น				ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	ความ	
		น้อย	น้อย	ปาน	มาก				
38	บุตรสาวนี ไปเยือนบ้านที่远离บ้านทุกวัน	กี่สุด	กี่สุด	กลาง	กี่สุด	(X)	มาตรฐาน	หมาย	
	ห่วงว่างบประมาณไม่เพียงพอ ผู้เชี่ยวชาญขาด	23	81	156	121	23	404	3.10	0.97 ปานกลาง
	ต่างประทศเพื่อสอนอุปกรณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	5.69	20.05	38.61	29.95	5.69	100.00		
	เฉลี่ย							3.28	0.76 ปานกลาง
	เฉลี่ยรวม							3.20	0.78 ปานกลาง

จากตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงราชธานี ไปปฏิบัติ ในภาพรวมพบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.20 โดยระดับความคิดที่มีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงราชธานี จังหวัดกรุงราชธานี ไปปฏิบัติ ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ และด้านความสามารถในการบริหารจัดการ มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.28 รองลงมา คือ ด้านความซัคเจนในเป้าหมายของนโยบาย อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.20 ด้านความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัตถุประสงค์ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.14 และด้านการสื่อสารระหว่างองค์การและการบังคับ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.13 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงราชธานี ไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.28 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าคะแนนสูงสุด คือ ข้อ 29 ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม อำนวยความสะดวกให้กับประชาชนผู้มาใช้บริการ อยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.44 และข้อที่มีค่าคะแนนต่ำสุด คือ ข้อ 25 หน่วยงาน/แผนกต่างๆ มีความพร้อมในด้านกำลังคนและทรัพยากรอื่นๆ อย่างเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.01

ด้านความสามารถในการบริหารจัดการ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงราชธานี ไปปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าคะแนนสูงสุด คือ ข้อ 34 บุคลากรในองค์การ ปฏิบัติงานตามคำสั่งบังคับบัญชา ไม่กล้าคิดสร้างสรรค์และ/or ห้ามออก格อบ อยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.53 และข้อที่มีค่าคะแนนต่ำสุด คือ ข้อ 38 หน่วยงาน/แผนก ไม่มีที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศ เพื่อเสนอการให้บริการสาธารณสุข อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.97

ด้านความซัคเจนในเป้าหมายของนโยบาย มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงราชธานี ไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.18 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าคะแนนสูงสุด คือ ข้อ 4 ประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้สึกว่าเทศบาลเสนอนโยบายมุ่งประโยชน์เฉพาะบางกลุ่ม อยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.51 และข้อที่มีค่าคะแนนต่ำสุด คือ

ข้อ 37 มีการน้อมถอดำเนินการตัดสินใจ สองคลื่นกับแนวคิดการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และ
ข้อ 38 หน่วยงาน/แผนก ไม่มีที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศ เพื่อเสนอการให้บริการ
สาธารณะ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.10

**ด้านความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัตถุประสงค์ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนคร
อุบลราชธานี ไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.14 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ
พบว่าข้อที่มีค่าคะแนนสูงสุด คือ ข้อ 14 วัตถุประสงค์ของนโยบายมีลักษณะเฉพาะเจาะจง และ
ไม่อาจวัดได้เป็นตัวเลข/เชิงปริมาณ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.31 และข้อที่มี
ค่าคะแนนต่ำสุด คือ ข้อ 15 ผู้กำหนดนโยบายเข้าใจปัญหาของนโยบายที่ต้องการแก้ไขอย่างรอบ
ด้านและเพียงพอ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.98**

**ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและการบังคับ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มี
อิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนครอุบลราชธานี ไป
ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.13 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่า
คะแนนสูงสุด คือ ข้อ 19 ข่าวสารที่ผู้ปฏิบัติตามนโยบายได้รับเป็นข่าวสารที่มีเนื้อหาตรงตามที่ผู้สั่ง
การต้องการ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.26 และข้อที่มีค่าคะแนนต่ำสุด คือ
ข้อ 20 มีการติดต่อสื่อสารที่ไม่สมบูรณ์ คาดคะเนล้วน ผู้ปฏิบัติได้รับข้อมูลที่บิดเบือนจากข้อเท็จจริง
อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.99**

ตารางที่ 4.5 สรุปค่าเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับนั่งพักผ่อนที่มีอิทธิพลต่อการนั่งในยานพากรพัฒนาสารานารถดูแยกต่อตามความต้องการเดินทาง

ฉบับราชบัณฑิตยานวัสดุไม้ปฏิบัติ

ขบ กุล	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนั่งโดยนาย การพัฒนาสารานารถดูแยกต่อตาม นครชุมกรหราษฎร์ไม้ปฏิบัติ	ระดับความติด合い				ค่า เฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S)	ความ หมาย		
		น้อย ที่สุด	น้อย กลาง	ปาน กลาง	มาก ที่สุด					
1	ความตัดเฉพาะในเป้าหมายของนาย	20	94	249	186	32	580	3.20	0.88	ปานกลาง
	3.43	16.19	42.93	32.03	5.43	100.00				
2	ความตัดเฉพาะในเป้าหมายของนาย	23	69	276	180	38	580	3.14	0.77	ปานกลาง
	3.97	11.85	47.56	31.03	6.57	100.00				
3	การต้องการห่วงโซ่อุปกรณ์ในการเดินทาง	16	60	308	169	32	580	3.13	0.73	ปานกลาง
	2.76	10.30	53.10	29.09	5.43	100.00				
4	ต้องมีของใช้งานที่พำนัชไม้ปฏิบัติ	4	67	189	252	89	580	3.28	0.75	ปานกลาง
	0.69	11.49	32.50	43.43	15.37	100.00				
5	ความสามารถในการบริหารจัดการ	11	28	247	245	50	580	3.27	0.76	ปานกลาง
	2.93	7.47	41.84	40.11	8.13	100.00				
							3.20	0.78	ปานกลาง	
							เฉลี่ย			

จากตารางที่ 4.5 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราษฎร์ ในภาพรวมพบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.20 เมื่อพิจารณาเป็นรายค้าน พนบว่า ระดับความคิดเห็นค้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ค้านถักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.28 และค้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ค้านการสื่อสารระหว่างองค์การและการบังคับ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.13

4.3 ประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราษฎร์ จังหวัดกรุงเทพราษฎร์ ไปปฏิบัติ

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราษฎร์ จังหวัดกรุงเทพราษฎร์ ไปปฏิบัติตามที่ได้ระบุไว้ในแผนพัฒนาฯ ของกรุงเทพราษฎร์ จังหวัดกรุงเทพราษฎร์ ที่มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลของการนั่งในโภชนาการพัฒนาสาระเรียนดูและถึงเวลาต้องนั่งของพื้นที่สาธารณะ
จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ สำหรับพนักงานและลูกจ้าง ของสถานการณ์ดูแลสิ่งแวดล้อม เทศบาลนครอุบลราชธานี

ข้อ	สถานการณ์ดูแลสิ่งแวดล้อมของพื้นที่สาธารณะ ของอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ	ประเด็นการนั่งในโภชนาการพัฒนา			ประเด็นความคิดเห็น			ค่า (X)	ส่วน ใหญ่สุด (\bar{X})	ความ กว้าง มาตรฐาน
		น้อย	น้อย	ปานามาก	มาก	มาก	กลาง			
ค้านกการสร้างสิ่งปลูกสร้างเพื่อวัตถุ										
1	ส่งเสริมให้เขตเทศบาลรณรงค์รูปแบบราชการนี้สะอาด แต่ไม่เน้นอนุรักษ์	-	7	60	84	25	176	3.72	0.75	มาก
2	ส่งเสริม สนับสนุนการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง	-	16	44	99	17	176	3.66	0.78	มาก
3	การบริหารงานมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ไขปัญหาด้านสุขาภิบาลของประชาชน	5	19	79	65	8	176	3.30	0.83	มาก
4	กิจกรรมเสริมสร้างสุขภาพอนามัยแก่ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส	2.84	10.80	44.89	36.93	4.55	100.00			
5	ส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินการอนามัย ครอบครัว และการรักษาพยาบาล	0.57	20.45	40.34	32.95	5.68	100.00	3.23	0.86	มาก
6	จัดให้มีศูนย์บริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน ครอบคลุมการให้บริการ	6	15	65	80	10	176	3.49	0.72	มาก

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นที่ประทับใจของการนำเสนอพัฒนาสถานการณ์ดูแลตัวเองของศูนย์บริการจราจรในจังหวัดอุบลราชธานี ไปยังบุคคล สำหรับพนักงานและลูกจ้าง กองสาธารณูปโภคจังหวัดอุบลราชธานี (ต่อ)

ข้อ	ประเด็นหลักของการนำเสนอพัฒนา สาธารณะและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนคร	ระดับความคิดเห็น					ค่า เฉลี่ย (X)	ตัวแปร มูลค่า
		น้อย	น้อย มาก	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด		
7	จัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาชุมชนภาคชุมชน อุบลราชธานี ไปยังบุคคล	-	18	68	80	10	176	3.47 0.76 นาก
8	ดูแลพ่อน้ำเสียของประชาชน ท่องเที่ยวและเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติ	-	23	91	57	5	176	3.25 0.71 ป่านกาชาด
9	ประชาชนในรูปแบบต่างๆ ให้ความสนใจที่พักผ่อนหย่อนใจ ให้เพียงพอ	-	13.07	51.70	32.39	2.84	100.00	
10	จัดให้มีศูนย์พัฒนาชุมชนภาครชีวิตสำหรับผู้สูงอายุ ศึก คนพิการ และประชาชนทั่วไป	-	11	60	84	21	176	3.65 0.77 นาก เฉลี่ย
11	ดำเนินการพัฒนาการสาธารณูปโภค สุขาภรณ์ที่แข็งแรงสมบูรณ์	-	13	67	86	10	176	3.53 0.72 นาก

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิภาพของการพัฒนาสถานการณ์สูบและการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเด็ก จังหวัดจุฬาราชธานี ไปปริญติ สำหรับพนักงานและบุคคล กลุ่มสาระนักเรียน เทคนولوجีและอาชญากรรม (ต่อ)

ข้อ	ประเด็นที่ผิดชอบของการพัฒนา	ระดับความคิดเห็น					ค่า	ส่วน	ความ
		น้อย	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก			
12	มาตรการลดอุบัติเหตุและการเฝ้าระวังเด็ก	-	33	78	55	10	176	3.24	0.82 ปานกลาง
	ต่อริ คันธรา และผู้ดูแลเด็ก	-	18.75	44.32	31.25	5.68	100.00		
13	การวางแผนการอบรมครัวให้เหมาะสมกับภาระทางการค้ารังชัย พนัชกาพของคนพิการ	-	43	79	53	1	176	3.07	0.75 ปานกลาง
	ต่อริ คันธรา และผู้ดูแลเด็ก	-	24.43	44.89	30.11	0.57	100.00		
14	การรณรงค์ “ชุมชนสีขาวเพื่อปลอดจากยาเสพติด”	6	44	62	57	7	176	3.09	0.93 ปานกลาง
	ป้องกันและบรรเทาปัญหาดูดยาไว้ในชุมชน	3.41	25.00	35.23	32.39	3.98	100.00		
15	พัฒนาบริการด้านศูนย์สาธารณสุขให้ครอบคลุม	-	18	80	71	7	176	3.38	0.72 ปานกลาง
	พื้นที่เพื่อให้ได้รับการบริการที่ครบถ้วน	-	10.23	45.45	40.34	3.98	100.00		
16	สร้างความเข้าใจกับประชาชนและผู้ประกอบการค้า	-	36	68	61	11	176	3.27	0.86 ปานกลาง
	ในการคุ้มครองผู้บริโภค	-	20.45	38.64	34.66	6.25	100.00		
17	ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลสุขภาพ รวมทั้งการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์	-	26	80	63	7	176	3.29	0.76 ปานกลาง

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลของ การผ่านนโยบายการพัฒนาสาธารณูปโภคและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ สำหรับพนักงานและบุคคล กองสาธารณูปโภคและสิ่งแวดล้อม เทศบาลนครอุบลราชธานี (ต่อ)

ข้อ	ประเด็นที่มีผลของการดำเนินนโยบายการพัฒนา	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	ส่วน	ความ
		น้อย	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก			
18	มีการให้บริการ้านค้าคุณภาพดีและถูกต้องตามมาตรฐาน มีความ	-	28	57	83	8	176	3.40	0.81
	ปลดออกบัญชี	-	15.91	32.39	47.16	4.55	100.00		ปานกลาง
19	ได้รับงบประมาณก้อนๆ จำนวนมาก ไม่ต้องห่วงเรื่องค่าใช้จ่าย ฯ รวมถึง	-	35	61	73	7	176	3.30	0.83
	การเพื่อประโยชน์ของคนทั้งหมด ฯ รวมถึง	-	19.89	34.66	41.48	3.98	100.00		ปานกลาง
20	รับการดูแลรักษาอย่างทั่วถึง ทั่งสิ่งที่มีอยู่แล้ว ทั่งสิ่งที่เพิ่มมา	-	17	84	66	9	176	3.38	0.73
	อนามัยและดูแลพิเศษของประชาชน	-	9.66	47.73	37.50	5.11	100.00		ปานกลาง
	เฉลี่ย							3.29	0.79
	ดำเนินการอย่างรุกษ์ทั่วไป ทั่วทุกแห่ง/ที่สิ่งแวดล้อม								ปานกลาง
21	สิ่งที่เสริมเตะสนับสนุนประชาชนในการพัฒนา	6	17	87	59	7	176	3.25	0.82
	ชุมชนท่องเที่ยวเป็นพื้นที่สีเขียว	3.41	9.66	49.43	33.52	3.98	100.00		ปานกลาง
22	ร่มรังค์ให้ประชาชนร่วมมือในการติดกรวย โลกร้อน	-	51	55	61	9	176	3.16	0.91
	หันมาใช้พัสดุงานคราฟแทน	-	28.98	31.25	34.66	5.11	100.00		ปานกลาง

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลของการนำเสนอใบรายงานการผลิตและถึงเวลาต้องมหำเสบงานครุภัตราชานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ สำหรับพนักงานและถูกจ้าง กองสานารผลิตและถึงเวลาต้องมหำเสบงานครุภัตราชานี (ต่อ)

ข้อ	ประเด็นที่ทดลองของการนำเสนอใบรายงานการผลิต	ระดับความคิดเห็น					ค่า	ส่วน	ความ
		น้อย	น้อย	ปาน	มาก	มาก			
23	สร้างเครื่องข่าวความร่วมมือในการประชุมงานและดำเนินงานระหว่างศูนย์กลางทุกภาคส่วน	-	45	66	55	10	176	3.17	0.88 ปานกลาง
24	ฝึกอบรมการส่งแบบสำรวจเพื่อประเมินประสิทธิภาพระบบนำบันคับผู้เติบโต แลและการกำจัดภัย	2.27	17.05	45.45	29.55	5.68	100.00	3.19	0.87 ปานกลาง
25	การกำหนดนโยบายอยู่บนพื้นฐานของการนำเสนอใบปฏิบัติจริงเพื่อพัฒนาห้องถั่นให้บรรลุเป้าหมาย	-	21	97	43	15	176	3.30	0.79 ปานกลาง
26	ปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและถึงเวลาต้องมหำเสบงานครุภัตราชานี	-	33	84	45	14	176	3.23	0.84 ปานกลาง
27	ทดสอบบริหารงานด้วยความซื่อสัตย์ ง่าย มั่นใจ รอบคอบ ประเมินงบประมาณเป็นลำดับ	3.41	18.18	52.27	18.18	7.95	100.00	3.09	0.90 ปานกลาง
28	การบันทึกการณ์เมืองประวัติศาสตร์ โบราณสถาน ตามที่ได้รับมอบหมาย	-	38	87	36.	15	176	3.16	0.86 ปานกลาง
	ประชาชนในเขตเทศบาลครุภัตราชานี	-	21.59	49.43	20.45	8.52	100.00		

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นที่มีต่อประศิริผลของการน่าน นโยบายการพัฒนาสถานการณ์ดูๆและตั้งเป้าหมายตามกรอบมาตรฐานนี้ จังหวัดอุบลราชธานี “ไปปฏิบัติ ทำหรือพัฒนาและถูกจ้าง อย่างสถานการณ์ดูๆและตั้งเป้าหมายตามกรอบมาตรฐานนี้ (ต่อ)

ข้อ	ประเด็นที่มีผลของการน่านนโยบายการพัฒนา สาธารณะสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนคร อุบลราชธานี ไปปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น				ค่า เฉลี่ย (X)	ส่วน หมาด (X̄)	ความ หมาย
		น้อย ที่สุด	น้อย กลาง	มาก ที่สุด	มาก			
29	มีภาระนรนรมนลงทุนสร้างจิตสำนึกรักษาดูแลสิ่งแวดล้อม	-	53	61	48	14	176	3.13 0.94 ปานกลาง
30	การอนุรักษ์ทรัพยากร่มเย็นความร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจจากองค์กรทุกภาคส่วน	-	45	68	50	13	176	3.18 0.90 ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรอบราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติในภาพรวมพบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.31 โดยระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรอบราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด (3.45) รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาการสาธารณสุข (3.29) และด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม (3.19) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบร่วมกัน

ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรอบราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก (3.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าคะแนนสูงสุด คือ ข้อ 1 ส่งเสริมให้เขตเทศบาลกรอบราชธานีสะอาดและเป็นเมืองน่าอยู่ (3.72) และข้อที่มีค่าคะแนนต่ำสุด คือ ข้อ 4 กิจกรรมเสริมสร้างสุขภาพอนามัยแก่ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส (3.23)

ด้านการพัฒนาการสาธารณสุข มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรอบราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง (3.29) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าคะแนนสูงสุด คือ ข้อ 11 ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ประชาชนมีสุขภาพอนามัยที่แข็งแรงสมบูรณ์ (3.53) และข้อที่มีค่าคะแนนต่ำสุด คือ ข้อ 13 มีการวางแผนครอบครัวให้เหมาะสมกับสภาวะการค่าแรงซึ่ง พื้นที่สุขภาพของคนพิการ (3.07)

ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรอบราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง (3.31) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าคะแนนสูงสุด คือ ข้อ 25 การกำหนดนโยบายอยู่บนพื้นฐานของการนำมาปฏิบัติได้จริงเพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญยิ่งขึ้น (3.30) และข้อที่มีค่าคะแนนต่ำสุด คือ ข้อ 27 เทศบาลบริหารงานด้วยความซื่อสัตย์ ผู้มั่น โดยถือประโภชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ (3.09)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสถานการณ์ดูแลครุภัณฑ์ทางเศรษฐกิจและสังคมและการจัดการอุบัติเหตุ สำหรับประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชน เทศบาลนครอุบลราชธานี

ข้อ	ประเด็นที่มีผลของการพัฒนา	ระดับความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	ความ
		น้อย	น้อย	กลาง			
ดำเนินการส่งเสริมศรัทธาพัฒนา							
1	ส่งเสริมให้เขตเทศบาลนนทบุรีตระหนักรักษาป่าต้องสะอาด และเป็นเมือง花园	-	19	135	193	57	404
		-	4.7	33.4	47.8	14.1	100.0
2	ส่งเสริม สนับสนุนการรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง	-	42	100	222	40	404
		-	10.4	24.8	55.0	9.9	100.0
3	การบริหารงานมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ไขปัญหาด้านสุขาภิบาลของประชาชน	15	44	179	147	19	404
		3.7	10.9	44.3	36.4	4.7	100.0
4	กิจกรรมเตรียมสร้างอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าฯ คุณพิการ และผู้ต้องโอกาส	0.5	20.5	36.4	36.4	6.2	100.0
5	ส่งเสริม สนับสนุนการสาธารณูปโภค การอนามัย ครอบครัว และการรักษาพยาบาล	-	35	149	198	22	404
		-	8.7	36.9	49.0	5.4	100.0
6	จัดให้มีศูนย์บริการสาธารณูปโภค ได้มาตรฐาน ครอบคลุมการให้บริการ	17	29	148	185	25	404
		4.2	7.2	36.6	45.8	6.2	100.0

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิภาพของการนำเสนอข้อมูลทางการเมืองและการพัฒนาสหารณภาพดูแลและตั้งใจดีของหน่วยงานครุภัณฑ์ราชบูรณะ จังหวัดชุมพรราชธานี ไปปฏิบัติ สำหรับประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชน เทศบาลนครชุมพรราชธานี (ต่อ)

ลำดับ	ประเด็นที่ผู้ให้บริการนำเสนอข้อมูลทางการเมือง	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย ^a	ส่วน	ความ
		น้อย	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก			
7	สถานการณ์ดูแลและรักษาความปลอดภัยในชุมชน	น้อย	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก	3.50	0.74	มาก
	อุบัติเหตุและภัยธรรมชาติ	น้อย	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก			
8	จัดการเรื่องสิ่งแวดล้อมพื้นที่สาธารณะ	-	37	152	193	22	404	3.50	0.74
	สุขภาพอนามัยของประชาชน	-	9.2	37.6	47.8	5.4	100.0		
9	ส่งเสริมสนับสนุนเครือข่ายขององค์กรภาคประชาชนในชุมชนบางต่าง ๆ	-	47	198	146	13	404	3.31	0.72
	ให้ไว้ส่วนราชการและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ	-	11.6	49.0	36.1	3.2	100.0		
10	จัดให้มีศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตสำหรับผู้สูงอายุ เล็ก	15	61	159	130	39	404	3.29	0.96
	คนพิการ และประชาชนทั่วไป	3.7	15.1	39.4	32.2	9.7	100.0		
	เอนกประสงค์							3.46	0.81
ดำเนินการพัฒนาการสาธารณสุข									
11	ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ประชาชนมีสุขภาพดี	-	33	146	202	23	404	3.53	0.73
	สุขภาพอนามัยที่แข็งแรงสมบูรณ์	-	8.2	36.1	50.0	5.7	100.0		

ตารางที่ 4.7 ก้านถิ่นและร้อยละของความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลของการนำเสนอข้อมูลน้ำท่วมและการพัฒนาสถานการณ์ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อจัดการภัยธรรมชาติในชุมชน เทคนิคครุภัณฑ์ราชบูรณะ
จังหวัดชุมราษฎร์ ไปปีบันตี้ สำหรับประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชน เทคนิคครุภัณฑ์ราชบูรณะ (ต่อ)

ข้อ	ประเด็นที่มีผลของการนำเสนอข้อมูลน้ำท่วม	ระดับความคิดเห็น					ค่า	ส่วน	ความ
		น้อย	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก			
12	สามารถสูงและสิ่งแวดล้อมของพื้นที่ตามมาตรฐาน อุบลราชธานี ไปปีบันตี้	ต่ำสุด	ต่ำสุด	ต่ำสุด	ต่ำสุด	ต่ำสุด	(X)	มาตรฐาน	หมาย
13	มีการสังคมสงเคราะห์ ดูแลดูพากเพียรในพื้นที่ ตั้งรี คันธรา และผู้ด้อยโอกาส	-	70	181	130	23	404	3.26	0.81 ปานกลาง
14	มีการวางแผนครอบครัวให้เหมาะสมตามเกณฑ์การวางแผน ค้ำรังซีพ พื้นที่เขตฯ ภาคพื้นที่ของคนพิการ	-	88	178	136	2	404	3.13	0.75 ปานกลาง
15	การรณรงค์ “ชุมชนเติบโตอย่างชาญเชิงพาณิชย์” ป้องกันและบรรเทาภัยทางชุมชน	17	92	135	146	14	404	3.12	0.94 ปานกลาง
16	พัฒนาบริการด้านสุขาภิบาลดูแลชุมชน พื้นที่เพื่อให้ได้รับการบริการที่ครบถ้วน	-	39	176	172	17	404	3.41	0.72 มาก
17	สร้างความเข้มแข็งกับประชาชนและผู้ประกอบการด้วย ศุภภาพ รายรับค่าบริโภคอาหารที่มีประโยชน์	-	72	143	160	29	404	3.36	0.86 ปานกลาง

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นที่ประสีติผู้เชี่ยวชาญของการนำเสนอข้อมูลทางศูนย์และศูนย์กลางต่อไปนี้ของเทศบาลนครชุมพรราษฎร์
จังหวัดชุมพรราษฎร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ ที่มาตามครุภูมิธรรมชาติ (ต่อ)

ข้อ	ประเด็นที่ผู้เชี่ยวชาญการนำเสนอข้อมูลทางพัฒนา สาธารณะและสิ่วแวดล้อมของเทศบาลนคร ชุมพรราษฎร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (X)	ส่วน หมาด	ความ หมาย
		น้อย ที่สุด	น้อย กลาง	ปาน กลาง	มาก ที่สุด	มาก			
18	มีการให้บริการด้านน้ำมันก๊าซชีฟฟ์ท์ด้านหน้า มีความ ปลอดภัยมาก โกรธจะขาด	-	60	116	208	20	404	3.47	0.80 มาก
19	ผู้ร่วมการนี้ยังเก็บความคุณ ไม่ติดต่อต่าง ๆ รวมถึง การเผยแพร่ประชาดูของโรคที่เกิดจากสัตว์	-	70	123	194	17	404	3.39	0.82 ปานกลาง
20	รักษาสุขาภิบาลอย่างทั่วถ้วน ทั่งที่ริมแม่น้ำ อนามัยและสุขาภิบาลของประชาชน	-	17.3	30.4	48.0	4.2	100.0	3.40	0.77 ปานกลาง
	เฉลี่ย							3.34	0.79 ปานกลาง
ดำเนินการอย่างรุกษ์ทั่วทุกแห่งในพื้นที่สิ่งแวดล้อม									
21	ส่งเสริมและสนับสนุนประชาชนในการพัฒนา ชุมชนท้องถิ่นให้เป็นเพื่อนพึ่นที่สืบสาน	18	28	188	151	19	404	3.31	0.85 ปานกลาง
22	รณรงค์ให้ประชาชนร่วมมือในการลดภาระโลกร้อน หันมาใช้พลังงานทดแทน	4.5	6.9	46.5	37.4	4.7	100.0	3.25	0.90 ปานกลาง

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลของการนำเสนอพัฒนาสถานการณ์และถึงเวลาต้องมุ่งขยายเวลาในการอบรมครบทุกคนในหน่วยงาน
จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ สำหรับประชาชนที่อยู่อาศัยอยู่ในชุมชน เทศบาลกรุงชุมราษฎร์ฯนี้ (ต่อ)

ลำดับ	ประเด็นที่ทดลองของการนำเสนอพัฒนา สาธารณะและสิ่งแวดล้อมทางศูนย์กลาง	ระดับความคิดเห็น					ค่า เฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน หมาด มาตรฐาน	ความ หมาย
		น้อย	น้อย ปานกลาง	ปาน กลาง	มาก ปีกดูด	มาก			
23	สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการประท้วงงานแต่ง ดำเนินงานระหว่างองค์กรทุกภาคส่วน	-	78	160	139	27	404	3.28	0.85 ปานกลาง
24	ฝึกอบรมเชิงวิชาชีพเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบ นำบันดาเสื้อรุ่ม และการกำจัดมลพิษ	1.7	16.8	42.6	32.4	6.4	100.0	3.25	0.87 ปานกลาง
25	การกำหนดนโยบายอยู่บนพื้นฐานของการนำเสนอ ปฏิบัติจริงเพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้เริ่มเข้มข้น	-	45	214	103	42	404	3.35	0.81 ปานกลาง
26	ปลูกโภcasให้ประชาชนเข้ามาร่วมในการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	-	11.1	53.0	25.5	10.4	100.0	3.31	0.86 ปานกลาง
27	เทศบาลควรหาร่างกายความซื่อสัตย์ มุ่งมั่น ให้เกิด ประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ	3.7	17.3	50.2	19.6	9.2	100.0	3.13	0.93 ปานกลาง
28	การบริหารจัดการร่มเงินบนประจำชุมชนที่มีพื้นที่ ประชาชนในเขตเทศบาลกรุงชุมราษฎร์ฯนี้	-	79	192	93	40	404	3.23	0.88 ปานกลาง

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลของการนำเสนอข้อมูลการพัฒนาสถานการณ์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ของประชาชนในชุมชน เทศบาลกรุงเทพมหานคร

จังหวัดกรุงเทพมหานครนี้ เป็นภูมิภาค สำหรับประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชน เทศบาลกรุงเทพมหานคร จำนวน (๕๐)

ข้อ	ประเด็นที่นักวิชาการนำเสนอโดยมายกมาพัฒนา	ระดับความคิดเห็น				ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน หมา	ความ หมาย
		น้อย	น้อย มาก	ปาน กลาง	มาก ที่สุด			
29	นักวิชาการและนักวิจัยที่ดำเนินการพัฒนา สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานคร ดูแลประชาชนในปฏิบัติ	-	104	140	123	37	404	3.23 0.94 ปานกลาง
30	นักวิชาการและนักวิจัยที่ดำเนินการพัฒนา ทั่วพยากรณ์ชราติ/สิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์ทรัพยากรมุงเน้นความร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจก่อสร้างศักยภาพภาคส่วน	-	85	161	123	35	404	3.27 0.89 ปานกลาง
		-	21.0	39.9	30.4	8.7	100.0	3.26 0.88 ปานกลาง
								3.35 0.83 ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพฯนี้ จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติในภาพรวมพบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.35 โดยระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพฯนี้ จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติค้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด (3.46) รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาการสาธารณสุข (3.34) และด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม (3.26) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบร่วมว่า

ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพฯนี้ จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก (3.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าคะแนนสูงสุด คือ ข้อ 1 ส่งเสริมให้เขตเทศบาลกรุงเทพฯนี้สะอาดและเป็นเมืองน่าอยู่ (3.71) และข้อที่มีค่าคะแนนต่ำสุด คือ ข้อ 3 การบริหารงานมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพของประชาชน และข้อ 4 กิจกรรมเสริมสร้างสุขภาพอนามัยแก่ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส (3.27)

ด้านการพัฒนาการสาธารณสุข มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพฯนี้ จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง (3.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าคะแนนสูงสุด คือ ข้อ 18 มีการให้บริการด้านคุณภาพชีวิตที่คิดถ้วนหน้า มีความปลอดภัยจากโรคระบาด (3.47) และข้อที่มีค่าคะแนนต่ำสุด คือ ข้อ 14 การรณรงค์ “ชุมชนสีขาวเพื่อปลดจากยาเสพติด” ป้องกันและบรรเทาปัญหาสุขภาวะในชุมชน (3.12)

ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพฯนี้ จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง (3.26) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าคะแนนสูงสุด คือ 25 การกำหนดนโยบายอยู่บนพื้นฐานของการนำมาปฏิบัติได้จริงเพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญยิ่งขึ้น (3.35) และข้อที่มีค่าคะแนนต่ำสุด คือ ข้อ 27 เทศบาลบริหารงานด้วยความซื่อสัตย์ ผู้งมงั้น โดยถือประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ (3.13)

ตารางที่ 4.8 สรุปค่าเฉลี่ยและร้อยละของความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลของการนำเสนอข้อมูลทางศูนย์ฯและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนคร จังหวัดบุราชน์ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๗

ชุด	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินรายการ	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	มาตรฐาน	ความหมาย
		น้อย	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก			
1	คุณภาพของน้ำเสียงและเสียงดนตรีที่สื่อสารกับผู้ฟัง	1.7	61	218	251	43	580	3.45	0.80
	การพัฒนาสาระเรียนรู้และตีเสียงเพลงตามมาตรฐาน	2.84	10.55	37.59	43.28	7.45	100.00		
2	คุณภาพของการสื่อสารภาษาไทย	2.3	91	226	234	26	580	3.33	0.79
	คุณภาพของการสื่อสารภาษาอังกฤษ	3.97	15.72	39.00	40.33	4.55	100.00		
3	คุณภาพของการสื่อสารภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ	1.9	109	252	169	45	580	3.24	0.88
	คุณภาพของการสื่อสารภาษาไทย/ภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน	3.22	18.79	43.36	29.17	7.71	100.00		
	คุณภาพมาตรฐาน							3.34	0.82

จากตารางที่ 4.8 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติในภาพรวม พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาการสาธารณสุข มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 และด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 ตามลำดับ

4.4 ผลการทดสอบสมมติฐานการศึกษาค้นคว้า

4.4.1 สมมติฐานหลักข้อที่ 1 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน เช่น เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติแตกต่างกัน รายละเอียดคือไปนี้

สมมติฐานข้อที่ 1.1 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบตัวแปรตามคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำเสนอข้อมูลทางภาษาและสื่อแบบต่างๆ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำเสนอข้อมูลทางภาษาและสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย		เพศ	n	Mean	Std. Deviation	t	Sig.
1 ความซัด直ในเนื้อหาภาษาไทย	ชาย	223	3.098	0.487			
	หญิง	357	3.265	0.480			
2 ความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัสดุประสงค์	ชาย	223	3.125	0.435			
	หญิง	357	3.151	0.436			
3 การถือสัตราชะแห่งการเรียนรู้	ชาย	223	3.094	0.402			
	หญิง	357	3.157	0.449			
4 ลักษณะของหน่วยงานที่นำเสนอข้อมูลไปยังนักเรียน	ชาย	223	3.211	0.505			
	หญิง	357	3.325	0.428			
5 ความสามารถในการบริหารจัดการ	ชาย	223	3.245	0.436			
	หญิง	357	3.292	0.444			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.9 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบค่าระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนครอุบลราชธานีไปปฏิบัติ จำแนกตามเพศ คือ เพศชาย และเพศหญิง โดยใช้สถิติทดสอบ Independent Samples Test แสดงให้เห็นว่าค่าระดับความคิดเห็นส่วนใหญ่ ได้แก่ ความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย มีค่า Sig. เท่ากับ .404 ความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัตถุประสงค์ มีค่า Sig. เท่ากับ .432 และความสามารถในการบริหารจัดการ มีค่า Sig. เท่ากับ .265 ซึ่งมีค่ามากกว่า .05 หมายความว่า เพศที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนครอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.2 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยนิพัทธ์ของการพัฒนาสถานการณ์แบบต่อเนื่องของเทศบาลนครอุบลราชธานี ไปยังจิตใจตามอย่าง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาสถานการณ์แบบต่อเนื่องของเทศบาลนครอุบลราชธานีไปยังจิตใจ		แหล่งความ	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1 ความต้องการพัฒนาสถานการณ์แบบต่อเนื่องของเทศบาลนครอุบลราชธานีไปยังจิตใจ	ระหว่างกัน	3.754	3	1.251			
	ภายในกัน	134.695	576	0.234	5.351*	0.001	
	รวม	138.449	579				
2 ความเชื่อในเยาวชนของเยาวชน	ระหว่างกัน	4.082	3	1.361			
	ภายในกัน	105.608	576	0.183	7.420*	0.000	
	รวม	109.689	579				
3 การต่อต้านระหว่างตัวเองและการบังคับ	ระหว่างกัน	1.414	3	0.471			
	ภายในกัน	106.685	576	0.185	2.544*	0.050	
	รวม	108.099	579				
4 ตักษะของหน่วยงานที่ดำเนินนโยบายไปยังจิตใจ	ระหว่างกัน	6.098	3	2.033			
	ภายในกัน	117.463	576	0.204	9.968*	0.000	
	รวม	123.562	579				

ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบค่าความคิดเห็นคู่ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนิยมการพัฒนาสถานการณ์ดูแลและต่อรองภาระดูแลครอบครัวของผู้ป่วยพิจิตาลัยในประเทศไทย (ต่อ)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนิยมการพัฒนาสถานการณ์ดูแลและรักษาคนไข้ในครอบครัวตามอายุ (ต่อ)	แหล่งความ	df	Mean	F	Sig.
	Sum of Squares		Square		
5 ความส่วนร่วมในการบริหารจัดการ	ระหว่างกัน ภายในกุญแจ รวม	10.649 102.082 112.730	3.550 0.177 579	20.029*	0.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.10 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนครอุบราชธานีไปปฏิบัติจำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติทดสอบ One – Way ANOVA แสดงให้เห็นว่าค่าระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนครอุบราชธานีไปปฏิบัติ ทุกด้าน ได้แก่ ความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย มีค่า Sig. เท่ากับ .001 ความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัตถุประสงค์ มีค่า Sig. เท่ากับ .000 การตื่อสารระหว่างองค์การและการบังคับ มีค่า Sig. เท่ากับ .050 ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ มีค่า Sig. เท่ากับ .000 และความสามารถในการบริหารจัดการ มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนครอุบราชธานีไปปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.10 เมื่อจะทำให้ทราบว่ามีค่าเฉลี่ยของยังไง 2 ค่าที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ไม่สามารถระบุได้ว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มไหนแตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple comparison procedures) หรือใช้ (Post hoc tests LSD) ในโปรแกรม SPSS ซึ่งผลที่ได้จะมีลักษณะดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายต่อระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาน-serif>และสิ่งแวดล้อมของ
ผู้บริโภคจำแนกตามอายุ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการ พัฒนาสาน serif>และสิ่งแวดล้อมของ ผู้บริโภค	อายุ			Std. Deviation	น้อยกว่า 20 ปี ระหว่าง 21-30 ปี ระหว่าง 31-40 ปี มากกว่า 41 ปี
	ชุด	Mean	Std.		
1 ความซัด Leon ในรากไม้แบบ	น้อยกว่า 20 ปี	2.94	0.404	.1980	.2555 .3905*
ระหว่าง 21-30 ปี	3.14	0.435	-.1980		.0575 .1925*
ระหว่าง 31-40 ปี	3.20	0.504	-.2555		.1351*
มากกว่า 41 ปี	3.33	0.519	-.3905*	-.1925*	-.1351*
2 ความเข้าใจและความเห็นชอบกันใน วัฒนธรรมต่อ	น้อยกว่า 20 ปี	2.58	0.659	.5803*	.5436* .5973*
ระหว่าง 21-30 ปี	3.16	0.398	-.5803*		-.0367 .0170
ระหว่าง 31-40 ปี	3.13	0.417	-.5436*	.5803	.0537
มากกว่า 41 ปี	3.18	0.467	-.5973*	-.0170	-.0537
3 การถือสัต珂าระห่วงคงค์การและ ปัจจัย	น้อยกว่า 20 ปี	2.83	0.632	.3219*	.2774* .3301*
ระหว่าง 21-30 ปี	3.16	0.327	-.3219*		-.0445 .0083
ระหว่าง 31-40 ปี	3.11	0.444	-.2774*	.3219	.0528
มากกว่า 41 ปี	3.16	0.514	-.3219*	-.0083	-.0528

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายวุ ร ะต บความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินนโยบายการพัฒนาสถานการณ์ดูแลและส่งเสริมของเทศบาลนคร
ชุมชนอาชญากรรม “ไปยืนตัวจ าแนกตามอายุ (ต่อ)

ปัจจัยสัม染อิทธิพลต่อการดำเนินนโยบายการ		Mean	Std.	เฉลี่ย	
พัฒนาสถานการณ์ดูแลและส่งเสริมของ ชุมชนอาชญากรรม “ไปยืนตัวจ ามากกว่า 41 ปี”	น้อยกว่า 20 ปี			น้อยกว่า 20 ปี	ระหว่าง 21- 30 ปี
4 ต้านยั่งยืนของหน่วยงานที่ดำเนินนโยบายไปยืนตัวจ า	น้อยกว่า 20 ปี	2.73	0.485	.5355*	.5183*
	ระหว่าง 21- 30 ปี	3.27	0.461	-.5355*	-.0172
	ระหว่าง 31-40 ปี	3.25	0.440	-.5183*	.1451*
	มากกว่า 41 ปี	3.41	0.456	-.6806*	.1623*
5 ความสามารถในการบริหารจัดการ	น้อยกว่า 20 ปี	2.60	0.606	.6779*	.6146*
	ระหว่าง 21- 30 ปี	3.27	0.394	-.6779*	-.0633
	ระหว่าง 31-40 ปี	3.21	0.394	-.6146	.0633
	มากกว่า 41 ปี	3.45	0.486	-.8582*	.2436*

จากตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครนี้ ไปปฏิบัติ จำแนกตามอายุ มีความแตกต่างกันเป็นรายคู่ ดังนี้

ด้านความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย

อายุมากกว่า 41 ปี มีความแตกต่างจากอายุน้อยกว่า 20 ปี อายุระหว่าง 21 - 30 ปี และอายุระหว่าง 31 - 40 ปี ในระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครนี้ ไปปฏิบัติ (.3905, .1925 และ .1351 ตามลำดับ)

ด้านความเข้าใจและความเห็นท่องกันในวัตถุประสงค์

อายุน้อยกว่า 20 ปี มีความแตกต่างจากอายุระหว่าง 21 - 30 ปี อายุระหว่าง 31 - 40 ปี และอายุมากกว่า 41 ปี ในระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครนี้ ไปปฏิบัติ (.5803, .5436 และ .5973 ตามลำดับ)

ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและการบังคับ

อายุน้อยกว่า 20 ปี มีความแตกต่างจากอายุระหว่าง 21 - 30 ปี อายุระหว่าง 31 - 40 ปี และอายุมากกว่า 41 ปี ในระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครนี้ ไปปฏิบัติ (.3219, .2774 และ .3301 ตามลำดับ)

ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ

(1) อายุน้อยกว่า 20 ปี มีความแตกต่างจาก อายุระหว่าง 21 - 30 ปี อายุระหว่าง 31 - 40 ปี และอายุมากกว่า 41 ปี ในระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครนี้ ไปปฏิบัติ (.5355, .5183 และ .6806 ตามลำดับ)

(2) อายุระหว่าง 21 - 30 ปี มีความแตกต่างจากอายุน้อยกว่า 20 ปี และอายุมากกว่า 41 ปี ในระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครนี้ ไปปฏิบัติ (.5355 และ .1451 ตามลำดับ)

(3) อายุระหว่าง 31 - 40 ปี มีความแตกต่างจากอายุน้อยกว่า 20 ปี และอายุมากกว่า 41 ปี ในระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครนี้ ไปปฏิบัติ (.5183 และ .1623 ตามลำดับ)

ด้านความสามารถในการบริหารจัดการ

(1) อายุน้อยกว่า 20 ปี มีความแตกต่างจากอายุระหว่าง 21 - 30 ปี อายุระหว่าง 31 - 40 ปี และอายุมากกว่า 41 ปี ในระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราษฎรานี ไปปฏิบัติ (.6779, .6141 และ .8582 ตามลำดับ)

(2) อายุระหว่าง 21 - 30 ปี มีความแตกต่างจาก อายุน้อยกว่า 20 ปี และอายุมากกว่า 41 ปี ในระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราษฎรานี ไปปฏิบัติ (.6779 และ .1803 ตามลำดับ)

(3) อายุระหว่าง 31 - 40 ปี มีความแตกต่างจากอายุมากกว่า 41 ปี ในระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนครกรุงเทพราษฎรานี ไปปฏิบัติ (.2436)

ตามตัวฐานข้อที่ 1.3 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีสถานภาพการสมรสแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราษฎรานี จังหวัดกรุงเทพราษฎรานี ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยนักพิชิตและการนำเสนอข้อมูลทางภาษาและตั้งเวลาที่มุ่งเน้นการชุมนภาระชาติ ไปยังผู้บังคับ จำแนกตามสถานภาพสมรส

	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำเสนอข้อมูลทางภาษาและตั้งเวลาที่มุ่งเน้นการชุมนภาระชาติ และถึงแผลตัวของเพศชาย	แหล่งความ	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1 ความตื้นด่องในภาษาหมายของไทย	ระหว่างกัน	0.194	2	.097			
	ภายในกัน	138.256	577	.240	0.404	0.668	
	รวม	138.449	579				
2 ความตื้นด่องในภาษาแทนพ้องกันในวัฒนประศาสตร์	ระหว่างกัน	0.059	2	.029			
	ภายในกัน	109.631	577	.190	0.154	0.857	
	รวม	109.689	579				
3 การถือสั่งระหว่างองค์กรและภาระหนี้	ระหว่างกัน	0.784	2	.392			
	ภายในกัน	107.315	577	.186	2.107	0.123	
	รวม	108.099	579				
4 ถ้อยคำของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ	ระหว่างกัน	0.506	2	.253			
	ภายในกัน	123.056	577	.213	1.186	0.306	
	รวม	123.562	579				

ตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยพิเศษต่อการนำเสนอข้อมูลทางภาษาอังกฤษของประเทศไทย
ในปัจจุบัน จำแนกตามสถานภาพผู้ทดสอบ (ต่อ)

ปัจจัยพิเศษที่มีผลต่อการนำเสนอข้อมูลทางภาษาอังกฤษ และสิ่งแวดล้อมของคนไทยในปัจจุบัน	แหล่งความ แพร่หลาย	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
5 ความสามารถในการบริหารจัดการ	ระหว่างกัน	0.905	2	0.453		
	ภายในกลุ่ม	111.825	577	0.194	2.335	0.098
	รวม	112.730	579			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.12 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราษฎร์ ไปปฏิบัติจำแนกตามสถานภาพสมรส โดยใช้สถิติทดสอบ One – Way ANOVA แสดงให้เห็นว่าค่าระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราษฎร์ ไปปฏิบัติ ทุกด้าน ได้แก่ ความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย มีค่า Sig. เท่ากับ .668 ความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัตถุประสงค์ มีค่า Sig. เท่ากับ .857 การสื่อสารระหว่างค์การและการบังคับ มีค่า Sig. เท่ากับ .123 ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ มีค่า Sig. เท่ากับ .306 และความสามารถในการบริหารจัดการ มีค่า Sig. เท่ากับ .098 ซึ่งมีค่ามากกว่า .05 หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราษฎร์ ไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.4 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราษฎร์ จังหวัดกรุงเทพราษฎร์ ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำเสนอข้อมูลทางศูนย์และสิ่งแวดล้อมขององค์กรตามครุภาระงาน
ไปปฏิบัติงานตามระดับการศึกษา

	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำเสนอข้อมูลทางศูนย์และสิ่งแวดล้อมขององค์กรไปปฏิบัติ	แหล่งความ	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1 ความตื้นดีใจในการนำเสนอข้อมูลทางศูนย์และสิ่งแวดล้อมขององค์กรไปปฏิบัติ	ระหว่างกลุ่ม	22.385	2	11.192			
	ภายในกลุ่ม	116.064	577	0.201	55.642*	0.000	
	รวม	138.449	579				
2 ความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัฒนธรรมองค์กร	ระหว่างกลุ่ม	2.791	2	1.396			
	ภายในกลุ่ม	106.898	577	0.185	7.533*	0.001	
	รวม	109.689	579				
3 การสื่อสารระหว่างองค์กรและภายนอก	ระหว่างกลุ่ม	0.342	2	0.171			
	ภายในกลุ่ม	107.756	577	0.187	0.917	0.400	
	รวม	108.099	579				
4 ถ้ามีผลของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ	ระหว่างกลุ่ม	5.933	2	2.966			
	ภายในกลุ่ม	117.629	577	0.204	14.551*	0.000	
	รวม	123.562	579				

ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยพัฒนาการพัฒนาสารานารถสูญเสียและต่อความสามารถทางภาษาตามระดับการศึกษา (ต่อ)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาภาษาอย่างสูง และสิ่งแวดล้อมของเด็กนักเรียนในภูมิภาค	แหล่งความ แพร่รวม	Sum of Squares	df	Mean	F	Sig.
				Square		
5 ความสามารถในการบริหารจัดการ	ระหว่างกัน	2.023	2	1.012		
	ภายในกลุ่ม	110.707	577	0.192	5.272*	0.005
	รวม	112.730	579			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.13 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลครอุบราชธานี ไปปฏิบัติ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติทดสอบ One – Way ANOVA แสดงให้เห็นว่าค่าระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลครอุบราชธานี ไปปฏิบัติ ส่วนใหญ่ ได้แก่ ความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัตถุประสงค์ มีค่า Sig. เท่ากับ .001 ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ มีค่า Sig. เท่ากับ .000 และความสามารถในการบริหารจัดการ มีค่า Sig. เท่ากับ .005 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลครอุบราชธานี ไปปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 เมื่อจะทำให้ทราบว่ามีค่าเฉลี่ยของยังน้อย 2 ค่าที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ไม่สามารถระบุได้ว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มไหนแตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple comparison procedures) หรือใช้ (Post hoc tests LSD) ในโปรแกรม SPSS ซึ่งผลที่ได้จะมีลักษณะดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายวัน ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยพื้นฐานของมนุษย์และการพัฒนาสารานุกรมต่อไป ที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินนโยบายการพัฒนาตามต้องการของหน่วยงานปกครอง
ฉบับราชบานี ไปปฏิบัติงานตามระดับการศึกษา

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินนโยบายการพัฒนาสารานุกรมต่อสังคมของหน่วยงาน		ระดับการศึกษา		ระดับการศึกษา	
		Mean	Std. Deviation	ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	ระดับปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี
1 ความตื้นเข้มในปัจจัยพื้นฐานของนโยบาย	ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	3.42	0.463	-.4014*	-.0592
	ระดับปริญญาตรี	3.02	0.432	.4014*	.3422*
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.36	0.499	.0592	-.3422*
2 ความเข้าใจและความเห็นฟังก์ชันในสัดส่วนทางคณิต	ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	3.22	0.426	-.1378*	.0109
	ระดับปริญญาตรี	3.08	0.427	.1378*	.0109
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.23	0.490	-.0109	-.1488
3 การถือตัวระหว่างกรากและกรากน้ำ	ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	3.12	0.523	.0193	.1069
	ระดับปริญญาตรี	3.14	0.364	-.0193	.0876
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.22	0.324	-.1069	-.0876
4 ตั้งแต่จะขอหน่วยงานพัฒนาโดยบายไปปฏิบัติ	ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	3.37	0.447	-.1723*	.1489
	ระดับปริญญาตรี	3.19	0.457	.1723*	.3213*
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.52	0.433	-.1489	-.3213*

ตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นต่อไปริบัฟฟ์ที่มีอิทธิพลต่อการนำเสนอโดยนักการพัฒนาสาระผลลัพธ์และต่อสิ่งแวดล้อมของงานหน้าที่
บุคลากรอาชญากรรมที่จำแนกตามระดับการศึกษา (๗๐)

		ระดับการศึกษา		ระดับการศึกษา	
	ค่าเฉลี่ยที่นักเรียนให้มา	Mean	Std. Deviation	ค่ากว่าระดับปริญญาตรี	ค่าดับปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี
5 ความสามารถในการบริหารจัดการ พัฒนาสถานะสุขและสิ่งแวดล้อมของ คนบ้านครุภูลราชานน ไปปฏิบัติ					
ค่ากว่าระดับปริญญาตรี	3.29	0.440		-.0498	.2011*
ระดับปริญญาตรี	3.24	0.422	.0498		.2509*
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.49	0.558	-.2011*	-.2509*	

จากตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครฯ ไปปฏิบัติ จำแนกตามระดับการศึกษา มีความแตกต่างกันเป็นรายคู่ ดังนี้

ด้านความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย

(1) ระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี มีความแตกต่างจากระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรี ในระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครฯ ไปปฏิบัติ (.4014)

(2) ระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความแตกต่างจากระดับการศึกษาสูงกว่า ปริญญาตรี ในระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครฯ ไปปฏิบัติ (.3422)

ด้านความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัตถุประสงค์

ระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี มีความแตกต่างจากระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรี ในระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครฯ ไปปฏิบัติ (.1378)

ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ

(1) ระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี มีความแตกต่างจากระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรี ในระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครฯ ไปปฏิบัติ (.1723)

(2) ระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความแตกต่างจากระดับการศึกษาสูงกว่า ปริญญาตรี ในระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครฯ ไปปฏิบัติ (.3213)

ด้านความสามารถในการบริหารจัดการ

(1) ระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี มีความแตกต่างจากระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี ในระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครฯ ไปปฏิบัติ (.2011)

(2) ระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความแตกต่างจากระดับการศึกษาสูงกว่า ปริญญาตรี ในระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครฯ ไปปฏิบัติ (.2509)

สมมติฐานข้อที่ 1.5 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน
มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณูปถbaum และสิ่งแวดล้อม
ของเทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำเสนอใบงานภาษาไทยและการพัฒนาสารานุกรมแบบต่อเนื่องและต่อเนื่องตามครุภาระของนักเรียน
โดยรูปแบบที่ได้ยินด้วยตนเอง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำเสนอใบงานภาษาไทยและการพัฒนาสารานุกรมแบบต่อเนื่อง	แหล่งรวม		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
	ระหว่างกลุ่ม	ภายในกลุ่ม					
1 ความซัดเจนในนำเสนอใบงานภาษาไทย	ระหว่างกลุ่ม	6.327	2	3.163			
	ภายในกลุ่ม	132.122	577	0.229	13.815*	0.000	
	รวม	138.449	579				
2 ความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัสดุประสงค์	ระหว่างกลุ่ม	3.744	2	1.872			
	ภายในกลุ่ม	105.945	577	0.184	10.195*	0.000	
	รวม	109.689	579				
3 การสื่อสารระหว่างครุภาระและการรับฟัง	ระหว่างกลุ่ม	2.138	2	1.069			
	ภายในกลุ่ม	105.961	577	0.184	5.820*	0.003	
	รวม	108.099	579				
4 ถักข่ายและของหน่วยงานที่นำเสนอใบงานแบบต่อเนื่อง	ระหว่างกลุ่ม	2.562	2	1.281			
	ภายในกลุ่ม	121.000	577	0.210	6.108*	0.002	
	รวม	123.562	579				

ตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินนโยบายการพัฒนาสถานการณ์ดูแลสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนครชุมพรราชธานี
ในปัจจุบันที่งานตามรายได้ต่อเดือน

	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินนโยบายการพัฒนาสถานการณ์ดูแลสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนครชุมพรราชธานี ในปัจจุบัน	แหล่งรวม แม่ร่วม	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
5 ความต้องการในการบริหารจัดการ	ระหว่างกัน ภายในครุภัณฑ์ รวม	1.256 111.475 112.730	2 577 579	0.628 0.193 0.039	3.250*	0.039	

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.15 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราษฎรานี ไปปฏิบัติจำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดยใช้สถิติทดสอบ One – Way ANOVA แสดงให้เห็นว่าค่าระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราษฎรานี ไปปฏิบัติ ทุกด้าน ได้แก่ ความชัดเจนในเนื้อหาของนโยบาย มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัตถุประสงค์ มีค่า Sig. เท่ากับ .000 การสื่อสารระหว่างองค์การและการบังคับ มีค่า Sig. เท่ากับ .003 ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ มีค่า Sig. เท่ากับ .002 และความสามารถในการบริหารจัดการ มีค่า Sig. เท่ากับ .039 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราษฎรานี ไปปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 แม้จะทำให้ทราบว่ามีค่าเฉลี่ยของบ้านอยู่ 2 ค่าที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ไม่สามารถระบุได้ว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มไหนแตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple comparison procedures) หรือใช้ (Post hoc tests LSD) ในโปรแกรม SPSS ซึ่งผลที่ได้จะมีลักษณะดังตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 การประยุกต์ใช้ค่าเฉลี่ยรายรุ่น ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำเสนอข่าวสารทางสื่อและถึงแนวโน้มของบทบาทนักวิเคราะห์ในปัจจุบันที่จำแนกตามรายได้ของเดือน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำเสนอข่าวสาร		รายได้ต่อเดือน	
	พัฒนาสาระและสื่อแคมเปญ	รายได้ต่อเดือน	Std.
	หากบานกรอบฐานทรัพย์ "ไม่ปฏิบัติ"	Mean	Deviation
1 ความตื้นดูใจในเรื่องหมายของนิยาย	ต่ำกว่า 10,000 บาท 10,000 – 15,000 บาท มากกว่า 15,000 บาท	3.03 3.32 3.14	0.360 0.448 0.533
			.2833* -.2833* .1081
2 ความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัดประดังค์	ต่ำกว่า 10,000 บาท 10,000 – 15,000 บาท มากกว่า 15,000 บาท	2.96 3.21 3.13	0.553 0.433 0.380
			.1752* -.2499* .0863*
3 การสื่อสารระหว่างองค์กรและภาคี	ต่ำกว่า 10,000 บาท 10,000 – 15,000 บาท มากกว่า 15,000 บาท	3.11 3.20 3.07	0.476 0.416 0.425
			.0890 -.0890 .1295*
4 ถักนัยและขอหน่วยงานที่นำเสนอข่าวสาร	ต่ำกว่า 10,000 บาท 10,000 – 15,000 บาท มากกว่า 15,000 บาท	3.18 3.36 3.24	0.578 0.410 0.461
			.1763* -.1763* .1146*

ตารางที่ 4.16 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายปี ระดับความต้องการที่มีอัตราพัฒนาการพัฒนาสถานการณ์และต่อไปนี้โดยแยกตามรายได้ของครอบครัวตามน้ำหนัก
บุคลากรใน "บ้านพิเศษสำหรับเด็กนักเรียน" (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินภารกิจ		รายได้ต่อเดือน	
	พัฒนาสถานการณ์และสังคมชุมชนของ บุคลากรใน "บ้านพิเศษ"	รายได้ต่อเดือน	Mean
	ค่าตอบแทนครุภัณฑ์	Mean	Std. Deviation
5 ความสามารถในการบริหารจัดการ	ต่ำกว่า 10,000 บาท	3.21	0.512
	10,000 – 15,000 บาท	3.33	0.418
	มากกว่า 15,000 บาท	3.24	0.436
		.0307	.1160*
		.0852*	-.1160*
		.0852*	.0307

จากตารางที่ 4.16 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครฯ ไปปฏิบัติ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน มีความแตกต่างกันเป็นรายคู่ ดังนี้

ด้านความชัดเจนในเนื้อหาหมายของนโยบาย

(1) รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีความแตกต่างจาก รายได้ 10,000 – 15,000 บาท ในระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครฯ ไปปฏิบัติ (.2833)

(2) รายได้ 10,000 – 15,000 บาท มีความแตกต่างจาก ต่ำกว่า 10,000 บาท และ รายได้มากกว่า 15,000 บาท ในระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครฯ ไปปฏิบัติ (.2833 และ .1752 ตามลำดับ)

ด้านความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัตถุประสงค์

(1) รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีความแตกต่างจาก รายได้ 10,000 – 15,000 บาท และ รายได้มากกว่า 15,000 บาท ในระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครฯ ไปปฏิบัติ (.2499 และ .1636 ตามลำดับ)

(2) รายได้ 10,000 – 15,000 บาท มีความแตกต่างจาก ต่ำกว่า 10,000 บาท และ รายได้มากกว่า 15,000 บาท ในระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครฯ ไปปฏิบัติ (.2499 และ .0683 ตามลำดับ)

ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ

(1) รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีความแตกต่างจาก รายได้ 10,000 – 15,000 บาท ในระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครฯ ไปปฏิบัติ (.1763)

(2) รายได้ 10,000 – 15,000 บาท มีความแตกต่างจาก ต่ำกว่า 10,000 บาท และ รายได้มากกว่า 15,000 บาท ในระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครฯ ไปปฏิบัติ (.1763 และ .1146 ตามลำดับ)

ด้านความสามารถในการบริหารจัดการ

(1) รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีความแตกต่างจาก รายได้ 10,000 – 15,000 บาท ในระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครฯ ไปปฏิบัติ (.1160)

(2) รายได้ 10,000 – 15,000 บาท มีความแตกต่างจาก ต่ำกว่า 10,000 บาท และ รายได้นากกว่า 15,000 บาท ในระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนา สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลครุบราชาฯ ไปปฏิบัติ (.1160 และ .0852 ตามลำดับ)

4.4.2 สมมติฐานหลักข้อที่ 2 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน เช่น เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลครุบราชาฯ จังหวัด อุบราชาฯ ไปปฏิบัติแตกต่างกัน รายละเอียดคือไปนี้

สมมติฐานข้อที่ 2.1 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลครุบราชาฯ จังหวัด อุบราชาฯ ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำเสนอข้อมูลทางการพัฒนาสารานุกรมเชิงวิเคราะห์และตีเส้นของสถาบันฯ ตามแบบ
แบบวัดที่จำแนกตามเพศ

ประสิทธิผลของการนำเสนอข้อมูลทางการพัฒนาสารานุกรมเชิงวิเคราะห์และตีเส้นของสถาบันฯ ตามเพศ		เพศ	n	Mean	Std. Deviation	Sig. t
1 ดำเนินการต่อสืบทอดภารกิจต่อวิถี	ชาย	223	3.326	0.600	0.652	0.420
	หญิง	357	3.533	0.593		
2 ดำเนินการพัฒนาการสารานุกรมเชิงวิเคราะห์	ชาย	223	3.240	0.498	23.569*	0.000
	หญิง	223	3.385	0.627		
3 ดำเนินการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม	ชาย	223	3.083	0.615	23.609*	0.000
	หญิง	357	3.336	0.768		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.17 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบค่าระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงอุนราชาธนานี ไปปฏิบัติ จำแนกตามเพศ คือ เพศชาย และเพศหญิง โดยใช้สถิติทดสอบ Independent Samples Test แสดงให้เห็นว่าค่าระดับความคิดเห็นส่วนใหญ่ ได้แก่ ด้านการพัฒนาการสาธารณสุข มีค่า Sig. เท่ากับ .000 และด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 หมายความว่า เพศที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงอุนราชาธนานี ไปปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อที่ 2.2 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงอุนราชาธนานี จังหวัดอุนราชาธนานี ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18 การเปรียบเทียบระดับความติดเห็นต่อประสิทธิผลของกิจกรรมพัฒนาการสำหรับเด็กที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของเด็กในครอบครัวตามอาชญากรรมที่จัดทำโดยบุคคลในครอบครัว

ประดิษฐ์ผลของการนำนโยบายการพัฒนาสถานการณ์ดูแลและดูแลเด็กสู่มาตรฐานคุณภาพชีวิต		แหล่งความ	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1 ดำเนินการต่อสืบ昆ถุงภาระชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	23.035	3	7.678			
	ภายในกลุ่ม	187.868	576	0.326	23.542*	0.000	
	รวม	210.903	579				
2 ดำเนินการพัฒนาการสำหรับเด็ก	ระหว่างกลุ่ม	14.099	3	4.700			
	ภายในกลุ่ม	183.739	576	0.319	14.733*	0.000	
	รวม	197.838	579				
3 ดำเนินการดูแลเด็กที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของเด็ก	ระหว่างกลุ่ม	15.178	3	5.059			
	ภายในกลุ่ม	287.417	576	0.499	10.139*	0.000	
	รวม	302.595	579				

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.18 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลคร อุบลราชธานี ไปปฏิบัติจำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติทดสอบ One – Way ANOVA แสดงให้เห็นว่า ค่าระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลคร อุบลราชธานี ไปปฏิบัติ ทุกด้าน ได้แก่ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ด้านการพัฒนาสาธารณสุข มีค่า Sig. เท่ากับ .000 และด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/ สิ่งแวดล้อม มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่าง กันระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ของเทศบาลคร อุบลราชธานี ไปปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.18 แม้จะทำให้ทราบว่ามีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 2 ค่าที่แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ไม่สามารถระบุได้ว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ไหนแตกต่างกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple comparison procedures) หรือ ใช้ (Post hoc tests LSD) ในโปรแกรม SPSS ซึ่งผลที่ได้จะมีลักษณะดังตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายตู้ ระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพของการน่าน นโยบายการพัฒนาสถาบันการศึกษาและศักยภาพของประเทศต่างๆ เวลาที่อบรมของศักยภาพนักศึกษาในประเทศไทย

ประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนา สู่การผลิตและสังเคราะห์สู่ภาคเศรษฐกิจ		อายุ	Mean	Std.	อายุ
นครอุบลราชธานี ไปปฏิบัติงานตามอย่าง					
1 ค้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิต	น้อยกว่า 20 ปี	3.15	0.363	.0404	.4537*
	ระหว่าง 21- 30 ปี	3.19	0.571	-.0404	.4133*
	ระหว่าง 31-40 ปี	3.60	0.611	-.4537*	-.0021
	มากกว่า 41 ปี	3.60	0.504	-.4516*	.0021
2 ค้านการพัฒนาการสาธารณสุข	น้อยกว่า 20 ปี	2.79	0.587	.3626*	.6355*
	ระหว่าง 21- 30 ปี	3.15	0.508	-.3626*	.3670*
	ระหว่าง 31-40 ปี	3.43	0.572	-.6355*	.2728*
	มากกว่า 41 ปี	3.46	0.629	-.6708*	.3082*
3 ค้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/ สิ่งแวดล้อม	น้อยกว่า 20 ปี	2.75	0.399	.3008	.6282*
	ระหว่าง 21- 30 ปี	3.05	0.640	-.3008	.3274*
	ระหว่าง 31-40 ปี	3.38	0.737	-.6282*	.2578*
	มากกว่า 41 ปี	3.31	0.764	-.5586*	-.0696

จากตารางที่ 4.19 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราชธานี ไปปฏิบัติ จำแนกตามอายุ มีความแตกต่างกันเป็นรายคู่ ดังนี้

ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

(1) อายุน้อยกว่า 20 ปี มีความแตกต่างจากอายุระหว่าง 31 - 40 ปี และอายุมากกว่า 41 ปี ในระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราชธานี ไปปฏิบัติ (.4537, .4516 ตามลำดับ)

(2) อายุระหว่าง 21- 30 ปี มีความแตกต่างจากอายุระหว่าง 31 - 40 ปี และอายุมากกว่า 41 ปี ในระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราชธานี ไปปฏิบัติ (.4133, .4112 ตามลำดับ)

ด้านการพัฒนาการสาธารณสุข

(1) อายุน้อยกว่า 20 ปี มีความแตกต่างจากอายุระหว่าง 21- 30 ปี อายุระหว่าง 31 - 40 ปี และอายุมากกว่า 41 ปี ในระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราชธานี ไปปฏิบัติ (.3626, .6355 และ .6708 ตามลำดับ)

(2) อายุระหว่าง 21- 30 ปี มีความแตกต่างจากอายุระหว่าง 31 - 40 ปี และอายุมากกว่า 41 ปี ในระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราชธานี ไปปฏิบัติ (.2728, .3082 ตามลำดับ)

ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม

(1) อายุน้อยกว่า 20 ปี มีความแตกต่างจากอายุระหว่าง 31 - 40 ปี และอายุมากกว่า 41 ปี ในระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราชธานี ไปปฏิบัติ (.6282 และ .5586 ตามลำดับ)

(2) อายุระหว่าง 21- 30 ปี มีความแตกต่างจากอายุระหว่าง 31 - 40 ปี และอายุมากกว่า 41 ปี ในระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราชธานี ไปปฏิบัติ (.3274, .2578 ตามลำดับ)

สมมติฐานข้อที่ 2.3 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีสถานภาพการสมรสแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราชธานี จังหวัดกรุงเทพฯ ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสถานศึกษาและตุบแต่งสีแอลตราซูบราชานีไปปรับปรุงตามสถานภาพสมรส

ประเด็นที่มีผลของภาระน้ำยาการพัฒนาสถานศึกษาและสีแอลตราซูบราชานีไปปรับปรุงตามสถานภาพสมรส	แหล่งรวม	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1 ดำเนินการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	ระหว่างกัน	2.587	2	1.294		
	ภายในกัน	208.316	577	0.361	3.583*	0.028
	รวม	210.903	579			
2 ดำเนินการพัฒนาการสถานศึกษาและตุบแต่งสีแอลตราซูบราชานี	ระหว่างกัน	7.372	2	3.686		
	ภายในกัน	190.465	577	0.330	11.167*	0.000
	รวม	197.838	579			
3 ดำเนินการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม	ระหว่างกัน	6.126	2	3.063		
	ภายในกัน	296.469	577	0.514	5.961*	0.003
	รวม	302.595	579			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.20 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราชธานี ไปปฏิบัติจำแนกตามสถานภาพสมรส โดยใช้สถิติทดสอบ One – Way ANOVA แสดงให้เห็นว่าค่าระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราชธานี ไปปฏิบัติ ทุกด้าน ได้แก่ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีค่า Sig. เท่ากับ .0228 ด้านการพัฒนาการสาธารณสุข มีค่า Sig. เท่ากับ .000 และด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม มีค่า Sig. เท่ากับ .003 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราชธานี ไปปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.20 แม้จะทำให้ทราบว่ามีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 2 ค่าที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ไม่สามารถระบุได้ว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มไหนแตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple comparison procedures) หรือใช้ (Post hoc tests LSD) ในโปรแกรม SPSS ซึ่งผลที่ได้จะมีลักษณะดังตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายต่อระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของภาระหนักในการพัฒนาสถานศึกษาและต่อความสามารถทางภาษาตามกรุ๊ปนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ

ประเด็นที่ใช้ทดสอบความนิยมของการพัฒนา			สถานภาพสมรส		
	ค่าทางดุลยเดชแบบอ้อมของคนสามี	สถานภาพสมรส	Mean	Deviation	โสด
	นักเรียนชาย	นักเรียนหญิง			หมรส
1 ดำเนินการต่อจังหวัดเพื่อสนับสนุนความต้องการพัฒนา	โสด	3.47	0.533		.0053
	หมรส	3.48	0.618		-.0053
	หย่าร้าง	3.23	0.753	.2390*	-.2390*
2 ดำเนินการพัฒนาการสร้างรายได้	โสด	3.34	0.458		.0449
	หมรส	3.38	0.623		-.4199*
	หย่าร้าง	2.96	0.687	.3750*	.4199*
3 ดำเนินการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม	โสด	3.32	0.710		-.0906
	หมรส	3.23	0.715	.0906	-.3941*
	หย่าร้าง	2.93	0.763	.3941*	-.3035*

จากตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครนี้ ไปปฏิบัติ จำแนกตามสถานภาพสมรส มีความแตกต่างกันเป็นรายคู่ ดังนี้

ค้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

(1) สถานภาพโสด มีความแตกต่างจากสถานภาพย่าร้าง ในระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครนี้ ไปปฏิบัติ (.2390)

(2) สถานภาพสมรส มีความแตกต่างจากสถานภาพย่าร้าง ในระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครนี้ ไปปฏิบัติ (.2444)

ค้านการพัฒนาการสาธารณสุข

(1) สถานภาพโสด มีความแตกต่างจากสถานภาพย่าร้าง ในระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครนี้ ไปปฏิบัติ (.3750)

(2) สถานภาพสมรส มีความแตกต่างจากสถานภาพย่าร้าง ในระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครนี้ ไปปฏิบัติ (.4199)

ค้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม

(1) สถานภาพโสด มีความแตกต่างจากสถานภาพย่าร้าง ในระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครนี้ ไปปฏิบัติ (.3941)

(2) สถานภาพสมรส มีความแตกต่างจากสถานภาพย่าร้าง ในระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครนี้ ไปปฏิบัติ (.3035)

สมนตຽานข้อที่ 2.4 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน นี่ระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครนี้ จังหวัดกรุงเทพมหานครนี้ ไปปฏิบัติ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำเสนอใบงานภาษาพื้นเมืองและการเผยแพร่แบบต่างๆ เวลาถัดกันของทักษะบ้านครุยบ้านครุยราษฎร์
ในปฏิบัติจริงตามระดับการศึกษา

ประสิทธิ์ผลของการนำเสนอภาษาพื้นเมืองในการเผยแพร่แบบต่างๆ และ สิ่งแวดล้อมของเทคโนโลยีสารสนเทศชานชาnan ไปปฏิบัติ		แหล่งความ	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	ระหว่างกัน	15.154	2	7.577			
	ภายในกัน	195.749	577	0.339	22.334*	0.000	
	รวม	210.903	579				
2 ด้านการพัฒนาการสาธารณสุข	ระหว่างกัน	23.695	2	11.847			
	ภายในกัน	174.143	577	0.302	39.255*	0.000	
	รวม	197.838	579				
3 ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม	ระหว่างกัน	16.665	2	8.333			
	ภายในกัน	285.930	577	0.496	16.815*	0.000	
	รวม	302.595	579				

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.22 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราชธานี ไปปฏิบัติ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติทดสอบ One – Way ANOVA แสดงให้เห็นว่าค่าระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราชธานี ไปปฏิบัติ ทุกด้าน ได้แก่ ค้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ค้านการพัฒนาการสาธารณสุข มีค่า Sig. เท่ากับ .000 และค้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราชธานี ไปปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.22 แม้จะทำให้ทราบว่ามีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 2 ค่าที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ไม่สามารถระบุได้ว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มไหนแตกต่างกัน คังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple comparison procedures) หรือใช้ (Post hoc tests LSD) ในโปรแกรม SPSS ซึ่งผลที่ได้จะมีลักษณะดังตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ระดับความคิดเห็นต่อประศพธิผลของการนำเสนอข่าวทางการเมืองและต่อแนวคิดอ่อนน้อมของทางศาสนาคริสต์ในครุฑาราษฎร์ ไปปฏิบัติงานตามระดับการศึกษา

ประศพธิผลของการนำเสนอข่าวทางการเมือง			ระดับการศึกษา		
	Mean	Std. Deviation	ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	ระดับปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
1 ค้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	3.60	0.561	-.2823*	.2136*
	ระดับปริญญาตรี	3.31	0.620	.2823*	.4959*
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.81	0.280	-.2136*	-.4959*
2 ล้านการพัฒนาการสาธารณสุข	ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	3.53	0.588	-.3828*	.1405
	ระดับปริญญาตรี	3.15	0.542	.3828*	.5233*
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.67	0.273	-.1405	-.5233*
3 ค้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/ สิ่งแวดล้อม	ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	3.42	0.749	-.3398*	.0054
	ระดับปริญญาตรี	3.08	0.701	.3398*	.3452*
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.43	0.298	-.0054	-.3452*

จากตารางที่ 4.23 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครนี้ไปปฏิบัติ จำแนกตามระดับการศึกษา มีความแตกต่างกันเป็นรายคู่ ดังนี้

ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

(1) ระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี มีความแตกต่างจากระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ในระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบาย การพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครนี้ไปปฏิบัติ (.2823 และ.2136 ตามลำดับ)

(2) ระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความแตกต่างจากระดับการศึกษาสูงกว่า ปริญญาตรี ในระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครนี้ไปปฏิบัติ (.4959)

ด้านการพัฒนาการสาธารณสุข

(1) ระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี มีความแตกต่างจากระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรี ในระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครนี้ไปปฏิบัติ (.3828)

(2) ระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความแตกต่างจากระดับการศึกษาสูงกว่า ปริญญาตรี ในระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครนี้ไปปฏิบัติ (.5223)

ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม

(1) ระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี มีความแตกต่างจากระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรี ในระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครนี้ไปปฏิบัติ (.3398)

(2) ระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความแตกต่างจากระดับการศึกษาสูงกว่า ปริญญาตรี ในระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครนี้ไปปฏิบัติ (.3452)

สมมติฐานข้อที่ 2.5 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของ เทศบาลกรุงเทพมหานครนี้ ขึ้นหัวดูบุคลากรนี้ไปปฏิบัติแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.24 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อประสบการณ์ของการนำเสนอใบยากรหัสนาสานารถและตีแบ่งเวลาตามครรภุบัตราชานี ไปยังบุคคลที่มีภาระทางกายภาพต่อต้าน

ประวัติพื้นฐานและการรับใช้ยาพัฒนาสารอาหารสูญเสีย		แหล่งรวม	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ตั้งเวลาคลื่นของยาพัฒนาสารอาหารสูญเสีย ไม่ปฏิบัติ							
1 ดำเนินการต่อสั่นดูแลยาเพื่อจัด		ระหว่างกัน	1.252	2	0.626		
		ภายในก้น	209.651	577	0.363	1.723	0.180
		รวม	210.903	579			
ดำเนินการต่อสั่นดูแลยาเพื่อจัด							
2 ดำเนินการพัฒนาการสารอาหารสูญ		ระหว่างกัน	5.380	2	2.690		
		ภายในก้น	192.458	577	0.334	8.064*	0.000
		รวม	197.838	579			
ดำเนินการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม							
3 ดำเนินการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม		ระหว่างกัน	3.505	2	1.752		
		ภายในก้น	299.090	577	0.518	3.381*	0.035
		รวม	302.595	579			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.24 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราชธานี ไปปฏิบัติจำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดยใช้สถิติทดสอบ One – Way ANOVA แสดงให้เห็นว่าระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราชธานี ไปปฏิบัติ ส่วนใหญ่ ได้แก่ ด้านการพัฒนาการสาธารณสุข มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม มีค่า Sig. เท่ากับ .035 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราชธานี ไปปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.24 เมื่อจะทำให้ทราบว่ามีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 2 ค่าที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ไม่สามารถระบุได้ว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มไหนแตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบทพหุคูณ (Multiple comparison procedures) หรือใช้ (Post hoc tests LSD) ในโปรแกรม SPSS ซึ่งผลที่ได้จะมีลักษณะดังตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายครัว ระดับความคิดเห็นต่อประศักดิ์ผลของการน้ำในรายการพัฒนาสาธารณูปแบบและถึงเวลาต้องชำระเงินตามครัว ชุมชนชาวชานี ไปยังบ้านจำนำตามรายได้ต่อเดือน

ประศักดิ์ผลของการน้ำในรายการพัฒนาสาธารณะและถึงเวลาต้องชำระเงินตามครัว ชุมชนชาวชานี ไปยังบ้านจำนำตามรายได้ต่อเดือน			Mean	Std.	ร้อยได้ต่อเดือน
			Deviation		
1 ดำเนินการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ให้คนบนครุฑบุนราษฎร์ ไปบ้านชานี	ต่ำกว่า 10,000 บาท	3.56	0.542	.1049	-.1447
	10,000 – 15,000 บาท	3.46	0.552	.1049	-.0398
	มากกว่า 15,000 บาท	3.42	0.662	.1447	.0398
2 ดำเนินการพัฒนาการสาธารณูป ที่รัฐบาลชุมชนชาวชานี ไปบ้านจำนำตามรายได้ต่อเดือน	ต่ำกว่า 10,000 บาท	3.08	0.626	.2871*	.2805*
	10,000 – 15,000 บาท	3.37	0.473	-.2871*	-.0066
	มากกว่า 15,000 บาท	3.36	0.647	-.2805*	.0066
3 ดำเนินการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ/ถึงเวลาต้องชำระเงินตามครัว ชุมชนชาวชานี ไปบ้านจำนำตามรายได้ต่อเดือน	ต่ำกว่า 10,000 บาท	3.04	0.750	.2238*	.2333*
	10,000 – 15,000 บาท	3.26	0.649	-.2238*	.0095
	มากกว่า 15,000 บาท	3.27	0.772	-.2333*	-.0095

จากตารางที่ 4.25 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานคร ไปปฏิบัติ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน มีความแตกต่างกันเป็นรายคู่ ดังนี้

ด้านการพัฒนาการสาธารณสุข

รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีความแตกต่างจากรายได้ 10,000 – 15,000 บาท และรายได้มากกว่า 15,000 บาท ในระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานคร ไปปฏิบัติ (.2871 และ .2805 ตามลำดับ)

ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม

รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีความแตกต่างจากรายได้ 10,000 – 15,000 บาท และรายได้มากกว่า 15,000 บาท ในระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานคร ไปปฏิบัติ (.2238 และ .2333 ตามลำดับ)

4.4.3 สมมติฐานหลักข้อที่ 3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม ไปปฏิบัติ มีอิทธิพลต่อระดับความคิดเห็นประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ไปปฏิบัติ โดยมีการทดสอบสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 3.1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม ไปปฏิบัติ ด้านความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย มีอิทธิพลต่อระดับความคิดเห็นของประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ไปปฏิบัติ

ตารางที่ 4.26 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ (ด้านความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ	n	Mean	Std. Deviation	t	Sig.
ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	580	3.45	0.60	10.523*	.000
ด้านความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย	580	3.20	0.49		
ด้านการพัฒนาการสาธารณสุข	580	3.33	0.58	6.018*	.000
ด้านความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย	580	3.20	0.49		
ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม	580	3.24	0.72	1.514	.131
ด้านความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย	580	3.20	0.49		
ประสิทธิผลโดยรวม	580	3.34	0.58	6.717*	.000
ด้านความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย	580	3.20	0.49		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.26 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประสิทธิผลการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ (ด้านความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย) พบว่า ในภาพรวมปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ (ด้านความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย) มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ (ด้านความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย) มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ (ด้านความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย) มีค่า Sig. เท่ากับ .131 เมื่อเปรียบกับประสิทธิผลการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม ซึ่งมีค่ามากกว่า .05 หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและ

สิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ (ด้านความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย) ไม่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบาย การพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม

สมมติฐานข้อที่ 3.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ด้านความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัตถุประสงค์ มีอิทธิพลต่อ ระดับความคิดเห็นของประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไป ปฏิบัติ

ตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนา สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำ นโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ (ความเข้าใจและความเห็น พ้องกันในวัตถุประสงค์)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนา สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ	n	Mean	Std. Deviation	t	Sig.
ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	580	3.45	0.60		
ความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัตถุประสงค์	580	3.14	0.44	11.100*	.000
ด้านการพัฒนาการสาธารณสุข	580	3.33	0.58		
ความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัตถุประสงค์	580	3.14	0.44	7.312*	.000
ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม	580	3.24	0.72		
ความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัตถุประสงค์	580	3.14	0.44	3.388*	.000
ประสิทธิผลโดยรวม	580	3.34	0.58		
ความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัตถุประสงค์	580	3.14	0.44	7.890*	.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประสิทธิผลการนำนโยบาย การพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบาย การพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ (ความเข้าใจและความเห็นพ้องกันใน วัตถุประสงค์) พบว่า ในภาพรวมและรายค่าน มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ (ความเข้าใจ

และความเห็นพ้องกันในวัดถูประสงค์) มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อที่ 3.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและการบังคับ มีอิทธิพลต่อระดับความคิดเห็นของประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ

ตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ (ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและการบังคับ)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนา สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ	n	Mean	Std. Deviation	t	Sig.
ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	580	3.45	0.60		
ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและการบังคับ	580	3.13	0.43	11.430*	.000
ด้านการพัฒนาการสาธารณสุข	580	3.33	0.58		
ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและการบังคับ	580	3.13	0.43	7.319*	.000
ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม	580	3.24	0.72		
ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและการบังคับ	580	3.13	0.43	3.408*	.001
ประสิทธิผลโดยรวม	580	3.34	0.58		
ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและการบังคับ	580	3.13	0.43	7.841*	.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประสิทธิผลการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ (ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและการบังคับ) พบว่า ในภาพรวม มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ (ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและการบังคับ) มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อิทธิพลต่อการนำนโยบายการ

พัฒนาสาระณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติค้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และอิทธิพลต่อการนำ
นโยบายการพัฒนาสาระณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติค้านการพัฒนาการสาระณสุข มีค่า
Sig. เท่ากับ .000 ส่วนอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาระณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ
ค้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม มีค่า Sig. เท่ากับ .001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ทุกด้าน<sup>หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาระณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติมี
อิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาระณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน</sup>

สมมติฐานข้อที่ 3.4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาระณสุข<sup>และสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ค้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติมีอิทธิพลต่อระดับ
ความคิดเห็นของประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาระณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ</sup>

**ตารางที่ 4.29 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนา
สาระณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำ
นโยบายการพัฒนาสาระณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ (ค้านลักษณะของ
หน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ)**

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนา สาระณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ	n	Mean	Std. Deviation	t	Sig.
ค้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	3.45	580	0.60	6.918*	.000
ค้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ	3.28	580	0.46		
ค้านการพัฒนาการสาระณสุข	3.33	580	0.58	2.159*	.031
ค้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ	3.28	580	0.46		
ค้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม	3.24	580	0.72	1.463	.144
ค้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ	3.28	580	0.46		
ประสิทธิผลโดยรวม	3.34	580	0.58	2.596*	.010
ค้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ	3.28	580	0.46		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.29 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประสิทธิผลการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ (ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ) พบว่า ในภาพรวม มีค่า Sig. เท่ากับ .010 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ (ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ) มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ (ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ (ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ) มีค่า Sig. เท่ากับ .000 และ .031 เมื่อเปรียบกับประสิทธิผลการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และด้านการพัฒนาสาธารณสุข ตามลำดับ ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ (ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ) มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเปรียบเทียบกับประสิทธิผลการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม มีค่า Sig. เท่ากับ .144 ซึ่งมีค่ามากกว่า .05 หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ (ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ) ไม่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ

สมมติฐานข้อที่ 3.5 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ด้านความสามารถในการบริหารจัดการมีอิทธิพลต่อระดับความคิดเห็นของประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ

ตารางที่ 4.30 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ (ด้านความสามารถในการบริหารจัดการ)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ	n	Mean	Std. Deviation	t	Sig.
ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	3.45	580	0.60		
ด้านความสามารถในการบริหารจัดการ	3.27	580	0.44	6.071*	.000
ด้านการพัฒนาการสาธารณสุข	3.33	580	0.58		
ด้านความสามารถในการบริหารจัดการ	3.27	580	0.44	2.127*	.034
ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม	3.24	580	0.72		
ด้านความสามารถในการบริหารจัดการ	3.27	580	0.44	1.114	.266
ประสิทธิผลโดยรวม	3.34	580	0.58		
ด้านความสามารถในการบริหารจัดการ	3.27	580	0.44	2.480*	.013

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.30 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประสิทธิผลการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ (ด้านความสามารถในการบริหารจัดการ) พบว่า ในภาพรวม มีค่า Sig. เท่ากับ .013 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ (ด้านความสามารถในการบริหารจัดการ) มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ (ด้านความสามารถในการบริหารจัดการ) มีค่า Sig. เท่ากับ .000 และ .034 เมื่อเปรียบกับประสิทธิผลการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และด้านการพัฒนาการสาธารณสุข ตามลำดับ ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ (ด้านความสามารถในการบริหารจัดการ) มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเปรียบกับประสิทธิผลการ

นำน้ โยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม มีค่า Sig. เท่ากับ .266 ซึ่งมีค่ามากกว่า .05 หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำน้ โยบาย การพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ (ด้านความสามารถในการบริหารจัดการ) ไม่มี อิทธิพลต่อการนำน้ โยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติด้านการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม

บทที่ 5

สรุปผล อกิจกรรมผล และข้อเสนอแนะ

การค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาเทศบาลกรุงเทพมหานคร” สามารถสรุปผลการศึกษา อกิจกรรมผล และข้อเสนอแนะ รายละเอียดดังต่อไปนี้

- 5.1 สรุปผลการศึกษา
- 5.2 อกิจกรรมผล
- 5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาค้นคว้าตามวิธีการดำเนินการศึกษาดังกล่าวมาในทั้งต้น สามารถนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้า รายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1.1 ข้อมูลเบื้องต้นลักษณะส่วนบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นหนังงานและลูกหลาน กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลกรุงเทพมหานครนี้ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงที่มีอายุอยู่ระหว่าง 31 - 40 ปี ที่สมรสแล้ว มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี และมีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 15,000 บาท และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชน เทศบาลกรุงเทพมหานครนี้ พบร่วมกัน ที่ส่วนใหญ่เป็นหญิง ที่มีอายุอยู่ระหว่าง 31 - 40 ปี ที่สมรสแล้ว มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี และมีมากกว่า 15,000 บาท

5.1.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครนี้ จังหวัดกรุงเทพมหานคร ไปปฏิบัติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครนี้ ไปปฏิบัติ จำนวน 5 ด้าน ในภาพรวม พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.20 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ระดับความคิดเห็นด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.28 รองลงมา คือ ด้านความสามารถในการบริหารจัดการ อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.27 ด้าน

ความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.20 ด้านความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัตถุประสงค์ อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.14 ตามลำดับ และด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการสื่อสารระหว่างองค์การและการบังคับ อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.13

ผลการทดสอบการเปรียบเทียบค่าระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครฯ ไปปฏิบัติ พบว่า เพศ และสถานภาพสมรส ที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครฯ ไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน แต่ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครฯ ไปปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ผลการทดสอบการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ไปปฏิบัติ มีอิทธิพลต่อระดับความคิดเห็นประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3 ประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครฯ ไปปฏิบัติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครฯ ไปปฏิบัติ ในภาพรวม พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.34 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต อยู่ในระดับปานมาก มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.45 รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาการสาธารณสุข อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.33 และด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.24 ตามลำดับ

ผลการทดสอบการเปรียบเทียบค่าระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครฯ ไปปฏิบัติ พบว่า เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพมหานครฯ ไปปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 ອົກປະໂພດ

5.2.1 ກາຣວິເຄຣະໜ້າຂໍ້ອນມູລເກີ່ຍວກັບປັງຈັບລັກນະສ່ວນນຸກຄລ ຈາກກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ເປັນພັນການແລະລູກໜ້າ ກອງສາຫະລຸກສູນແລະສິ່ງແວດລ້ອມ ເຖິງກາລຸນກອບລາຊະຮານີ ແລະປະຊາຊົນທີ່ອາຫັນຢູ່ໃນຫຼຸມຫຸນ ເຖິງກາລຸນກອບລາຊະຮານີ ພົບວ່າ ສ່ວນໄຫຍ່ເປັນເພັດຫຼົງທີ່ມີອາຍຸຢູ່ຮ່ວາງ 31 - 40 ປີ ມີສະຖານກາພສມຮສ ອື່ສນຣສ ທີ່ມີຮະດັບການສຶກໝາໃນຮະດັບປະລຸງປາຕີ ແລະມີຮາຍໄດ້ຕ່ອງເດືອນນາກກວ່າ 15,000 ນາທ ສອດຄລົງກັບການວິຈີຍຂອງ ຈົດລູ ແຕກເລື່ອກ (2542 : ບກຄດບໍ່ອ) ທີ່ສຶກໝາວິຈີຍ ເຮືອງ ປັງຈັບທີ່ມີອິທິພລດຕ່ອງປະສິທິພລກາປົງປັດຕິງານຕາມບທນາທ່າທີ່ຂອງຫວັນໜ້າສະຖານີອນນັມຍິນງານສາຫະລຸກສູນນຸກຄລ ຂັ້ນຫວັດພິຈຕຣ ນອກຈາກຈະພົບວ່າ ປະສິທິພລກາປົງປັດຕິງານໃນງານສາຫະລຸກສູນນຸກຄລຫຸນຂອງຫວັນໜ້າສະຖານີອນນັມຍິນສ່ວນໄຫຍ່ຢູ່ໃນຮະດັບປາຕີ ພົບວ່າ ຫວັນໜ້າສະຖານີອນນັມຍິນສ່ວນໄຫຍ່ເປັນເພັດຫຼົງ ອາຍຸຕໍ່ກວ່າ 41 ປີ ສະຖານກາພສມຮສ ມີອາຍຸຮາຍກາຮ ຮ່ວ່ວາງ 16 - 26 ປີ ມີຮາຍໄດ້ຮ່ວາງ 11,000 - 16,000 ນາທ ມີການສຶກໝາຕໍ່ກວ່າປະລຸງປາຕີ

5.2.2 ພລກາກວິເຄຣະໜ້າຂໍ້ອນຮະດັບການຄົດເຫັນເກີ່ຍວກັບປັງຈັບທີ່ມີອິທິພລດຕ່ອງການນໍາໂຍບາຍກາຮພັດທະນາສາຫະລຸກສູນແລະສິ່ງແວດລ້ອມຂອງເຖິງກາລຸນກອບລາຊະຮານີ ໄປປົງປັດ ຈຳນວນ 5 ດ້ວນ ໃນກາພຽມ ພົບວ່າ ມີຮະດັບການຄົດເຫັນອູ້ໃນຮະດັບປາຕີ ມີຄ່າຄະແນນເຄລື່ຍ ເທົກັນ 3.20 ເມື່ອພິຈາລາເປັນຮາຍດ້ານ ພົບວ່າ ຮະດັບການຄົດເຫັນດ້ານທີ່ມີຄ່າຄະແນນເຄລື່ຍສູງສຸດ ອື່ດ້ານລັກນະພະຂອງໜ່າຍງານທີ່ນຳນັ້ນໂຍບາຍໄປປົງປັດ ອູ້ໃນຮະດັບປາຕີ ມີຄ່າຄະແນນເຄລື່ຍ ເທົກັນ 3.28 ແລະດ້ານທີ່ມີຄ່າຄະແນນເຄລື່ຍຕໍ່ສູງສຸດ ອື່ດ້ານກາຮສຶກໝາຮ່ວ່າງອົງກໍາຮແກ່ການແບ່ງດັນ ມີຄ່າຄະແນນເຄລື່ຍ ອູ້ໃນຮະດັບປາຕີ ເທົກັນ 3.13 ຜົ່ນສອດຄລົງກັບການໃຫ້ສັນກາຍຜ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະປະຊາຊົນທີ່ໄປທີ່ອາຫັນອູ້ໃນເບີເຖິງກາລຸນກອບລາຊະຮານີ ສ່ວນໄຫຍ່ເຫັນວ່າເຖິງກາລຸນກອບລາຊະຮານີເປັນໜ່າຍງານທີ່ອັນດີທີ່ມີອ້ານາຈໃນການບໍລິຫານຈັດກາໄດ້ສ່ວຍຕົວເອງ ເປັນອົງກໍາທີ່ໄດ້ໃຫ້ການຕົດຕ່ອງສຶກໝາ ແລະການບັນດັບເກີດການດໍາເນີນແລະຕິດຂັບບາງໃນນັ້ນໂຍບາຍ

ພລກາກຫຼັກສອນກາຮເບີເຖິງເກີ່ຍວກັບຮະດັບການຄົດເຫັນຕ່ອງປັງຈັບທີ່ມີອິທິພລດຕ່ອງການນໍາໂຍບາຍກາຮພັດທະນາສາຫະລຸກສູນແລະສິ່ງແວດລ້ອມຂອງເຖິງກາລຸນກອບລາຊະຮານີ ໄປປົງປັດ ພົບວ່າ ເພັດ ແລະສະຖານກາພສມຮສ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນມີຮະດັບການຄົດເຫັນຕ່ອງປັງຈັບທີ່ມີອິທິພລດຕ່ອງການນໍາໂຍບາຍກາຮພັດທະນາສາຫະລຸກສູນແລະສິ່ງແວດລ້ອມຂອງເຖິງກາລຸນກອບລາຊະຮານີ ໄປປົງປັດ ໄນ່ແຕກຕ່າງກັນ ແຕ່ອາຍຸ ຮະດັບການສຶກໝາ ແລະຮາຍໄດ້ຕ່ອງເດືອນ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນມີຮະດັບການຄົດເຫັນຕ່ອງປັງຈັບທີ່ມີອິທິພລດຕ່ອງການນໍາໂຍບາຍກາຮພັດທະນາສາຫະລຸກສູນແລະສິ່ງແວດລ້ອມຂອງເຖິງກາລຸນກອບລາຊະຮານີ ໄປປົງປັດ ແຕກຕ່າງກັນອໍານຸ່ງມີນັ້ນຢ່າງສຳຄັງທາງສຄົດທີ່ຮະດັບ .05 ນອກຈາກນີ້ພົບວ່າ ພລກາກຫຼັກສອນກາຮເບີເຖິງເກີ່ຍວກັບປັງຈັບທີ່ມີອິທິພລດຕ່ອງການນໍາໂຍບາຍກາຮພັດທະນາສາຫະລຸກສູນແລະສິ່ງແວດລ້ອມໄປປົງປັດ ມີອິທິພລດຕ່ອງຮະດັບການຄົດເຫັນປະສິທິພລຂອງການນໍາໂຍບາຍກາຮພັດທະນາສາຫະລຸກສູນແລະສິ່ງແວດລ້ອມໄປປົງປັດ

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรัญ แตงเล็ก (2542 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สถานีอนามัยในงานสาธารณสุขมูลฐาน จังหวัดพิจิตร พนวจ ประสิทธิผลการปฏิบัติงานในงานสาธารณสุขมูลฐานของหัวหน้าสถานีอนามัยส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ยังพบว่าหัวหน้าสถานีมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยลักษณะและปัจจัยเกี่ยวกับบทบาทอยู่ในระดับปานกลาง และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยชุมชน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานอยู่ในระดับสูง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของสาคร ใจพยอม (2531 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษานี้ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของหัวหน้าฝ่ายส่งเสริมสุขภาพ โรงพยาบาลชุมชน พนวจ หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมสุขภาพมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า แรงจูงใจด้านผู้ร่วมงานอยู่ในระดับสูงที่สุด ส่วนแรงจูงใจด้านเพื่อนร่วมงานภายนอกฝ่ายอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายละเอียด พนวจ แรงจูงใจที่เกิดจากการได้รับการยกย่องอยู่ในระดับสูงที่สุดและแรงจูงใจในการปฏิบัติงานด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานอยู่ ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตติมา พานิชกิจ (2540 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษานี้ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคหัดของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบลในจังหวัดนครสวรรค์ พนวจ แรงจูงใจในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคหัด เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า แรงจูงใจรวมทุกด้านของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบลอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 81.2 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า แรงจูงใจในสภาพและลักษณะงาน แรงจูงใจในรายได้และประโยชน์เกื้อกูลต่าง ๆ และแรงจูงใจในโอกาสความก้าวหน้าในการทำงานมีความสัมพันธ์เช่นกัน และมีแรงจูงใจใน ระดับสูง ร้อยละ 79.4 68.5 และ 72.1 ตามลำดับ

5.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลของการนำนโยบาย การพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ ในภาพรวม พนวจ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.34 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พนวจ ระดับความคิดเห็นที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 3.45 รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาการสาธารณสุข อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.33 และด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.24 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ ของเจ้าหน้าที่ และประชาชนทั่วไปที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี ส่วนใหญ่เห็นว่า การดำเนินงานตามนโยบายด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต เป็นการบังคับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ให้ดีขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจริง ถึงแม้ว่าการดำเนินงาน

ค้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม จะส่วนทางกับความคิดเห็นของประชาชนส่วนหนึ่งจะเกิดความขัดแย้ง แต่ท้ายที่สุดก็เป็นที่ยอมรับได้เพื่อความเจริญของบ้านเทศบาลกรุงเทพราชนี

ผลการทดสอบการเปรียบเทียบค่าระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราชนี ไปปฏิบัติ พบว่า เพศชาย สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกันกับมีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราชนี ไปปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐาน และทดสอบค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ มนูรี อุนมานาราช (2549 : 221 - 226) ได้สรุปไว้เกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติต้องมีความผิดพลาด ไม่เกิดปัญหาขึ้น ได้ในทางปฏิบัติ ซึ่งการนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง แนวความคิดที่สมบูรณ์สำหรับใช้ในการวิเคราะห์นโยบาย โดยแนวความคิดที่สมบูรณ์นี้ไม่จำเป็นต้องสัมฤทธิ์ผลในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ดังนั้นการนำนโยบายไปปฏิบัติที่สมบูรณ์ต้องประกอบด้วยการยอมรับโดยสิ้นเชิงหรือไม่มีคำณาว่า ข้อสงสัยของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ การติดตามความคุณอย่างเต็มที่ เป็นต้น และทดสอบค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ รัชนีกร บันลือศิลป์ (2545 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องนโยบายการปฏิรูประบบราชการของรัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร พบว่า การรับรู้ข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจ และการยอมรับนโยบายการปฏิรูประบบราชการมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของข้าราชการและลูกจ้าง สำนักน้ำมันเชื้อเพลิง และสำนักบริการข้อมูลธุรกิจ กรมทะเบียนการค้า ในขณะที่ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชญากรรม ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัด ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของข้าราชการและลูกจ้าง

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ควรมีการเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่รัฐและประชาชนได้มีส่วนในการกำหนดนโยบาย บุคลาศาสตร์ กลยุทธ์ในการดำเนินงานด้านการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม โดยได้รับการสนับสนุนด้านทรัพยากรจากเทศบาลมากยิ่งขึ้น

5.3.2 ทุกภาคส่วนควรทำความเข้ากับประชาชนถึงผลดีผลเสียในการดำเนินนโยบาย ด้านการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ โดยมุ่งเน้นจิตสำนึกร่วมกันของทุกภาคส่วน

5.3.3 ควรจัดเวทีสาธารณะให้มีการอภิปราย แสดงความคิดอย่างกว้างถึงผลดีผลเสีย และประโยชน์ที่จะได้รับจากการดำเนินงานด้านการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

5.3.4 การบริหารและดำเนินของหน่วยงานหลักในการนำนโยบายด้านการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ควรสร้างเครือข่ายการทำงานที่มุ่งเน้นหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากร

เอกสารอ้างอิง

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2553). ข้อมูลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. ศูนย์กันเมื่อ
 1 ธันวาคม 2553 จาก <http://www.thailocaladmin.go.th/work/apt/apt.jsp>
- กล้า ทองขา. (2534). การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายสาธารณะ
 ไปปฏิบัติ : การศึกษานโยบายรณรงค์เพื่อรักษาและฟื้นฟูภูมิปัญญา
 พัฒนบริหารศาสตร์คุณภูมิปัญญา : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- กัลยา วนิชย์นุญา. (2550). การวิเคราะห์ข้อมูลถ่ายตัวแปร. กรุงเทพมหานคร : ธรรมสาร.
- ไกวิทย์ พวงงาม. (2548). มาตรฐานการลงทะเบียนผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.
 กรุงเทพมหานคร : กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย.
- จรัญ แตงเล็ก. (2542). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของหัวหน้า
 สถานีอนามัยในงานสาธารณสุขมูลฐานจังหวัดพิจิตร. วิทยานิพนธ์ปริญญา
 วิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยนิคล.
- จิตดิมา พานิชกิจ. (2540). ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคหัดของเจ้าหน้าที่
 สถานีอนามัยจังหวัดนราธิวาส. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยนิคล.
 มหาวิทยาลัยนิคล.
- ชุวงศ์ ชาษะบุตร. (2539). การปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : ส่วนท้องถิ่น.
- ทองหล่อ เดชไวย. (2540). “หน่วยที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานสาธารณสุข”, ใน เอกสารการ
 สอนชุดวิชาการบริหารสาธารณสุขทั่วไป. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.
- เทพศักดิ์ บุญยรัตนพันธ์. (2536). “รู้ประศาสนศาสตร์กับการปฏิรูปราชการ”, ใน เอกสารการสอน
 ชุดวิชาแนวคิด ทฤษฎีและหลักสร้างประเทศศาสนศาสตร์. นนทบุรี : มหาวิทยาลัย
 สุโขทัยธรรมราช.
- เทศบาลกรุงเทพมหานคร. (2550, 12 กรกฎาคม). การกำหนดเขตชุมชนในเขตเทศบาลนคร
 กรุงเทพมหานคร. ประกาศเทศบาลกรุงเทพมหานครกรุงเทพมหานคร.
- ______. (2552). นโยบายการบริหารการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลกรุงเทพมหานคร.
 กรุงเทพมหานคร : เทศบาลกรุงเทพมหานคร.
- ______. (2553, 15 สิงหาคม). ข้อมูลพนักงาน/สูกจ้าง กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมแยก
 ตามตำแหน่ง. ประกาศเทศบาลกรุงเทพมหานครกรุงเทพมหานคร.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- ธงชัย สันติวงศ์. (2538). การบริหารเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- ธนชัย ยมจินดา. (2550). “แนวความคิดทางการจัดการ”, ใน เอกสารการสอนหัวข้อองค์การและการจัดการหน่วยที่ 2. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.
- นรินทร์ชัย พัฒนาพงศา. (2546). การมีส่วนร่วมหลักการที่นิฐาน เทคนิคและการฝึกหัดอย่าง. กรุงเทพมหานคร : 598 Print.
- นิคม ไชยวารณ. (2540). โครงการวิจัย “ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการขยายเกียติกรรมบั้งชื่นของแม่ท่า”, รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- นิรันดร์ จงวุฒิเวชย์. (2527). “กลวิธี แนวทาง วิธีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา”, การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ศึกษาและนิเทศศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัย.
- นฤบุษณ ศรีสะอะค. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์วิชาสาส์น.
- ประทาน คงฤทธิศึกษากร. (2541). “การปักครองและการบริหารที่ดีกับการตรวจสอบของประชาชน”, ใน เอกสารประกอบการประชุมสัมมนา เพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปักครองท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : กรมการปักครองกระทรวงมหาดไทย.
- ประisan สุวรรณมงคล. (2547). องค์กรกลางบริหารงานบุคคลภาครัฐ. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.
- ประพันธ์ ศรีหาร. (2533). ทฤษฎีการบริหาร. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประยัค หงษ์ทองคำ. (2526). การปักครองท้องถิ่นไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยพิชชา ตรีเศช. (2541). ศัพท์การบริหารสาธารณสุข. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิพิยา นวรัตนนา. (2536). ประสิทธิผลของหน่วยงาน ทฤษฎีขององค์การ. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพรัตน์ เศษรินทร์. (2527). การมีส่วนร่วมในการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : คัมภีร์โภคการพิมพ์.
- กรณี มนائنท์. (2529). การประเมินประสิทธิผลองค์กร. กรุงเทพมหานคร : ໂອເດີນສໂຕຣ໌.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- มนัส ศรีบสิงห์. (2543). บทบาทในกระบวนการกำหนดนโยบายของสมาคมกีฬาองค์กรบริหารส่วนตัวบล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นฤริ อนุมา Nagarath. (2549). นายสาธารณะ. กรุงเทพมหานคร : เอ็กซ์เพอร์เน็ท.
- รัชนีกร บันลือศิลป์. (2545). นโยบายการปฏิรูประบบราชการของรัฐบาล พ.ศ.๒๕๔๕ ก้ามิษ ชินวัตร : ศึกษาจากความคิดเห็นของข้าราชการและลูกจ้าง กรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์.
- วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- รัตน์ รัตนเสริมพงษ์. (2547). “การบริหารท้องถิ่น”, ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารภาครัฐ. หน่วยที่ 7 หน้า 105,114,135 - 136. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.
- ราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา. (2496). “พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496”, เล่ม 70. ตอนที่ 14 หน้า 222 - 257.
- _____. (2542). “พระราชบัญญัติเทศบาล ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2542”, เล่ม 116. ตอนที่ 15 หน้า 1.
- _____. (2542). “พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ฉบับที่ พ.ศ. 2542”, เล่ม 116. ตอนที่ 120 หน้า 6 - 9.
- รัตนा วิจวัน. (2545). ความสามารถในการปฏิบัติงานของสมาคมกีฬาองค์กรบริหารส่วนตัวสู่ในงานที่ได้รับมาจากการถ่ายโอนอำนาจซึ่งกันและกัน: ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. (การพัฒนาสังคม). กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2551). การนำนโยบายไปปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : บพิชการพิมพ์.
- วรเดช จันทร์. (2551). การนำนโยบายไปปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : สมาคมนักวิจัยมหาวิทยาลัยไทย (TURA).
- วิทยา บวรวัฒนา. (2547). “แนวคิด ทฤษฎี และหลักรัฐประศาสนศาสตร์ สำหรับเมืองที่เกี่ยวกับบุคคลในองค์กร”, ใน ประมวลสาระชุดวิชาหน่วยที่ 3 แนวคิด ทฤษฎี และหลักรัฐประศาสนศาสตร์. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.
- วิรช วิรชันนิภาณ. (2549). ปัญหาอุปสรรคที่สำคัญของการพัฒนาทุนชน : ประชาชน ข้าราชการ และผู้นำรัฐบาล. กรุงเทพมหานคร : โอลเดียนสโตร์.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

วีระพล สุวรรณนันต์. (2529). การประเมินผลแผนและโครงการ. กรุงเทพมหานคร : อักษรพัฒนา.
ศิริชัย กาญจนวนารถ. (2537). ทฤษฎีการประเมิน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศุภรัช ขาวะประภาย. (2545). นโยบายสาธารณะ. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ศุภรัช วินานา พิจิตร. (2545). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานสังกัดองค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.

สนิท ใจอนันต์. (2548). ความเข้าใจเรื่องการปกคล้องส่วนท้องอิน. กรุงเทพมหานคร : สุขุมและบุตร.

สาร ใจพยอม. (2534). ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของหัวหน้าฝ่ายส่งเสริมสุขภาพโรงพยาบาลชุมชนในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยนิคม.

สุจิตรา สิกขะณฑ์. (2536). ประสิทธิผลงานสาธารณสุขมูลฐานของหมู่บ้านที่มีศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน ในจังหวัดลำปาง ปี พ.ศ. 2536. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยนิคม.

สุภกิจ ไสทัต. (2545). เอกสารประกอบการสอน วิชาสถิติเพื่อการวิจัยทางการศึกษา.
ลำปาง : วิทยาลัยโภนก.

เสน่ห์ จุ้ยโต. (2547). “แนวคิด ทฤษฎี และหลักการรัฐประศาสนศาสตร์ในการบริหารนโยบายสาธารณะ”, ใน ประเมินสาระชุดวิชาแนวคิด ทฤษฎี และหลักการรัฐประศาสนศาสตร์ หน่วยที่ 6. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

อนันต์ เกตุวงศ์. (2534). “การวัดและประเมินผลสำเร็จของแผน”, ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการวางแผนและควบคุมการบริหาร. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

อรุณ รักษรรณ. (2533). พฤติกรรมในระบบราชการ. กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

อุทัย หริัญโญ. (2531). หลักการบริหารบุคคล. กรุงเทพมหานคร : เอ. เอส. พรีนติ้งเชียร์.

ເອກສາຣ໌ອ້າງອິນ (ຕ່ອ)

World Health Organization. (1981). **Health program evaluation. Guiding Principles for its Application the Managerial Process for National Health Development.** Geneva: WHO.

Seashore and Yuhtman. (1967). "Factorial analysis of organizational performance," **Administrative Science Quarterly.**

ภาคผนวก

แบบสอบถามการวิจัย

ชุดที่ 1: สำหรับพนักงานและลูกจ้าง กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลกรุงธนบุรี

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการศึกษาค้นคว้า
อิสระ (Independent Study) เรื่อง “การนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ
: กรณีศึกษาเทศบาลกรุงเทพมหานครอุบลราชธานี” หลักสูตรรู้ประสาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารู้
ประสาสนศาสตร์ คณะรู้ศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ตอนที่ 1 แบบสอนถามเกี่ยวกับปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ () ชาย () หญิง

2. อายุ () น้อยกว่า 20 ปี () ระหว่าง 21- 30 ปี
() ระหว่าง 31- 40 ปี () มากกว่า 41 ปี

3. สถานภาพสมรส () โสด
() สมรส
() หย่าร้าง

4. ระดับการศึกษา () ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี
() ระดับปริญญาตรี
() สูงกว่าปริญญาตรี

5. รายได้ต่อเดือน () ต่ำกว่า 10,000 บาท
() 10,000 – 15,000 บาท
() มากกว่า 15,000 บาท

**ตอนที่ 2 แบบสอบถามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนา
สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนครอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ**

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามความเป็นจริงหรือสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่าน

ข้อ	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนา สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนคร อุบลราชธานี ไปปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย						
1	เทศบาลมีความเอาใจใส่ต่อสิ่งแวดล้อม ติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง					
2	นโยบายถูกเรียกร้องให้มีการเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ จากประชาชน และ/หรือกลุ่มผลประโยชน์					
3	เทศบาลมีความพร้อมในด้านวัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกในขณะดำเนินงาน โครงการ					
4	นโยบายส่วนใหญ่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพมาก					
5	ทรัพยากรด้านนโยบายถูกใช้ไปอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์ต่อส่วนร่วม					
6	เทศบาลไม่มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนทำให้มีการเปลี่ยนแปลงแผนงาน/โครงการพัฒนาอย่างครั้ง					
7	เทศบาลและประชาชนเข้าใจที่ตรงกันในวัตถุประสงค์/เป้าหมายของนโยบาย					
8	การนำนโยบายไปปฏิบัติในพื้นที่มีความชัดแจ้ง กับประชาชน/ชุมชนค่อนข้างมาก					

ข้อ	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนา สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนคร อุบลราชธานี ไปปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัตถุประสงค์						
9	ประชาชนและเทศบาลมีความเข้าใจและความเห็น พ้องกันในวัตถุประสงค์สอดคล้องตรงกัน					
10	ประชาชนและผู้นำนโยบายไปปฏิบัติบางคนมี ทัศนคติที่ไม่เด็ด冻นโยบายที่กำหนดขึ้น					
11	มีการทำข้อตกลงในเชิงนโยบายกับหน่วยงาน อื่นๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน					
12	เมื่อนโยบายมีปัญหาในทางปฏิบัติ ผู้บริหารไม่ รับผิดชอบ มีการผลักภาระรับผิดชอบ					
13	ผู้บริหารเทศบาลมีการพัฒนาศักยภาพของตน บุคลิกภาพ ภาวะความเป็นผู้นำอย่างต่อเนื่อง					
14	วัตถุประสงค์ของนโยบายมีลักษณะเฉพาะเจาะจง และไม่อาจวัด ได้เป็นตัวเลข/เชิงปริมาณ					
15	ผู้กำหนดนโยบายเข้าใจปัญหาของนโยบายที่ ต้องการแก้ไขอย่างรอบค้านและเพียงพอ					
16	ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีความขัดแย้งในเชิงนโยบาย เพราะเข้าใจว่าผลที่ได้เกิดประ โยชน์เฉพาะกุณ					
การสื่อสารระหว่างองค์การและการบังคับ						
17	มีระบบการสื่อสารที่เน้นหนักถึงความหมายของ นโยบายไปสู่ผู้ตัดสินใจนโยบาย					
18	ผู้ปฏิบัติแต่ละคน ได้รับคำสั่งจากผู้บังบัญชาที่ไม่ สอดคล้องตรงกันกับวัตถุประสงค์ของนโยบาย					
19	ข่าวสารที่ผู้ปฏิบัติตามนโยบายได้รับเป็นข่าวสาร ที่มีเนื้อหาตรงตามที่ผู้สั่งการต้องการ					
20	มีการติดต่อสื่อสารที่ไม่สมบูรณ์ คาดเคลื่อน ผู้ ปฏิบัติได้รับข้อมูลที่บิดเบี้ยนจากข้อเท็จจริง					

ข้อ	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนา สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนคร อุบลราชธานีไปปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
21	มีการประสานงานสัมพันธ์กับการใช้สำนักงาน ส่วนตัวของผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างถูกต้อง เหมาะสม					
22	หน่วยงานและแผนกต่างๆ ขาดผู้เชี่ยวชาญและ กลุ่มผู้ปฏิบัติที่มุ่งผลประโยชน์โดยส่วนร่วม					
23	มีระบบการบริหารจัดการที่เป็นอันหนึ่งอัน เดียวกัน ไม่มีความขัดแย้งภายในองค์การ					
24	โครงสร้างการบริหารจัดการไม่เหมาะสม การ ติดต่อสื่อสารมีปัญหาอุปสรรคระหว่างหน่วยงาน					
ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ						
25	หน่วยงาน/แผนกต่างๆ มีความพร้อมในด้าน กำลังคนและทรัพยากรอื่นๆ อย่างเหมาะสม					
26	หน่วยงาน/แผนกต่างๆ ขาดการประสานงาน ทำงาน ร่วมกันเชิงบูรณาการทุกฝ่าย					
27	เทศบาลมีความสัมพันธ์ดีเดิมระหว่างหน่วยงาน ที่ร่วมกันปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบาย					
28	หน่วยงาน/แผนกต่างๆ มีโครงสร้างที่สามารถ บริหารและดำเนินงาน มีแผนพัฒนาทำงาน					
29	ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม อำนวยความสะดวก ให้กับประชาชนผู้มาใช้บริการ					
30	มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในหน่วยงานเหมาะสม กับการการบริหารและดำเนินงาน					
31	การจัดโครงสร้าง ภาระในองค์การเอื้อต่อการ ให้บริการประชาชนอย่างทั่วถึง					
32	ลักษณะขององค์เป็นแบบรวมอำนาจการตัดสินใจ ผู้บริหารระดับรองลงมาไม่มีอำนาจตัดสินใจ					

ข้อ	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนา สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนคร อุบลราชธานี ไปปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ความสามารถในการบริหารจัดการ						
33	ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจที่ลึกซึ้งในการพัฒนา ศักยภาพของตน บุคลิกภาพ ภาวะความเป็นผู้นำ					
34	บุคลากรในองค์การ ปฏิบัติงานตามคำสั่งบังคับ บัญชา ไม่กล้าคิดสร้างสรรค์และ/or หรือนอยกรอบ					
35	การบังคับบัญชาตามอำนาจหน้าที่ มีกฎระเบียบ ชัดเจน เกิดการประสานงานอย่างเป็นระบบ					
36	มีกฎระเบียบในการทำงานมาก ให้ความสำคัญต่อ การทำงานเฉพาะหน้า ไม่สนใจงานของผู้อื่น					
37	มีการมอบอำนาจในการตัดสินใจ สถาคณถึงกับ แนวคิดการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ					
38	หน่วยงาน/แผนก ไม่มีที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญช่วย ต่างประเทศ เพื่อเสนอการให้บริการสาธารณสุข					

**ตอนที่ 3 แบบสอบถามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนา
สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพราชธานี ไปปฏิบัติ**

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามความเป็นจริงหรือสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่าน

ข้อ	ประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนา สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงเทพ ราชธานี ไปปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต						
1	ส่งเสริมให้เขตเทศบาลกรุงเทพราชธานีสะอาด และเป็นเมืองน่าอยู่					
2	ส่งเสริม สนับสนุนการรักษาความสะอาด และ ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง					
3	การบริหารงานมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ไข ปัญหาด้านสุขภาพของประชาชน					
4	กิจกรรมเสริมสร้างสุขภาพอนามัยแก่ผู้สูงอายุ คน พิการ และผู้ด้อยโอกาส					
5	ส่งเสริม สนับสนุนการสาธารณสุข การอนามัย ครอบครัว และการรักษาพยาบาล					
6	จัดให้มีศูนย์บริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน ครอบคลุมการให้บริการ					
7	จัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คุ้มครอง สุขภาพอนามัยของประชาชน					
8	ส่งเสริมสนับสนุนเครือข่ายขององค์กรภาค ประชาชนในรูปแบบต่าง ๆ					
9	จัดให้มีสวนสาธารณะและสถานที่พักผ่อนหย่อน ใจให้เพียงพอ					
10	จัดให้มีศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตสำหรับผู้สูงอายุ เด็ก คนพิการ และประชาชนทั่วไป					

ข้อ	ประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนา สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนคร อุบลราชธานี ไปปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ด้านการพัฒนาการสาธารณสุข						
11	ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ประชาชนมี สุขภาพอนามัยที่แข็งแรงสมบูรณ์					
12	มีการสังคมสงเคราะห์ คุ้มครองสุขภาพคนพิการ เด็ก ศรี คุณชรา และผู้ด้อยโอกาส					
13	มีการวางแผนครอบครัวให้เหมาะสมกับสภาวะ การค้าร่วม พื้นฟูสุขภาพของคนพิการ					
14	การรณรงค์ “ชุมชนสีขาวเพื่อปลดปล่อยจากยาเสพติด” ป้องกันและบรรเทาปัญหาสุขภาวะในชุมชน					
15	พัฒนาบริการด้านสุนีย์สาธารณะให้ครอบคลุม [*] พื้นที่เพื่อให้ได้รับการบริการที่ครบถ้วน					
16	สร้างความเข้าใจกับประชาชนและผู้ประกอบการ ค้าในการคุ้มครองผู้บริโภค					
17	ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคุ้มครอง [*] สุขภาพ รณรงค์การบริโภคอาหารที่มีประโยชน์					
18	มีการให้บริการด้านคุณภาพชีวิตที่ดีด้านหน้า มี ความปลอดภัยจากโรคระบาด					
19	เฝ้าระวังการป้องกันควบคุมโรคติดต่อต่างๆ รวมถึงการเพร่ระบาดของโรคที่เกิดจากสัตว์					
20	รับการคุ้มครองจากกฎหมายลดอย่างทั่วถึง ส่งเสริม สุขภาพอนามัยและสุขภาพจิตของประชาชน					

ข้อ	ประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนา สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนคร อุบลราชธานี ไปปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม						
21	ส่งเสริมและสนับสนุนประชาชนในการพัฒนา ชุมชนท้องถิ่นให้เป็นเพิ่มพื้นที่สีเขียว					
22	รณรงค์ให้ประชาชนร่วมมือในการลดภาวะโลก วัน หันมาใช้พลังงานทดแทน					
23	สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการประสานงาน และดำเนินงานระหว่างองค์กรทุกภาคส่วน					
24	มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ระบบบำบัดน้ำเสียรวม และการกำจัดมูลฝอย					
25	การกำหนดนโยบายอยู่บนพื้นฐานของการนำมา ปฏิบัติได้จริงเพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญขึ้น					
26	เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
27	เทศบาลบริหารงานด้วยความซื่อสัตย์ มุ่งมั่น โดย ถือประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ					
28	การบริหารจัดการมุ่งเน้นประโยชน์สุขของพื้นที่ ประชาชนในเขตเทศบาลกรอบอุบลราชธานี					
29	มีกิจกรรมรณรงค์การเสริมสร้างจิตสำนึกรักษา [์] ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม					
30	การอนุรักษ์ทรัพยากรมุ่งเน้นความร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจจากองค์กรทุกภาคส่วน					

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความมือในการตอบแบบสอบถามการวิจัยฯ โอกาสหนึ่ง

แบบสอนตามการวิจัย

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการศึกษาค้นคว้า
อิสระ (Independent Study) เรื่อง “การนำนโยบายการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ
: กรณีศึกษาเทศบาลนครอุบลราชธานี” หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐ
ประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ () ชาย () หญิง

2. อายุ () น้อยกว่า 20 ปี () ระหว่าง 21- 30 ปี
() ระหว่าง 31- 40 ปี () มากกว่า 41 ปี

3. สถานภาพสมรส () โสด
() สมรส
() หย่าร้าง

4. ระดับการศึกษา () ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี
() ระดับปริญญาตรี
() สูงกว่าปริญญาตรี

5. รายได้ต่อเดือน () ต่ำกว่า 10,000 บาท
() 10,000 – 15,000 บาท
() มากกว่า 15,000 บาท

**ตอนที่ 2 แบบสอบถามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนา
สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรอบราษฎร์ ไปปฏิบัติ**

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามความเป็นจริงหรือสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่าน

ข้อ	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนา สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรอบราษฎร์ ไปปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ความชัดเจนในเป้าหมายของนโยบาย						
1	เทศบาลมีความเอาใจใส่จริงเจัง และเอาไว้ใส่คอขุ่น ติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง					
2	นโยบายถูกเรียกร้องให้มีการเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ จากประชาชน และ/หรือกลุ่มผลประโยชน์					
3	เทศบาลมีความพร้อมในด้านวัสดุอุปกรณ์ สิ่งอันวายความสะดวกในขณะดำเนินงานโครงการ					
4	นโยบายส่วนใหญ่มุ่งผลประโยชน์เฉพาะบางกลุ่ม					
5	ทรัพยากรด้านนโยบายถูกใช้ไปอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม					
6	เทศบาลไม่มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนทำให้มีการเปลี่ยนแปลงแผนงาน/โครงการพัฒนาบ่อยครั้ง					
7	เทศบาลและประชาชนเข้าใจที่ตรงกันในวัตถุประสงค์/เป้าหมายของนโยบาย					
8	การนำนโยบายไปปฏิบัติในพื้นที่มีความชัดแจ้ง กับประชาชน/ชุมชนค่อนข้างมาก					

ข้อ	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนา สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนคร อุบลราชธานี ไปปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัตถุประสงค์						
9	ประชาชนและเทศบาลมีความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัตถุประสงค์สอดคล้องตรงกัน					
10	ประชาชนและผู้นำนโยบายไปปฏิบัติบางคนนี้ทัศนคติที่ไม่ดีต่อตนนโยบายที่กำหนดขึ้น					
11	มีการทำข้อตกลงในเชิงนโยบายกับหน่วยงานอื่นๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน					
12	เมื่อนโยบายมีปัญหาในทางปฏิบัติ ผู้บริหารไม่รับผิดชอบ มีการผลักภาระรับผิดชอบ					
13	ผู้บริหารเทศบาลมีการพัฒนาศักยภาพของตนบุคลิกภาพ ภาวะความเป็นผู้นำอย่างต่อเนื่อง					
14	วัตถุประสงค์ของนโยบายมีลักษณะเฉพาะเจาะจง และไม่อาจวัดได้เป็นตัวเลข/เชิงปริมาณ					
15	ผู้กำหนดนโยบายเข้าใจปัญหาของนโยบายที่ต้องการแก้ไขอย่างรอบคันและเพียงพอ					
16	ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีความขัดแย้งในเชิงนโยบาย เพราะเข้าใจว่าผลที่ได้เกิดประ予以ชันเฉพาะกลุ่ม					
การสื่อสารระหว่างองค์กรและการบังคับ						
17	มีระบบการสื่อสารที่เน้นหนักถึงความหมายของนโยบายไปสู่ผู้ตัดสินใจนโยบาย					
18	ผู้ปฏิบัติแต่ละคนได้รับคำสั่งจากผู้บังบัญชาที่ไม่สอดคล้องตรงกันกับวัตถุประสงค์ของนโยบาย					
19	ข่าวสารที่ผู้ปฏิบัติตามนโยบายได้รับเป็นข่าวสารที่มีเนื้อหาตรงตามที่ผู้สั่งการต้องการ					
20	มีการติดต่อสื่อสารที่ไม่สมบูรณ์ ขาดเคลื่อนผู้ปฏิบัติได้รับข้อมูลที่บิดเบี้ยนจากข้อเท็จจริง					

ข้อ	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนา สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนคร อุบลราชธานี ไปปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
21	มีการประสานงานสัมพันธ์กับการใช้อำนาจ ส่วนตัวของผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างถูกต้อง เหมาะสม					
22	หน่วยงานและแผนกต่างๆ ขาดผู้ชี้นำช้าๆ และ กลุ่มผู้ปฏิบัติที่มุ่งผลประโยชน์โดยส่วนตัว					
23	มีระบบการบริหารจัดการที่เป็นอันหนึ่งอัน เดียวกัน ไม่มีความขัดแย้งภายในองค์กร					
24	โครงสร้างการบริหารจัดการ ไม่เหมาะสม การ ติดต่อสื่อสารมีปัญหาอุปสรรคระหว่างหน่วยงาน					
ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ						
25	หน่วยงาน/แผนกต่างๆ มีความพร้อมในด้าน ¹ กำลังคนและทรัพยากรอื่นๆ อย่างเหมาะสม					
26	หน่วยงาน/แผนกต่างๆ ขาดการประสานงาน ทำงาน ร่วมกันเชิงบูรณาการทุกฝ่าย					
27	เทศบาลมีความสัมพันธ์ดีกับประชาชนทั่วไป ที่ร่วมกันปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบาย					
28	หน่วยงาน/แผนกต่างๆ มีโครงสร้างที่สามารถ บริหารและดำเนินงาน มีแผนพังงานทำงาน					
29	ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม ยกระดับความสัมภาระ ให้กับประชาชนผู้มาใช้บริการ					
30	มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในหน่วยงานเหมาะสม กับการบริหารและดำเนินงาน					
31	การจัดโครงสร้าง ภายใต้การบริหารที่มีประสิทธิภาพ ให้บริการประชาชนอย่างทั่วถึง					
32	ลักษณะขององค์เป็นแบบรวมอำนาจการตัดสินใจ ผู้บริหารระดับรองลงมา ไม่มีอำนาจตัดสินใจ					

ข้อ	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการพัฒนา สาธารณูปะริชและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนคร อุบลราชธานี ไปปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ความสามารถในการบริหารจัดการ						
33	ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจที่ลึกซึ้งในการพัฒนา ศักยภาพของคน บุคลิกภาพ ภาวะความเป็นผู้นำ					
34	บุคลากรในองค์การ ปฏิบัติตามตามคำสั่งบังคับ บัญชา ไม่กล้าคิดสร้างสรรค์และ/หรืออนุกรรม น์					
35	การบังคับบัญชาตามอำนาจหน้าที่ มีกฎระเบียบ ข้อบังคับ เกิดการประسانงานอย่างเป็นระบบ					
36	มีกฎระเบียบในการทำงานมาก ให้ความสำคัญต่อ การทำงานเอาหน้า ไม่สนใจงานของผู้อื่น					
37	มีการมอบอำนาจในการตัดสินใจ สอดคล้องกับ แนวคิดการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ					
38	หน่วยงาน/แผนก ไม่มีที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญชาว ต่างประเทศ เพื่อเสนอการให้บริการสาธารณะ					

**ตอนที่ 3 แบบสอบถามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนา
สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนครอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ**

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามความเป็นจริงหรือต่อคล้องกับความคิดเห็นของท่าน

ข้อ	ประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนา สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนคร อุบลราชธานี ไปปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต						
1	ส่งเสริมให้เขตเทศบาลนครอุบลราชธานีสะอาด และเป็นเมืองน่าอยู่					
2	ส่งเสริม สนับสนุนการรักษาความสะอาด และ ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง					
3	การบริหารงานมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ไข ปัญหาด้านสุขภาพของประชาชน					
4	กิจกรรมเสริมสร้างสุขภาพอนามัยแก่ผู้สูงอายุ คน พิการ และผู้ด้อยโอกาส					
5	ส่งเสริม สนับสนุนการสาธารณสุข การอนามัย ครอบครัว และการรักษาพยาบาล					
6	จัดให้มีศูนย์บริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน ครอบคลุมการให้บริการ					
7	จัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต ดูแล สุขภาพอนามัยของประชาชน					
8	ส่งเสริมสนับสนุนเครือข่ายขององค์กรภาค ประชาชนในรูปแบบต่าง ๆ					
9	จัดให้มีสวนสาธารณะและสถานที่พักผ่อนหย่อน ใจให้เพียงพอ					
10	จัดให้มีศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตสำหรับผู้สูงอายุ เด็ก คนพิการ และประชาชนทั่วไป					

ข้อ	ประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนา สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนคร อุบลราชธานี ไปปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ด้านการพัฒนาการสาธารณสุข						
11	ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ประชาชนมี สุขภาพอนามัยที่แข็งแรง สมบูรณ์					
12	มีการสังคมสงเคราะห์ คุ้มครองสุขภาพคนพิการ เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส					
13	มีการวางแผนครอบครัวให้เหมาะสมกับสภาวะ การดำรงชีพ พื้นที่สุขภาพของคนพิการ					
14	การรณรงค์ “ชุมชนสีขาวเพื่อปลดปล่อยยาเสพติด” ป้องกันและบรรเทาปัญหาสุขภาวะในชุมชน					
15	พัฒนาบริการด้านศูนย์สาธารณสุขให้ครอบคลุม [*] พื้นที่เพื่อให้ได้รับการบริการที่ครบถ้วน					
16	สร้างความเข้าใจกับประชาชนและผู้ประกอบการ ค้าในการคุ้มครองผู้บริโภค					
17	ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคุ้ม สุขภาพ รณรงค์การบริโภคอาหารที่มีประโยชน์					
18	มีการให้บริการด้านคุณภาพชีวิตที่ดีถ้วนหน้า มี ความปลอดภัยจากโรคระบาด					
19	เฝ้าระวังการป้องกันควบคุมโรคติดต่อต่างๆ รวมถึงการแพร่ระบาดของโรคที่เกิดจากสัตว์					
20	รับการคุ้มครองแพทยานา落อย่างทั่วถึง ส่งเสริม สุขภาพอนามัยและสุขภาพจิตของประชาชน					

ข้อ	ประสิทธิผลของการนำนโยบายการพัฒนา สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนคร อุบลราชธานี ไปปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม						
21	ส่งเสริมและสนับสนุนประชาชนในการพัฒนา ชุมชนท้องถิ่นให้เป็นเพื่อนที่สีเขียว					
22	รณรงค์ให้ประชาชนร่วมมือในการลดภาวะโลกร้อน หันมาใช้พลังงานทดแทน					
23	สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการประสานงาน และดำเนินงานระหว่างองค์กรทุกภาคส่วน					
24	มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ระบบบำบัดน้ำเสียรวม และการกำจัดมูลฝอย					
25	การกำหนดนโยบายอยู่บนพื้นฐานของการนำมา ปฏิบัติได้จริงเพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญยิ่งขึ้น					
26	เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
27	เทศบาลบริหารงานด้วยความซื่อสัตย์ มุ่งมั่น โดย ต้องประ予以ชนของประชาชนเป็นสำคัญ					
28	การบริหารจัดการมุ่งเน้นประโยชน์สุขของพื้นที่ ประชาชนในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี					
29	มีกิจกรรมรณรงค์การเสริมสร้างจิตสำนึกอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม					
30	การอนุรักษ์ทรัพยากรมุ่งเน้นความร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจจากองค์กรทุกภาคส่วน					

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความมือในการตอบแบบสอบถามการวิจัยมา ณ โอกาสนี้

บทสัมภาษณ์

นางอรัญญา ร้อยมาดี (เจ้าหน้าที่รัฐ : สัมภาษณ์ 20 มีนาคม 2554)

- นางสาวพัชรินทร์ :** สรวสคิดค่า ท่านคิดว่าหน่วยงานของท่านมีความชัดเจน และมีความพร้อมในการนำนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติหรือไม่ ค่า
- นางอรัญญา :** คิดนักคิดว่า นโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมมีความชัดเจน และสามารถนำไปปฏิบัติได้เลย แต่ก็มีบางนโยบายที่ยังไม่ชัดเจนเท่าไรซึ่งทำให้เป็นอุปสรรคต่อการนำไปปฏิบัติ ค่า
- นางสาวพัชรินทร์ :** ท่านมีความเข้าใจ และเห็นด้วยกับการกำหนดควัตรุประสงค์ของนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมหรือไม่ ค่า
- นางอรัญญา :** คิดนักเห็นด้วย ค่า และมีความเข้าใจในการกำหนดควัตรุประสงค์ของนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมส่วนใหญ่ เนื่องจากจะมีการประชุมปรึกษาหารือกันก่อนในระหว่างผู้ร่วมงานก่อนนำนโยบายไปปฏิบัติ เพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ค่า
- นางสาวพัชรินทร์ :** การสื่อสารหรือการประสานงานระหว่างองค์กร และการบังคับบัญชา ในหน่วยงานของท่าน มีความชัดเจนหรือมีปัญหาระหว่างการนำนโยบายไปปฏิบัติหรือไม่ ค่า
- นางอรัญญา :** มีความชัดเจน ค่า และตอนนี้ก็ยังไม่พบปัญหาใด ๆ ค่า
- นางสาวพัชรินทร์ :** ลักษณะของหน่วยงานของท่าน มีความพร้อมสำหรับการนำนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติหรือไม่ ค่า
- นางอรัญญา :** มีความพร้อม ค่า ถึงแม้ว่าขาดแคลนในเรื่องของบุคลากร แต่เนื่องจากว่าเรามีระบบการบริหารจัดการที่ดีและมีประสิทธิภาพ ทำให้การนำนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติไม่มีปัญหา ค่า
- นางสาวพัชรินทร์ :** ท่านคิดว่าผู้บริหารของท่านมีความสามารถในการบริการจัดการ เกี่ยวกับอุปสรรคหรือปัญหาในการนำนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติตามนัยอย่างใด ค่า
- นางอรัญญา :** ท่านเป็นคนมีความสามารถมาก ค่า เนื่องจากงานนโยบายต้องใช้เวลาและความอดทนในการปฏิบัติหน้าที่ ค่า

ԱԹՍԱԼՈՒՑՑԱՑՈՒՑԵՑՄԱՆ

ՏՕԽՑԱԾՈՇԵՑՏՎԱՀԱՅՑՏԱՏԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆ
ԴԵՏԱՑԵՐԱՑԵՑՈՒՅ ՖՈՋԵՏԱԾՄՈՑՄԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆ
ՑԱԼԵՐԱԿՑՄԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆ
ԱՄԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆ :

ԼԻՇԽՑԵՑԻՒ

ՑԱԼԵՐԱԿՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆ
Ո ՖՈՋԵՐԵԿԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆ :

ՀԱԽՑՋԱՑՄԵՑԻՒ

ԻԳԱՄՈՒՆԵՍՍԻՆԵՑՎԵՇԱՑՈՒ

Ո ԻՆՉԻՆԱՑԵՑԽԵՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆ
ՑԱԼԵՐԱԿՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆ :

ԼԻՇԽՑԵՑԻՒ

ՑԱԼԵՐԱԿՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆ :

Ո ՖՈՋԵՐԵԿԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆ
ՑԱԼԵՐԱԿՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆ :

ՀԱԽՑՋԱՑՄԵՑԻՒ

ՑԱԼԵՐԱԿՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆ

ԱՐԴԱՀԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆ
ՄԵՋՄԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆ
ԱՐԺԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆ
ԱՐԺԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆ :

ԼԻՇԽՑԵՑԻՒ

ՑԱԼԵՐԱԿՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆ :

Ո ՖՈՋԵՐԵԿԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆՑԱՑՄԱՆ :

ՀԱԽՑՋԱՑՄԵՑԻՒ

บทสัมภาษณ์

นายวีระศักดิ์ สินปู (เจ้าหน้าที่รัฐ : สัมภาษณ์ 20 มีนาคม 2554)

- นางสาวพัชรินทร์** : สวัสดีค่ะ ท่านคิดว่าหน่วยงานของท่านมีความชัดเจน และมีความพร้อมในการนำนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติหรือไม่ ค่ะ
- นายวีระศักดิ์** : ผมคิดว่า เทศบาลอุบลราชธานี มีความพร้อมและมีความชัดเจนในการนำนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ เนื่องจากผู้บริหารมีการส่งเสริมสนับสนุน และให้ความช่วยเหลือในการปฏิบัติตามนโยบาย ในทุกด้านเพื่อให้บรรจุเป้าหมายของนโยบายฯ ครบ
- นางสาวพัชรินทร์** : ท่านมีความเข้าใจ และเห็นด้วยกับการกำหนดค่าดูประมงคงค่าด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมหรือไม่ ค่ะ
- นายวีระศักดิ์** : ผมคิดว่า พนักงานเทศบาลทุกท่านจะต้องมีความเข้าใจ และเห็นด้วยกับการกำหนดค่าดูประมงคงค่าด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ก่อนนำไปปฏิบัติ ไม่เช่นนั้นการปฏิบัติตามนโยบายฯ ก็จะไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายฯ ของเทศบาลที่ได้กำหนดไว้ ครบ
- นางสาวพัชรินทร์** : การสื่อสารหรือการประสานงานระหว่างองค์กร และการบังคับบัญชา ในหน่วยงานของท่าน มีความชัดเจนหรือมีปัญหาระหว่างการนำนโยบายไปปฏิบัติหรือไม่ ค่ะ
- นายวีระศักดิ์** : การสื่อสาร และการบังคับบัญชาทั้งภายในองค์กร และระหว่างองค์กร มีความชัดเจน เนื่องจากผู้บริหารมีการเรียกประชุม เพื่อปรึกษาหารือกันเป็นประจำ ครบ
- นางสาวพัชรินทร์** : ลักษณะของหน่วยงานของท่าน มีความพร้อมสำหรับการนำนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติหรือไม่ ค่ะ
- นายวีระศักดิ์** : นครเทศบาลอุบลราชธานี มีความพร้อมในการนำนโยบายด้านสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ เนื่องจากเป็นหน่วยงานท้องถิ่นที่มีอำนาจการบริหารจัดการในทุกด้านด้วยตัวเอง เช่น การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล การบริหารจัดการด้านงบประมาณ เป็นต้น ครบ

- นางสาวพัชรินทร์** : ท่านคิดว่าผู้บริหารของท่านมีความสามารถในการบริการจัดการ เกี่ยวกับ อุปสรรคหรือปัญหาในการนำนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ไปปฏิบัติมากน้อยเพียงใด ค่ะ
- นายวีระศักดิ์** : สำหรับเรื่องนี้ผมขอไม่แสดงความคิดเห็น ครับ
- นางสาวพัชรินทร์** : ท่านคิดว่า การนำนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ มี ประสิทธิผลต่อการส่งส่งคุณภาพชีวิตอย่างไร ค่ะ
- นายวีระศักดิ์** : ผมคิดว่าทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น ลดการเสี่ยงภัยในชีวิต ประจำวัน แต่ก็นั้นแหล่งรับข้อเสียงของการดำเนินนโยบายในด้านนี้ คือ การมุ่งเน้นไปที่การเป็นผู้รับของภาคประชาชนเกินไป จนลืม范畴นักถึง การมีส่วนร่วมของประชาชนว่าประชาชนต้องการอะไรจากภาครัฐ
- นางสาวพัชรินทร์** : ท่านคิดว่า การนำนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ มี ประสิทธิผลต่อการพัฒนาการสาธารณสุขอย่างไร ค่ะ
- นายวีระศักดิ์** : ทำให้ประชาชนมีโอกาสในการเข้ารับบริการด้านสาธารณสุขจากหน่วยงาน ของรัฐมากขึ้น
- นางสาวพัชรินทร์** : ท่านคิดว่า การนำนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ มี ประสิทธิผลต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างไร ค่ะ
- นายวีระศักดิ์** : ผมคิดว่า เป็นการกระตุ้นจิตสำนึกและทำให้ประชาชนได้กระถึงการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ครับ แต่ก็ควรส่งเสริมการดำเนิน นโยบายฯ เพื่อให้เป็นรูปธรรมในระยะเวลาอันสั้นด้วย ครับ

บทสัมภาษณ์

นายวิทยา วนิช (ประชาชนในเขตเทศบาลกรุงธนาราษฎร์ : สัมภาษณ์ 21 มีนาคม 2554)

- นางสาวพัชรินทร์ :** สรุสวัสดิ์คือ ท่านคิดว่าเทศบาลกรุงธนาราษฎร์ มีความชัดเจน และมีความพร้อมในการนำนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติหรือไม่ ค่ะ
- นายวิทยา :** ผมคิดว่า การนำนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ของเทศบาลกรุงธนาราษฎร์ มีความพร้อมและมีความชัดเจน ดังจะเห็นได้จาก การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการรักษาความสะอาดของชุมชน หรือตามท้องถนนในเขตเทศบาลกรุงธนาราษฎร์
- นางสาวพัชรินทร์ :** ท่านมีความเข้าใจ และเห็นด้วยกับการกำหนดควตถุประสงค์ของนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลกรุงธนาราษฎร์ หรือไม่ ค่ะ
- นายวิทยา :** ผมคิดว่า การกำหนดควตถุประสงค์ของนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมนั้น ประชาชนมีความเข้า หรือเห็นด้วยหรือไม่นั้น ไม่ใช่ปัจจัยสำคัญ เนื่องจากประชาชนมิได้สนใจในเนื้อหาสาระของนโยบาย ส่วนใหญ่มักสนใจในผลที่จะได้รับมากกว่า ครับ
- นางสาวพัชรินทร์ :** ท่านคิดว่า เทศบาลกรุงธนาราษฎร์ มีการสื่อสารหรือการประสานงานระหว่างองค์กร และการบังคับบัญชา ในหน่วยงานมีความชัดเจนหรือมีปัญหาระหว่างการนำนโยบายไปปฏิบัติหรือไม่ ค่ะ
- นายวิทยา :** ผมคิดว่า การสื่อสารหรือการประสานงานระหว่างองค์กร และการบังคับบัญชา ในหน่วยงานของเทศบาลกรุงลไม่มีความชัดเจนเท่าที่ควร หรือมีปัญหาระหว่างการนำนโยบายไปปฏิบัติ เนื่องจากบางครั้งการให้บริการแก่ภาคประชาชนยังเกิดความล่าช้าและสับสน
- นางสาวพัชรินทร์ :** ท่านคิดว่า ลักษณะของเทศบาลกรุงธนาราษฎร์ มีความพร้อมสำหรับการนำนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติหรือไม่ ค่ะ
- นายวิทยา :** มีความพร้อม ครับ เนื่องจากเทศบาลกรุงธนาราษฎร์ เป็นหน่วยงานท้องถิ่นที่มีอำนาจในการบริหารจัดการเฉพาะท้องถิ่น

- นางสาวพัชรินทร์** : ท่านคิดว่าผู้บริหารของเทศบาลนครอุบลราชธานี มีความสามารถในการบริการจัดการ เกี่ยวกับอุปสรรคหรือปัญหาในการนำนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ไปปฏิบัติตามกันอย่างเพียงใจ กะ
- นายวิทยา** : ผมคิดว่า ผู้บริหารของเทศบาลนครอุบลราชธานี มีความสามารถในการบริการจัดการเกี่ยวกับอุปสรรคหรือปัญหาในการนำนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ครับ ดังจะเห็นได้จากความเจริญอย่างพิเศษด้านของเทศบาลนครอุบลราชธานี ที่เปลี่ยนแปลงไปทุกปี
- นางสาวพัชรินทร์** : ท่านคิดว่า การนำนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนคร อุบลราชธานีไปปฏิบัติ มีประสิทธิผลต่อการส่งส่งคุณภาพชีวิตอย่างไร กะ
- นายวิทยา** : ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น แต่ควรมีการส่งเสริม นโยบายเกี่ยวกับผู้สูงอายุให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน
- นางสาวพัชรินทร์** : ท่านคิดว่า การนำนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ของเทศบาล นครอุบลราชธานีไปปฏิบัติ มีประสิทธิผลต่อการพัฒนาการสาธารณสุข อย่างไร กะ
- นายวิทยา** : ประชาชนได้รับบริการด้านสาธารณสุขอย่างทั่วถึง เนื่องจากมีการขยาย และเพิ่มศูนย์สุขภาพชุมชน และให้ความสำคัญกับอาสาสมัครสาธารณสุข ใน การเข้าถึงภาคประชาชน ครับ
- นางสาวพัชรินทร์** : ท่านคิดว่า การนำนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ของเทศบาล นครอุบลราชธานีไปปฏิบัติ มีประสิทธิผลต่อการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างไร กะ
- นายวิทยา** : ผมคิดว่า ควรส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ครอบคลุมเขตเทศบาลนครอุบลราชธานีมากกว่านี้ เนื่องจากปัจจุบัน นโยบายด้านนี้ดำเนินการส่วนทางกับความรู้สึกของประชาชน ดังจะเห็นได้ จากมีการตัด และข้ายกต้นไม้ให้ไปรวมกันที่จุด ๆ หนึ่ง เช่น ทุ่งครีเมือง เป็นต้น แล้วจัดให้มีการเพิ่มพื้นผืนผาวาระในการรองรับการขยายตัว ของเมือง ครับ

บทสัมภาษณ์

นายศิริพงศ์ สุคा (ประธานในเขตเทศบาลกรอุบราชธานี : สัมภาษณ์ 21 มีนาคม 2554)

- นางสาวพัชรินทร์ :** สวัสดีค่ะ ท่านคิดว่าเทศบาลกรอุบราชธานี มีความชัดเจน และมีความพร้อมในการนำนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติหรือไม่ ค่ะ
- นายศิริพงศ์ :** ผมคิดว่า ด้านนโยบายอาจไม่มีความพร้อมเท่าที่ควร เนื่องจากบุคลากรระดับปฐบัติยังขาดความรับผิดชอบ และสำนักในหน้าที่ เช่น พนักงานเก็บขยะไม่เอาใจใส่ในการเก็บขยะโดยปล่อยให้ขยะหล่นจากการเก็บขยะ แล้วไม่เก็บให้เรียบร้อย นอกจากนี้น้ำจากการไหลออกมาน้ำท่วมทางขาวส่งกลิ่นเหม็น เป็นต้น ครับ
- นางสาวพัชรินทร์ :** ท่านมีความเข้าใจ และเห็นด้วยกับการกำหนดวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลกรอุบราชธานี หรือไม่ ค่ะ
- นายศิริพงศ์ :** ไม่เข้าใจครับ เนื่องจากส่วนใหญ่ผมก็ไปขอรับบริการเลยไม่มีเวลาที่จะไปศึกษาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของนโยบายฯ รออกรับ
- นางสาวพัชรินทร์ :** ท่านคิดว่า เทศบาลกรอุบราชธานี มีการสื่อสารหรือการประสานงานระหว่างองค์กร และการบังคับบัญชา ในหน่วยงานมีความชัดเจนหรือมีปัญหาระหว่างการนำนโยบายไปปฏิบัติหรือไม่ ค่ะ
- นายศิริพงศ์ :** ผมคิดว่า การสื่อสารหรือการประสานงานระหว่างองค์กร และการบังคับบัญชา ในเทศบาลกรอุบราชธานี ยังไม่มีความชัดเจน ครับ เนื่องจาก พนักงานหรือเจ้าหน้าที่ระดับปฐบัติขาดความรับผิดชอบและอยู่รับคำสั่งอย่างเดียว หากไม่มีผู้บังคับมาควบคุมดูแลในการปฏิบัติหน้าที่พนักงานเหล่านี้ ก็จะหยุดและรอรับคำสั่งอย่างเดียว ครับ
- นางสาวพัชรินทร์ :** ท่านคิดว่า ลักษณะของเทศบาลกรอุบราชธานี มีความพร้อมสำหรับการนำนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติหรือไม่ ค่ะ
- นายศิริพงศ์ :** ผมคิดว่า มีความพร้อม ครับ เนื่องจากเทศบาลกรอุบราชธานี เป็นหน่วยงานท้องถิ่นที่มีอำนาจในการบริหารจัดการได้ด้วยตนเอง

- นางสาวพัชรินทร์** : ท่านคิดว่าผู้บริหารของเทศบาลครุฑาราชธานี มีความสามารถในการบริการจัดการ เกี่ยวกับอุปสรรคหรือปัญหาในการนำนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ไปปฏิบัติตามนัยอย่างไร กะ
- นายศิริพงศ์** : ไม่ทราบจริง ๆ ครับ
- นางสาวพัชรินทร์** : ท่านคิดว่า การนำนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลครุฑาราชธานีไปปฏิบัติ มีประสิทธิผลต่อการส่งส่งคุณภาพชีวิตอย่างไร กะ
- นายศิริพงศ์** : ทำให้คุณภาพชีวิต ด้านความเป็นอยู่ และด้านสุขภาพ ของประชาชนดีขึ้น เนื่องจากเทศบาลครุฑาราชธานี จัดให้มีแพทย์และเภสัชกร คอยให้บริการตรวจสุขภาพ และจัดหน่วยเทศบาลเคลื่อนที่ เพื่ออำนวยความสะดวก สะดวก ในการคุ้มครองและตรวจสอบเครื่องใช้ไฟฟ้าให้กับประชาชน ครับ นอกจากนี้ผมคิดว่าทางเทศบาลครุฑาราชธานี ควรเพิ่มนโยบายที่ เกี่ยวกับผู้พิการอีกนิดหนึ่ง เนื่องจากว่าผู้พิการบังไม่ได้รับการคุ้มครองเท่าที่ควร
- นางสาวพัชรินทร์** : ท่านคิดว่า การนำนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ของเทศบาล นครครุฑาราชธานีไปปฏิบัติ มีประสิทธิผลต่อการพัฒนาการสาธารณสุข อย่างไร กะ
- นายศิริพงศ์** : ประชาชนได้รับบริการด้านสาธารณสุขอย่างทั่วถึง เนื่องจากมีการขยาย และเพิ่มศูนย์สุขภาพชุมชน และให้ความสำคัญกับอาสาสมัครสาธารณสุข ใน การเข้าถึงภาคประชาชน ครับ
- นางสาวพัชรินทร์** : ท่านคิดว่า การนำนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ของเทศบาล นครครุฑาราชธานี ไปปฏิบัติ มีประสิทธิผลต่อการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างไร กะ
- นายศิริพงศ์** : ผมคิดว่า นโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ของเทศบาลครุฑาราชธานี สนับสนุนกับความรู้สึกของประชาชน ครับ เนื่องจากมีการตัด โค่นดันไม้ใหญ่ในเขตเทศบาลคร เพื่อบาധพื้นผิวจราจรแต่ก็ยอมรับได้ ครับ เนื่องจังหวัดอุบราชธานีกำลังเจริญ ครับ

บทสัมภาษณ์

นางสาวแอปเปิล มุ่งงาน (ประชาชนในเขตเทศบาลกรุงอุบลราชธานี : สัมภาษณ์ 21 มีนาคม 2554)

- นางสาวพัชรินทร์ :** สวัสดีค่ะ ท่านคิดว่าเทศบาลกรุงอุบลราชธานี มีความชัดเจน และมีความพร้อมในการนำนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติหรือไม่ ค่ะ
- นางสาวแอปเปิล :** น นโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ของเทศบาลกรุงอุบลราชธานี ยังขาดความชัดเจน เนื่องจากบางนโยบายทำให้เกิดความสับสน และเกิดความขัดแย้งกับชุมชน ค่ะ
- นางสาวพัชรินทร์ :** ท่านมีความเข้าใจ และเห็นด้วยกับการกำหนดครัวประสงค์ของนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลกรุงอุบลราชธานี หรือไม่ ค่ะ
- นางสาวแอปเปิล :** ไม่ทราบค่ะ
- นางสาวพัชรินทร์ :** ท่านคิดว่า เทศบาลกรุงอุบลราชธานี มีการสื่อสารหรือการประสานงานระหว่างองค์กร และการบังคับบัญชา ในหน่วยงานมีความชัดเจนหรือมีปัญหาระหว่างการนำนโยบายไปปฏิบัติหรือไม่ ค่ะ
- นางสาวแอปเปิล :** ไม่ทราบค่ะ
- นางสาวพัชรินทร์ :** ท่านคิดว่า ลักษณะของเทศบาลกรุงอุบลราชธานี มีความพร้อมสำหรับการนำนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติหรือไม่ ค่ะ
- นางสาวแอปเปิล :** มีความพร้อม ค่ะ
- นางสาวพัชรินทร์ :** ท่านคิดว่าผู้บริหารของเทศบาลกรุงอุบลราชธานี มีความสามารถในการบริการจัดการ เกี่ยวกับอุปสรรคหรือปัญหาในการนำนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ไปปฏิบัติมากน้อยเพียงใด ค่ะ
- นางสาวแอปเปิล :** มีความสามารถมากค่ะ เนื่องจากนศกรเทศบาลกรุงอุบลราชธานี มีความเจริญขึ้น เป็นลำดับในระยะเวลาอันสั้น ค่ะ
- นางสาวพัชรินทร์ :** ท่านคิดว่า การนำนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลกรุงอุบลราชธานีไปปฏิบัติ มีประสิทธิผลต่อการส่งส่งคุณภาพชีวิตอย่างไร ค่ะ
- นางสาวแอปเปิล :** ทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ค่ะ

- นางสาวพัชรินทร์ :** ท่านคิดว่า การนำนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ของเทศบาลนครอุบลราชธานีไปปฏิบัติ มีประสิทธิผลต่อการพัฒนาการสาธารณสุขอย่างไร ค่ะ
- นางสาวแอนเปปิล :** ทำให้ประชาชนได้รับบริการด้านสาธารณสุขอย่างทั่วถึง ค่ะ
- นางสาวพัชรินทร์ :** ท่านคิดว่า การนำนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ของเทศบาลนครอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ มีประสิทธิผลต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างไร ค่ะ
- นางสาวแอนเปปิล :** การนำนโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลนครอุบลราชธานี ไปปฏิบัติ มีประสิทธิผลต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรค่ะ ทำให้มีพื้นที่สีเขียวเพิ่มมากขึ้นสร้างปอดให้กับลังคนเมือง แต่เนื่องจากนโยบายไม่มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องทำให้บางโครงการไม่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เกิดความเสื่อมโทรม เสียหายในที่สุด เป็นการสูญเสียประโยชน์โดยเปล่าประโยชน์ค่ะ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวพัชรินทร์ เลิศอุทัย
ประวัติการศึกษา	บริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการทั่วไป) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. 2547 รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. 2554
ประวัติการทำงาน	ประกอบธุรกิจส่วนตัว ชั้นศึกษาปี แครี่บอย สาขาอุบลราชธานี
ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน	สำนักงานบริษัท ชั้นศึกษาปี แครี่บอย สาขาอุบลราชธานี ประจำเมือง จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. 2547 - ปัจจุบัน

